

Dziennik Urzędowy L 142

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 59

31 maja 2016

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (Euratom) 2016/852 z dnia 12 maja 2016 r. zatwierdzająca zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/853 z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Turkmenistanem z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/854 z dnia 30 maja 2016 r. dopuszczające niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności, inne niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 432/2012 ⁽¹⁾ 5
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/855 z dnia 30 maja 2016 r. ustanawiające standardowe wartości dla przywozu dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Rady (UE) 2016/856 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie okresu obowiązywania minimalnej stawki podstawowej** 12

DECYZJE

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/857 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, w odniesieniu do wpisów dotyczących Łotwy (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 3128)⁽¹⁾** 14

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ **Decyzja nr 1/2016 Komisji Mieszanej UE-EFTA ds. wspólnego tranzytu z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie zmiany Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej [2016/858]** 25

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do decyzji wykonawczej Rady 2014/234/UE z dnia 23 kwietnia 2014 r. zmieniającej decyzję wykonawczą 2011/344/UE w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii (Dz.U. L 125 z 26.4.2014)** 111

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (Euratom) 2016/852

z dnia 12 maja 2016 r.

zatwierdzająca zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktów przystąpienia z 2003, 2005 i 2011 r., przystąpienie do umowy podpisanej lub zawartej przez państwa członkowskie i Unię z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi następuje poprzez zawarcie protokołu do takiej umowy. Zgodnie z tym artykułem do takiego przystąpienia stosowana jest procedura uproszczona, zgodnie z którą protokół zawierany jest pomiędzy Radą, stanowiącą jednomyślnie w imieniu państw członkowskich, a danym państwem trzecim.
- (2) W dniu 8 grudnia 2003 r. Rada upoważniła Komisję, w imieniu Wspólnot i ich państw członkowskich, do podjęcia negocjacji z Turkmenistanem mających na celu zawarcie Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową”), w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej do Unii.
- (3) W dniu 23 października 2006 r. Rada upoważniła Komisję, w imieniu Wspólnot i ich państw członkowskich, do podjęcia negocjacji z Turkmenistanem mających na celu zawarcie Protokołu do Umowy, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii.
- (4) W dniu 14 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji w celu dostosowania umów podpisanych lub zawartych przez Unię lub Unię i jej państwa członkowskie z państwem trzecim lub państwami trzecimi bądź organizacjami międzynarodowymi, z uwagi na przystąpienie Republiki Chorwacji do Unii.
- (5) Negocjacje z Turkmenistanem zakończyły się pomyślnie parafowaniem Protokołu do Umowy, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii (zwanego dalej „Protokołem”).

- (6) Podpisanie i zawarcie Protokołu w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii i jej państw członkowskich podlega oddzielnej procedurze.
- (7) Zawarcie przez Komisję Protokołu powinno zostać zatwierdzone w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Tekst Protokołu jest dołączony do decyzji w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Turkmenistanem, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej.

DECYZJA RADY (UE) 2016/853**z dnia 12 maja 2016 r.**

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Turkmenistanem z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, art. 100 ust. 2, art. 207 i 209, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej z 2003 r., w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii z 2005 r., w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Chorwacji z 2011 r., w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 aktów przystąpienia z 2003, 2005 i 2011 r. przystąpienie do umowy podpisanej lub zawartej przez państwa członkowskie i Unię z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi następuje poprzez zawarcie protokołu do takiej umowy. Zgodnie z tym artykułem do takiego przystąpienia stosowana jest procedura uproszczona, zgodnie z którą protokół zawierany jest pomiędzy Radą, stanowiącą jednomyślnie w imieniu państw członkowskich, a danym państwem trzecim.
- (2) W dniu 8 grudnia 2003 r. Rada upoważniła Komisję, w imieniu Wspólnot i ich państw członkowskich, do podjęcia negocjacji z Turkmenistanem mających na celu zawarcie Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Turkmenistanem z drugiej strony (zwanego dalej „Umową”), w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej do Unii.
- (3) W dniu 23 października 2006 r. Rada upoważniła Komisję, w imieniu Wspólnot i ich państw członkowskich, do podjęcia negocjacji z Turkmenistanem mających na celu zawarcie Protokołu do Umowy, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii.
- (4) W dniu 14 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji w celu dostosowania umów podpisanych lub zawartych przez Unię lub Unię i jej państwa członkowskie z państwem trzecim lub państwami trzecimi bądź organizacjami międzynarodowymi z uwagi na przystąpienie Republiki Chorwacji do Unii.
- (5) Negocjacje z Turkmenistanem zakończyły się pomyślnie parafowaniem Protokołu do Umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii (zwanego dalej „Protokołem”).

(6) Należy podpisać Protokół w imieniu Unii i jej państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Turkmenistanem z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem zawarcia tego Protokołu ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Protokołu w imieniu Unii i jej państw członkowskich.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Tekst Protokołu zostanie opublikowany razem z decyzją o jego zawarciu.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/854

z dnia 30 maja 2016 r.

dopuszczające niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności, inne niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 432/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi, że oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności są zabronione, o ile nie zezwoliła na nie Komisja zgodnie z tymże rozporządzeniem i nie figurują one w wykazie dozwolonych oświadczeń.
- (2) Na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 przyjęto rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2012 ⁽²⁾, którym ustanowiono wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi ponadto, że wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych mogą być składane przez podmioty działające na rynku spożywczym do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Właściwy organ krajowy przekazuje prawidłowe wnioski Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanemu dalej „Urzędem”, z prośbą o dokonanie oceny naukowej oraz Komisji i państwu członkowskiemu do wiadomości.
- (4) Komisja decyduje o udzieleniu zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych, uwzględniając opinię wydaną przez Urząd.
- (5) W celu stymulowania innowacji oświadczenia zdrowotne, które opierają się na nowo opracowanych danych naukowych lub zawierają wniosek o ochronę zastrzeżonych danych, podlegają przyspieszonej procedurze udzielania zezwoleń.
- (6) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Roquette Frères na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego odnoszącego się do produktu Nutriose[®], który powinien zastąpić węglowodany fermentujące w żywności i napojach w celu uzyskania deklarowanego efektu, tj. zachowania mineralizacji zębów dzięki ograniczeniu ich demineralizacji (pytanie nr EFSA-Q-2013-00040 ⁽³⁾). Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Częste spożywanie cukrów przyczynia się do demineralizacji zębów. Spożywanie żywności/napojów zawierających Nutriose[®] zamiast cukru może pomóc w zachowaniu mineralizacji zębów dzięki zmniejszeniu ich demineralizacji”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (Dz.U. L 136 z 25.5.2012, s. 1).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2013; 11(7):3329.

- (7) W dniu 26 lipca 2013 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której stwierdzono, że cecha, która jest najistotniejsza dla deklarowanego efektu (tj. nieobniżania się pH płytki nazębnej poniżej wartości 5,7 podczas spożywania i do 30 minut po spożyciu), nie jest unikalną właściwością środka spożywczego będącego przedmiotem oświadczenia ⁽¹⁾, lecz wspólną cechą innych węglowodanów niefermentujących (np. polioli, D-tagatozy, izomaltulozy i polidekstrozy). Urząd dodał, że oświadczenie dotyczące zamienników cukru – ksylitolu, sorbitolu, mannitolu, maltitolu, laktitolu, izomaltu, erytrytolu, D-tagatozy, izomaltulozy, sukralozy i polidekstrozy oraz zachowania mineralizacji zębów dzięki zmniejszeniu ich demineralizacji zostało już ocenione z pozytywnym wynikiem ⁽²⁾. Urząd uznał, że ustalono związek przyczynowo-skutkowy między spożywaniem żywności lub napojów zawierających węglowodany fermentujące z częstotliwością narażenia wynoszącą cztery razy dziennie lub więcej a zwiększoną demineralizacją zębów i że spożywanie żywności lub napojów zawierających węglowodany niefermentujące zamiast węglowodanów fermentujących może zachowywać mineralizację zębów dzięki zmniejszeniu ich demineralizacji, pod warunkiem że taka żywność i napoje nie prowadzą do utraty tkanek twardych zębów. W związku z powyższym oświadczenie zdrowotne zgodne z powyższą konkluzją należy uznać za zgodne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i włączyć do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 432/2012.
- (8) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwa Beneo-Orafti SA, Sensus B.V. i Cosucra-Groupe Warcoing SA na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego odnoszącego się do fruktooligosacharydów (FOS) z inuliny oraz do obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych (pytanie nr EFSA-Q-2013-00615 ⁽³⁾). Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało m.in. następująco: „Spożywanie żywności/napojów zawierających oligofruktozę z cykorii zamiast cukrów prowadzi do mniejszego wzrostu poziomu glukozy we krwi”.
- (9) W dniu 10 stycznia 2014 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której stwierdził on, że cecha, która jest najistotniejsza dla deklarowanego efektu (tj. obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych dzięki zastąpieniu cukrów w żywności i napojach), nie jest unikalną właściwością FOS, lecz wspólną cechą innych węglowodanów nieprzyswajalnych (np. polisacharydów nieskrobiowych, opornych oligosacharydów, skrobi opornej), ponieważ podobnie jak FOS, węglowodany nieprzyswajalne są odporne na hydrolizę i wchłanianie w jelicie cienkim, a zatem nie mają wpływu na glikemię poposiłkową. Urząd stwierdził również, że ocenił już z pozytywnym wynikiem oświadczenie dotyczące zamienników cukru i obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych ⁽⁴⁾. Urząd uznał, że na podstawie przedstawionych danych ustalono związek przyczynowo-skutkowy między spożywaniem żywności lub napojów zawierających węglowodany nieprzyswajalne zamiast cukrów a obniżeniem poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych w porównaniu z odpowiedziami na żywność lub napoje zawierające cukry. W związku z powyższym oświadczenie zdrowotne zgodne z powyższą konkluzją należy uznać za zgodne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i włączyć do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 432/2012.
- (10) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Olygose na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego odnoszącego się do produktu AlphaGOS[®] oraz do obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych (pytanie nr EFSA-Q-2014-00044 ⁽⁵⁾). Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Spożywanie żywności lub napojów zawierających AlphaGOS[®] zamiast cukru prowadzi do mniejszego wzrostu poziomu glukozy we krwi po ich spożyciu niż po spożyciu żywności lub napojów zawierających cukier”.
- (11) W dniu 8 października 2014 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której stwierdził on, że cecha, która jest najistotniejsza dla deklarowanego efektu (tj. obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych dzięki zastąpieniu cukrów w żywności i napojach), nie jest unikalną właściwością α -galaktooligosacharydów (α -GOS), lecz wspólną cechą innych węglowodanów nieprzyswajalnych (np. polisacharydów nieskrobiowych, skrobi opornej), ponieważ podobnie jak α -GOS, węglowodany nieprzyswajalne są odporne na hydrolizę i wchłanianie w jelicie cienkim, a zatem nie mają wpływu na glikemię poposiłkową. W opinii tej Urząd stwierdził również, że ocenił już z pozytywnym wynikiem oświadczenie dotyczące węglowodanów nieprzyswajalnych i obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych ⁽⁶⁾, i uznał, iż ustalono związek przyczynowo-skutkowy między spożywaniem żywności lub napojów zawierających węglowodany

⁽¹⁾ Tj. 85 % opornej dekstryny o średnim stopniu polimeryzacji wynoszącym od 12 do 25 oraz mniej niż 0,5 % mono- i disacharydów, co ma istotne znaczenie dla deklarowanego efektu (tj. nieobniżania się pH płytki nazębnej poniżej wartości 5,7 podczas spożywania i do 30 minut po spożyciu).

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(4):2076.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2014; 12(1):3513.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(4):2076.

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2014; 12(10):3838.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2014; 12(1):3513.

nieprzyswajalne a obniżeniem poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych w porównaniu z odpowiedziami na żywność lub napoje zawierające cukry. W związku z powyższym oświadczenie zdrowotne zgodne z powyższą konkluzją należy uznać za zgodne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i włączyć do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 432/2012.

- (12) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Roquette Italia S.P.A. na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego odnoszącego się do produktu Nutriose®06 oraz do obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych (pytanie nr EFSA-Q-2014-00073 ⁽¹⁾). Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Spożywanie żywności/napojów zawierających Nutriose®06 zamiast węglowodanów wysokoglikemicznych prowadzi do mniejszego wzrostu poziomu glukozy we krwi po ich spożyciu niż po spożyciu żywności/napojów zawierających węglowodany wysokoglikemiczne”.
- (13) W dniu 8 października 2014 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której stwierdził on, że cechą, która jest najistotniejsza dla deklarowanego efektu (tj. obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych dzięki zastąpieniu węglowodanów glikemicznych w żywności i napojach) jest nieprzyswajalność odpornej dekstryny zawartej w środku spożywczym będącym przedmiotem oświadczenia ⁽²⁾. Urząd uznał również, że cecha ta, która jest istotna dla deklarowanego efektu, nie jest unikalną właściwością odpornej dekstryny, lecz wspólną cechą innych węglowodanów nieprzyswajalnych (np. polisacharydów nieskrobiowych i opornych oligosacharydów), ponieważ podobnie jak oporna dekstryna, węglowodany nieprzyswajalne są odporne na hydrolizę i wchłanianie w jelicie cienkim, a zatem nie mają wpływu na glikemię poposiłkową. We wspomnianej opinii Urząd stwierdził, że ocenił już z pozytywnym wynikiem oświadczenie dotyczące węglowodanów nieprzyswajalnych i obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych ⁽³⁾, i uznał, iż ustalono związek przyczynowo-skutkowy między spożyciem żywności lub napojów zawierających węglowodany nieprzyswajalne a obniżeniem poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych w porównaniu z odpowiedziami na żywność lub napoje zawierające węglowodany glikemiczne. W związku z powyższym oświadczenie zdrowotne zgodne z powyższą konkluzją należy uznać za zgodne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i włączyć do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 432/2012.
- (14) Jednym z celów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 jest zapewnienie prawdziwości, zrozumiałości, rzetelności i przydatności dla konsumenta oświadczeń zdrowotnych oraz tego, by sposób formułowania i przedstawiania tych oświadczeń uwzględniał te kryteria. W związku z tym w przypadkach, gdy sformułowanie oświadczeń stosowane przez wnioskodawcę ma dla konsumenta taki sam sens jak sformułowanie oświadczenia zdrowotnego, na które udzielono zezwolenia, ponieważ wykazano w nich taki sam związek między kategorią żywności, żywnością lub jednym z jej składników a stanem zdrowia, oświadczenia te powinny podlegać takim samym warunkom stosowania jak warunki wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (15) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 rejestr oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych zawierający wszystkie dopuszczone oświadczenia zdrowotne należy zaktualizować w celu uwzględnienia niniejszego rozporządzenia.
- (16) Podejmując decyzje o środkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, uwzględniono uwagi jednego z wnioskodawców otrzymane przez Komisję, zgodnie z art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 432/2012.
- (18) Przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Oświadczenia zdrowotne wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostają włączone do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń, o którym mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2014; 12(10):3839.

⁽²⁾ Tj. 85 % odpornej dekstryny o średnim stopniu polimeryzacji wynoszącym 12–25 oraz mniej niż 0,5 % mono- i disacharydów.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2014; 12(1):3513.

Artykuł 2

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 432/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 432/2012 dodaje się w kolejności alfabetycznej pozycje w brzmieniu:

Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Warunki stosowania oświadczenia	Warunki lub ograniczenia stosowania danej żywności, dodatkowe wyjaśnienia lub ostrzeżenia	Numer dziennika EFSA	Odpowiedni numer wpisu do skonsolidowanego wykazu przedłożonego EFSA do oceny
„Węglowodany niefermentujące	Spożywanie żywności/napojów zawierających <nazwa wszystkich stosowanych węglowodanów niefermentujących> zamiast węglowodanów fermentujących pomaga w zachowaniu mineralizacji zębów.	<p>Aby oświadczenie mogło być stosowane, węglowodany fermentujące ^(1**) w żywności lub napojach należy zastąpić węglowodanami niefermentującymi ^(2***) w takich ilościach, by spożycie takiej żywności lub takich napojów nie powodowało obniżenia pH płytki nazębnej poniżej 5,7 podczas spożywania i do 30 minut po spożyciu.</p> <p>^(1**) Węglowodany fermentujące definiuje się jako węglowodany lub mieszanki węglowodanów spożywane w żywności lub napojach, które poprzez fermentację bakteryjną powodują obniżenie ustalonego <i>in vivo</i> lub <i>in situ</i> w drodze badań telemetrycznych pH płytki nazębnej poniżej wartości 5,7 podczas spożywania i do 30 minut po spożyciu.</p> <p>^(2***) Węglowodany niefermentujące definiuje się jako węglowodany lub mieszanki węglowodanów spożywane w żywności lub napojach, które poprzez fermentację bakteryjną nie powodują obniżenia pH płytki nazębnej, ustalonego <i>in vivo</i> lub <i>in situ</i> w drodze badań telemetrycznych, poniżej zachowawczej wartości 5,7 podczas spożywania i do 30 minut po spożyciu.</p>		2013;11(7):3329”	
„Węglowodany nieprzyswajalne	Spożywanie żywności/napojów zawierających <nazwa wszystkich stosowanych węglowodanów nieprzyswajalnych> zamiast cukrów prowadzi do mniejszego wzrostu poziomu glukozy we krwi po ich spożyciu niż po spożyciu żywności/napojów zawierających cukier.	Aby oświadczenie mogło być stosowane, cukry w żywności lub napojach powinny zostać zastąpione węglowodanami nieprzyswajalnymi, które są węglowodanami nietrawionymi ani niewchłanianymi w jelicie cienkim, tak aby obniżenie zawartości cukru w żywności lub napojach odpowiadało przynajmniej poziomowi określonego w oświadczeniu „O OBNIŻONEJ ZAWARTOŚCI [NAZWA SKŁADNIKA ODŻYWCZEGO]“, wymienionym w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.		2014;12(1):3513 2014;12(10):3838 2014;12(10):3839”	

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/855**z dnia 30 maja 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 maja 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)			
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie	
0702 00 00	IL	428,2	
	MA	122,9	
	TR	62,1	
	ZZ	204,4	
0707 00 05	TR	99,6	
	ZZ	99,6	
0709 93 10	TR	128,9	
	ZZ	128,9	
0805 10 20	EG	40,8	
	MA	54,0	
	TR	43,3	
	ZA	72,7	
	ZZ	52,7	
0805 50 10	AR	154,0	
	ZA	181,1	
	ZZ	167,6	
0808 10 80	AR	111,7	
	BR	103,9	
	CL	134,2	
	CN	102,3	
	NZ	149,8	
	US	192,9	
	ZA	110,2	
	ZZ	129,3	
	0809 29 00	TR	545,7
		US	870,3
ZZ		708,0	

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2016/856

z dnia 25 maja 2016 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie okresu obowiązywania minimalnej stawki podstawowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 97 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽³⁾ stanowi, że w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. stawka podstawowa podatku od wartości dodanej (VAT) nie może być niższa niż 15 %.
- (2) Stawka podstawowa VAT obecnie obowiązująca w państwach członkowskich, w połączeniu z mechanizmem systemu przejściowego, zapewniła możliwe do przyjęcia funkcjonowanie systemu VAT. Wraz z nowymi zasadami dotyczącymi miejsca świadczenia usług, które faworyzują opodatkowanie w miejscu konsumpcji, możliwości wykorzystywania różnic w stawkach VAT za pomocą delokalizacji zostały dodatkowo ograniczone, a ewentualne zakłócenia konkurencji zmniejszone.
- (3) W celu uniknięcia sytuacji, kiedy nadmierne różnice w stawkach podstawowych VAT stosowanych w państwach członkowskich prowadziłyby do braku równowagi strukturalnej w Unii oraz do zakłócenia konkurencji w niektórych obszarach działalności, powszechną praktyką w dziedzinie podatków pośrednich jest ustalanie stawek minimalnych. W odniesieniu do VAT nadal jest to zasadne.
- (4) Ze względu na trwające uzgodnienia dotyczące kształtu ostatecznego systemu VAT w odniesieniu do handlu wewnątrzunijnego przedwczesne byłoby ustalanie stałego poziomu stawki podstawowej VAT lub rozważanie zmiany poziomu minimalnej stawki VAT.
- (5) Należy zatem utrzymać obowiązywanie obecnej minimalnej stawki podstawowej na poziomie 15 % przez kolejny okres, który będzie wystarczająco długi, aby zapewnić pewność prawa, dopuszczając przy tym dokonanie w przyszłości dalszego przeglądu.
- (6) Utrzymanie obowiązywania obecnej minimalnej stawki podstawowej nie wyklucza wprowadzenia dalszych zmian do prawodawstwa dotyczącego VAT przed dniem 31 grudnia 2017 r. w celu uwzględnienia ustanowienia ostatecznego systemu podatku VAT w odniesieniu do handlu wewnątrzunijnego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 kwietnia 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 17 lutego 2016 r. (Dz.U. C 133 z 14.4.2016, s. 23).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

- (7) W celu zapewnienia nieprzerwanego stosowania minimalnej stawki podatkowej ustanowionej w dyrektywie 2006/112/WE stosowne jest, aby niniejsza dyrektywa była stosowana od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Art. 97 dyrektywy 2006/112/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 97

Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. stawka podstawowa nie może być niższa niż 15 %.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 1 sierpnia 2016 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/857

z dnia 27 maja 2016 r.

zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, w odniesieniu do wpisów dotyczących Łotwy

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 3128)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich. W załączniku do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono w częściach I, II, III i IV niektóre obszary tych państw członkowskich rozróżnione w zależności od poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej. Wykaz ten obejmuje niektóre obszary Łotwy.
- (2) W marcu i kwietniu 2016 r. na obszarach Łotwy ujętych w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE wykryto trzy przypadki afrykańskiego pomoru świń u dzików w okolicach Cēsis i Ogre w bliskim sąsiedztwie obszarów ujętych w części I tego załącznika. W związku z tym niektóre obszary należy przenieść z części I do części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Dla zapewnienia ciągłości terytorialnej części III dotyczącej Łotwy pilsēta Ainaži i pilsēta Salacgrīva należy umieścić w części III załącznika do tej decyzji.
- (3) Oceniając ryzyko związane z sytuacją w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na Łotwie, należy uwzględnić zmiany obecnej sytuacji epidemiologicznej w Unii w zakresie tej choroby. Aby skoncentrować środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt i zapobiegać dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, a także aby zapobiegać niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii oraz unikać nieuzasadnionych barier handlowych ze strony państw trzecich, należy zmienić unijny wykaz obszarów podlegających środkom kontroli w zakresie zdrowia zwierząt określony w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, tak aby uwzględnić w nim zmiany w obecnej sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby na Łotwie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).

- (4) Należy zatem zmienić decyzję wykonawczą 2014/709/UE w odniesieniu do obszarów Łotwy wymienionych w częściach I, II i III.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- linn Keila,
- linn Kunda,
- linn Loksa,
- linn Maardu,
- linn Mustvee,
- linn Pärnu,
- linn Saue,
- linn Tallinn,
- maakond Läänemaa,
- część valdu Jõelähtme położona na północ od drogi 1 (E20),
- część valdu Kuusalu położona na północ od drogi 1 (E20),
- vald Audru,
- vald Haljala,
- vald Harku,
- vald Keila,
- vald Kernu,
- vald Kiili,
- vald Koonga,
- vald Lavassaare,
- vald Nissi,
- vald Padise,
- vald Saku,
- vald Saue,
- vald Sauga,
- vald Sindi,
- vald Tõstamaa,
- vald Varbla,
- vald Vasalemma,
- vald Vihula,
- vald Viimsi.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Ķeguma – pagasti Birzgaies i Tomes,
- w novads Ķekavas – pagasts Daugmales,

- w novads Siguldas – pagasti Allažu i Siguldas,
- novads Ādažu,
- novads Carnikavas,
- novads Garkalnes,
- novads Ikšķiles,
- novads Inčukalna,
- novads Jaunjelgavas,
- novads Līgatnes,
- novads Neretas,
- novads Ropažu,
- novads Salas,
- novads Salaspils,
- novads Stopiņu,
- novads Vecumnieku,
- novads Viesītes,
- pilsēta Sigulda.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Jurbarkas – seniūnijos Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus i Juodaičių,
- w rajono savivaldybė Pakruojis – seniūnijos Klovainių, Rozalimo i Pakruojo,
- w rajono savivaldybė Panevėžys – część Krekenavos seniūnijos położona na zachód od rzeki Nevėžis,
- w rajono savivaldybė Raseiniai – seniūnijos Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pagojukų i Šiluvos,
- w rajono savivaldybė Šakiai – seniūnijos Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų, Šakių,
- rajono savivaldybė Pasvalys,
- rajono savivaldybė Vilkaviškis,
- rajono savivaldybė Radviliškis,
- savivaldybė Kalvarija,
- savivaldybė Kazlų Rūda,
- savivaldybė Marijampolė.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- gminy Augustów z miastem Augustów, Nowinka, Płaska, Sztabin i Bargłów Kościelny w powiecie augustowskim,
- gminy Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Łapy, Poświętne, Zawady i Dobrzyniewo Duże w powiecie białostockim,
- gminy Dubicze Cerkiewne, Kleszczele i Czeremcha w powiecie hajnowskim,

- gminy Grodzisk, Dziadkowice i Milejczyce w powiecie siemiatyckim,
- gminy Kobylin-Borzymy, Kulesze Kościelne, Sokoły, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo i Ciechanowiec w powiecie wysokomazowieckim,
- powiat sejneński,
- gminy Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki, Raczki w powiecie suwalskim,
- gmina Rutki w powiecie zambrowskim,
- gminy Suchowola i Korycin w powiecie sokólskim,
- powiat bielski,
- powiat miasta Białystok,
- powiat miasta Suwałki,
- powiat moniecki.

CZĘŚĆ II

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- linn Kallaste,
- linn Rakvere,
- linn Tartu,
- linn Vändra,
- linn Viljandi,
- maakond Ida-Virumaa,
- maakond Põlvamaa,
- maakond Raplamaa,
- część valdu Jõelähtme położona na południe od drogi 1 (E20),
- część valdu Kuusalu położona na południe od drogi 1 (E20),
- część valdu Palamuse położona na wschód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- część valdu Pärsti położona na zachód od drogi 24126,
- część valdu Suure-Jaani położona na zachód od drogi 49,
- część valdu Tabivere położona na wschód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- część valdu Tamsalu położona na północny wschód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- część valdu Tartu położona na wschód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- część valdu Viiratsi położona na zachód od linii wyznaczonej przez zachodnią część drogi 92 do skrzyżowania z drogą 155, następnie wzdłuż drogi 155 do skrzyżowania z drogą 24156, potem wzdłuż drogi 24156 do jej przecięcia z rzeką Verilaske, a następnie wzdłuż rzeki Verilaske do południowej granicy valdu,
- vald Abja,
- vald Aegviidu,
- vald Alatskivi,
- vald Anija,
- vald Are,

-
- vald Häädemeeste,
 - vald Haaslava,
 - vald Halinga,
 - vald Halliste,
 - vald Kadrina,
 - vald Kambja,
 - vald Karksi,
 - vald Kasepää,
 - vald Kõpu,
 - vald Kose,
 - vald Kõue,
 - vald Laekvere,
 - vald Luunja,
 - vald Mäksa,
 - vald Meeksi,
 - vald Paikuse,
 - vald Pala,
 - vald Peipsiääre,
 - vald Piirissaare,
 - vald Raasiku,
 - vald Rae,
 - vald Rägavere,
 - vald Rakvere,
 - vald Saarde,
 - vald Saare,
 - vald Sõmeru,
 - vald Surju,
 - vald Tahkuranna,
 - vald Tapa,
 - vald Tootsi,
 - vald Tori,
 - vald Vändra,
 - vald Vara,
 - vald Vinni,
 - vald Viru-Nigula,
 - vald Võnnu.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Ķeguma – pagasts Rembates,
- w novads Limbažu – pagasti Skultes, Vidrižu, Limbažu i Umurgas,
- w novads Salacgrīvas – pagasts Liepupes,
- w novads Siguldas – pagasts Mores,
- novads Aizkraukles,
- novads Aknīstes,
- novads Alūksnes,
- novads Amatas,
- novads Apes,
- novads Baltinavas,
- novads Balvi,
- novads Cēsu,
- novads Cesvaines,
- novads Ērgļu,
- novads Gulbenes,
- novads Ilūkstes,
- novads Jaunpiebalgas,
- novads Jēkabpils,
- novads Kocēnu,
- novads Kokneses,
- novads Krimuldas,
- novads Krustpils,
- novads Lielvārdes,
- novads Līvānu,
- novads Lubānas,
- novads Madonas,
- novads Mālpils,
- novads Ogres,
- novads Pārgaujas,
- novads Pļaviņu,
- novads Priekule,
- novads Raunas,
- novads Rugāju,
- novads Saulkrastu,
- novads Sējas,
- novads Skrīveru,

- novads Smiltenes,
- novads Varakļānu,
- novads Vecpiebalgas,
- novads Viļakas,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Valmiera,
- pilsēta Ķegums,
- pilsēta Limbaži.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnijos Andrioniškis, Anykščiai, Debeikiai, Kavarskas, Kurkliai, Skiemonsys, Traupis, Troškūnai oraz część Svėdasai położona na południe od drogi nr 118,
- w rajono savivaldybė Jonava – seniūnijos Šilų, Bukonių oraz w Žeimių seniūnija – kaimai Biliušiai, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka, Naujokai,
- w rajono savivaldybė Kaišiadorys – seniūnijos Kaišiadorių apylinkės, Kruonio, Nemaitonių, Paparčių, Žąslių, Žiežmarių, Žiežmarių apylinkės oraz część seniūnija Rumšiškių położona na południe od drogi N. A1,
- w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnijos Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių i Zapyškio,
- w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnijos Joscvainių, Pernaravos, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos, Kėdainių miesto,
- w rajono savivaldybė Panevėžys – seniūnijos Karsakiškio, Naujamiesčio, Miežiškių, Paįstrio, Panevėžio, Ramygalos, Raguvos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio oraz część Krekenavos seniūnija położona na wschód od rzeki Nevėžis,
- w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnijos Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškių, Butrimonių, Eišiškių, Poškonių, Dieveniškių,
- w rajono savivaldybė Varėna – seniūnijos Kaniavos, Marcinkonių, Merkinės,
- miesto savivaldybė of Alytus,
- miesto savivaldybė Kaišiadorys,
- miesto savivaldybė Kaunas,
- miesto savivaldybė Panevėžys,
- miesto savivaldybė Vilnius,
- rajono savivaldybė Alytus,
- rajono savivaldybė Biržai,
- rajono savivaldybė Druskininkai,
- rajono savivaldybė Ignalina,
- rajono savivaldybė Lazdijai,

- rajono savivaldybė Molėtai,
- rajono savivaldybė Prienai,
- rajono savivaldybė Rokiškis,
- rajono savivaldybė Širvintos,
- rajono savivaldybė Švenčionys,
- rajono savivaldybė Ukmergė,
- rajono savivaldybė Utena,
- rajono savivaldybė Vilnius,
- rajono savivaldybė Zarasai,
- savivaldybė Birštonas,
- savivaldybė Elektrėnai,
- savivaldybė Visaginas.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- gminy Czarna Białostocka, Gródek, Michałowo, Supraśl, Wasilków i Zabłudów w powiecie białostockim,
- gminy Dąbrowa Białostocka, Janów, Krynki, Kuźnica, Nowy Dwór, Sidra, Sokółka i Szudziałowo w powiecie sokólskim,
- gmina Lipsk w powiecie augustowskim,
- gminy Czyże, Białowieża, Hajnówka z miastem Hajnówka, Narew i Narewka w powiecie hajnowskim.

CZĘŚĆ III

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- linn Elva,
- linn Jõgeva,
- linn Põltsamaa,
- linn Võhma,
- maakond Järvamaa,
- maakond Valgamaa,
- maakond Võrumaa,
- część valdu Palamuse położona na zachód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- część valdu Pärsti położona na wschód od drogi 24126,
- część valdu Suure-Jaani położona na wschód od drogi 49,
- część valdu Tabivere położona na zachód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- część valdu Tamsalu położona na południowy zachód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- część valdu Tartu położona na zachód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,

- część valdu Viiratsi położona na wschód od linii wyznaczonej przez zachodnią część drogi 92 do skrzyżowania z drogą 155, następnie wzdłuż drogi 155 do skrzyżowania z drogą 24156, potem wzdłuż drogi 24156 do jej przecięcia z rzeką Verilaske, a następnie wzdłuż rzeki Verilaske do południowej granicy valdu,
- vald Jõgeva,
- vald Kolga-Jaani,
- vald Konguta,
- vald Kõo,
- vald Laeva,
- vald Nõo,
- vald Paistu,
- vald Pajusi,
- vald Põltsamaa,
- vald Puhja,
- vald Puurmani,
- vald Rakke,
- vald Rannu,
- vald Rõngu,
- vald Saarepeedi,
- vald Tähtvere,
- vald Tarvastu,
- vald Torma,
- vald Ülenurme,
- vald Väike-Maarja.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Limbažu – pagasti Viļķenes, Pāles i Katvaru,
- w novads Salacgrīvas – pagasti Ainažu i Salacgrīvas,
- novads Aglonas,
- novads Alojās,
- novads Beverīnas,
- novads Burtnieku,
- novads Ciblas,
- novads Dagdas,
- novads Daugavpils,
- novads Kārsavas,
- novads Krāslavas,
- novads Ludzas,
- novads Mazsalacas,
- novads Naukšēnu,
- novads Preiļu,

- novads Rēzeknes,
- novads Riebiņu,
- novads Rūjienas,
- novads Strenču,
- novads Valkas,
- novads Vārkavas,
- novads Viļānu,
- novads Zilupes,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- pilsēta Ainaži,
- pilsēta Salacgrīva.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnija Viešintos oraz część seniūnija Svėdasai położona na północ od drogi nr 118,
- w rajono savivaldybė Jonava – seniūnijos Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos oraz, w seniūnija Žeimiai – kaimai Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martynišķiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai i Žeimių miestelis,
- w rajono savivaldybė Kaišiadorys – seniūnijos Palomenės, Pravieniškų oraz część seniūnija Rumšiškų położona na północ od drogi N. A1,
- w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnijos Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos i Neveronių,
- w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnija Pelėdnagių,
- w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnijos Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos, Kalesninkų,
- w rajono savivaldybė Varėna – seniūnijos Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos, Vydenių,
- miesto savivaldybė Jonava,
- rajono savivaldybė Kupiškis,
- rajono savivaldybė Trakai.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary Włoch:

wszystkie regiony Sardynii.”

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2016 KOMISJI MIESZANEJ UE-EFTA DS. WSPÓLNEGO TRANZYTU

z dnia 28 kwietnia 2016 r.

w sprawie zmiany Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej
[2016/858]

KOMISJA MIESZANA,

uwzględniając Konwencję o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁾ zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą, Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską (zwaną dalej „Konwencją”), w szczególności jej art. 15 ust. 3 lit. a) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 15 Konwencji upoważnia Komisję Mieszaną ustanowioną w tej Konwencji (zwaną dalej „Komisją Mieszaną”) do wydawania zaleceń zmian Konwencji i jej załączników oraz przyjmowania tych zmian w drodze decyzji.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽²⁾ oraz akty delegowane i wykonawcze do niego będą mieć zastosowanie od dnia 1 maja 2016 r. i wprowadzą unowocześnione ramy procedur celnych, w tym procedur tranzytowych.
- (3) Aby zapewnić należyte funkcjonowanie obrotu towarowego między Unią a Umawiającymi się Stronami Konwencji, wspólna procedura tranzytowa powinna zostać dostosowana do procedury tranzytu unijnego określonej w rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 oraz aktach delegowanych i wykonawczych do niego w najszerszym możliwym zakresie. Zmiany Konwencji i jej załączników, zarówno w odniesieniu do ich treści, jak i użytej terminologii, są niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (4) Aby zagwarantować dostateczną przejrzystość, konieczne jest dostosowanie Konwencji do rozporządzenia (UE) nr 952/2013 oraz aktów delegowanych i wykonawczych do niego pod względem stosowanych terminów. Proponowane zmiany przedstawiono i omówiono na forum grupy roboczej UE-EFTA ds. „wspólnego tranzytu” i „uproszczenia formalności w obrocie towarowym”, a wniosek dotyczący decyzji Komisji Mieszanej UE-EFTA w sprawie zmiany Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej został wstępnie zatwierdzony przez tę grupę.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić Konwencję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W tekście Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem A do niniejszej decyzji.
2. Tekst załącznika I do Konwencji, w tym dodatków do załącznika I, zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku B do niniejszej decyzji.
3. W tekście załącznika II do Konwencji wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem C do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

4. W tekście załącznika III do Konwencji wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem D do niniejszej decyzji.
5. W tekście dodatków A1, A2, A4, A6, B1, B2, B3, B5, B6, B11 i C7 do załącznika III do Konwencji wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem E do niniejszej decyzji.
6. Teksty dodatków B7, B8, B9, B10, C1, C2, C3, C4, C5 i C6 do załącznika III do Konwencji zastępuje się tekstami znajdującymi się w załączniku F do niniejszej decyzji.
7. W tekście załącznika IV do Konwencji, w tym dodatków do załącznika IV, wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem G do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2016 r.

W imieniu Komisji Mieszanej
Philip KERMODE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

W Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 słowa „między poszczególnymi krajami EFTA” zastępuje się słowami „między poszczególnymi krajami wspólnego tranzytu”;
- b) w ust. 2 słowa „procedurze tranzytu wspólnotowego” zastępuje się słowami „procedurze tranzytu unijnego”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 lit. a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„a) we Wspólnocie:

tylko wówczas, gdy chodzi o towary unijne. »Towary unijne« oznaczają towary należące do jednej z następujących kategorii:

- towary całkowicie uzyskane na obszarze celnym Wspólnoty i w których skład nie wchodzi towary przywiezione z krajów lub terytoriów znajdujących się poza obszarem celnym Wspólnoty;
- towary przywiezione na obszar celny Wspólnoty z krajów lub terytoriów znajdujących się poza tym obszarem i dopuszczone do obrotu;
- towary uzyskane lub wyprodukowane na obszarze celnym Wspólnoty albo wyłącznie z towarów określonych w tiret drugim, albo z towarów określonych w tiret pierwszym i drugim.”;

b) w ust. 3 akapit drugi słowa „towary wspólnotowe” zastępuje się słowami „towary unijne”;

c) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w kraju wspólnego tranzytu:

tylko wówczas, gdy towary przybyły do tego kraju w procedurze T2 i przy spełnieniu szczególnych warunków określonych w art. 9 wysyłane są dalej.”;

d) w ust. 4 słowa „wspólnotowy status towarów” zastępuje się słowami „unijny status celny towarów”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) »tranzyt« oznacza procedurę, w której towary przewożone są pod dozorem właściwych władz, z jednej Umawiającej się Strony do innej Umawiającej się Strony lub do tej samej Umawiającej się Strony, przy czym przekraczana jest przynajmniej jedna granica;

b) »kraj« oznacza każdy kraj wspólnego tranzytu, każde państwo członkowskie Wspólnoty lub inne państwo, które przystąpiło do niniejszej Konwencji.”;

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„d) »kraj wspólnego tranzytu« oznacza kraj, inny niż państwo członkowskie Wspólnoty, będący Umawiającą się Stroną niniejszej Konwencji.”;

c) ust. 2 zostaje uchylony;

d) w ust. 3 słowa „kraje EFTA” zastępuje się słowami „kraje wspólnego tranzytu”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem szczególnych postanowień niniejszej Konwencji, właściwe urzędy krajów wspólnego tranzytu są upoważnione do pełnienia zadań urzędów celnych wyjścia, urzędów celnych tranzytowych, urzędów celnych przeznaczenia i urzędów celnych składania gwarancji.

2. Właściwe urzędy państw członkowskich Wspólnoty są upoważnione do przyjmowania zgłoszeń T1 i T2 dotyczących tranzytu do urzędów celnych przeznaczenia w kraju wspólnego tranzytu. Z zastrzeżeniem szczególnych postanowień niniejszej Konwencji urzędy te potwierdzają również unijny status celny przedmiotowych towarów.

3. Jeżeli zestawionych jest kilka przesyłek towarowych, które są załadowane na jeden środek transportu i przewożone jako przesyłka zbiorcza w jednej procedurze T1 lub T2 przez jedną osobę uprawnioną do korzystania z procedury z jednego urzędu celnego wyjścia do jednego urzędu celnego przeznaczenia dla tego samego odbiorcy, Umawiająca się Strona może wymagać, aby dla tych przesyłek – oprócz należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadków – złożone zostało jedno zgłoszenie tranzytowe T1 lub T2, do którego dołączony jest odpowiedni wykaz pozycji.”;

b) w ust. 4 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;

c) w ust. 5 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;

5) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 słowa „kraju EFTA” zastępuje się słowami „kraju wspólnego tranzytu”;

b) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli takie towary wysyłane są dalej z kraju wspólnego tranzytu, w którym były objęte inną procedurą celną niż procedura tranzytowa lub procedura składu celnego, procedura T2 nie może zostać zastosowana.”;

c) w ust. 3 słowa „z kraju EFTA” zastępuje się słowami „z kraju wspólnego tranzytu”;

d) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

„4. Wszystkie przyjmowane zgłoszenia T2 lub wszystkie dokumenty poświadczające unijny status celny towarów wystawiane przez właściwy urząd kraju wspólnego tranzytu muszą zawierać odniesienie do odpowiedniego zgłoszenia T2 lub dokumentu poświadczającego unijny status celny towarów, na podstawie których towary przybyły do danego kraju wspólnego tranzytu, i muszą zostać opatrzone wszelkimi adnotacjami szczególnymi, które były zawarte w tamtych dokumentach.”;

6) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przestrzeń ładunkowa, jeżeli środek transportu lub kontener został dopuszczony na podstawie innych przepisów lub uznany przez urząd celny wyjścia jako odpowiedni do nałożenia takiego zamknięcia celnego;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urząd celny wyjścia uznaje środki transportu lub kontenery za odpowiednie do nałożenia zamknięcia celnego, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) zamknięcia celne mogą być nałożone na dany środek transportu lub kontener w sposób prosty i skuteczny;

b) środek transportu lub kontener jest tak skonstruowany, że w chwili wyjęcia lub włożenia towarów: pozostają wyraźne ślady po wyjęciu lub włożeniu towarów, zamknięcie celne zostaje naruszone lub pozostają na nim ślady manipulowania lub elektroniczny system monitorowania rejestruje wyjęcie lub włożenie towarów;

- c) środek transportu lub kontener nie zawierają żadnych schowków, gdzie mogłyby być ukryte towary;
 - d) przestrzenie ładunkowe są łatwo dostępne do celów kontroli przeprowadzanej przez organy celne.”;
 - c) w ust. 4 słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia”;
- 7) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:
- a) uchyla się ust. 1 i 2;
 - b) w ust. 3 słowa „główny zobowiązany lub jego” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury lub jej”, a słowa „z dokumentami tranzytowymi” zastępuje się słowami „ze zgłoszeniami”;
- 8) w art. 13 ust. 3 słowa „wspólnotowy status towarów” zastępuje się słowami „unijny status celny towarów”;
- 9) w art. 20 ust. 1 słowa „na obszarze krajów EFTA” zastępuje się słowami „na obszarze krajów wspólnego tranzytu”.
-

ZAŁĄCZNIK B

Załącznik I do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Załącznik I

PROCEDURY WSPÓLNEGO TRANZYTU

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

DZIAŁ I

Przedmiot, zakres procedury i definicje

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejszy załącznik ustanawia zasady wspólnej procedury tranzytowej, zgodnie z art. 1 ust. 3 Konwencji.
2. Postanowienia niniejszego załącznika stosuje się do przewozu towarów w ramach wspólnej procedury tranzytowej, o ile nie określono inaczej.

Artykuł 2

Niestosowanie wspólnej procedury tranzytowej do przesyłek pocztowych

Wspólnej procedury tranzytowej nie stosuje się do przesyłek pocztowych (w tym paczek pocztowych) realizowanych zgodnie ze statutami Światowego Związku Pocztowego, jeżeli towary przewożone są przez osoby posiadające prawa i obowiązki wynikające z tych statutów lub osoby działające w imieniu tych osób.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek Konwencji stosuje się następujące definicje:

- a) „organy celne“ oznaczają administracje celne odpowiedzialne za stosowanie Konwencji oraz wszelkie inne organy upoważnione na mocy prawa krajowego do stosowania Konwencji;
- b) „osoba“ oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego, krajowego lub prawa kraju wspólnego tranzytu – za mającą zdolność do czynności prawnych;
- c) „zgłoszenie tranzytowe“ oznacza czynność, poprzez którą dana osoba w określony sposób i w określonej formie wyraża wolę objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową;
- d) „tranzytowy dokument towarzyszący“ oznacza dokument drukowany przy pomocy technik elektronicznego przetwarzania danych, oparty na danych ze zgłoszenia tranzytowego, który ma towarzyszyć towarom;
- e) „zgłaszający“ oznacza osobę składającą zgłoszenie tranzytowe we własnym imieniu, albo osobę, w której imieniu takie zgłoszenie jest składane;
- f) „osoba uprawniona do korzystania z procedury“ oznacza osobę, która składa zgłoszenie tranzytowe lub na rzecz której to zgłoszenie jest składane;
- g) „urząd celny wyjścia“ oznacza urząd celny, w którym przyjmowane jest zgłoszenie tranzytowe;
- h) „urząd celny tranzytu“ oznacza urząd celny właściwy dla miejsca wprowadzenia na obszar celny jednej z Umawiających się Stron, jeżeli towary są przemieszczane w ramach wspólnej procedury tranzytowej lub urząd celny właściwy dla miejsca wyprowadzenia z obszaru celnego jednej z Umawiających się Stron, jeżeli towary opuszczają ten obszar w trakcie operacji tranzytowej poprzez granicę między tą Umawiającą się Stroną a krajem trzecim;
- i) „urząd celny przeznaczenia“ oznacza urząd celny, w którym towary objęte wspólną procedurą tranzytową są przedstawiane w celu zakończenia procedury;

- j) „numer ewidencyjny (MRN)“ oznacza numer rejestracyjny przydzielony zgłoszeniu tranzytowemu przez właściwy organ celny przy użyciu technik elektronicznego przetwarzania danych;
- k) „urząd celny zabezpieczenia“ oznacza wyznaczony przez organy celne każdego kraju urząd celny, w którym należy złożyć zabezpieczenie;
- l) „dług“ oznacza obowiązek uiszczenia przez osobę kwoty należności przywozowych lub wywozowych oraz innych opłat odnoszących się do towarów objętych wspólną procedurą tranzytową;
- m) „dłużnik“ oznacza każdą osobę odpowiedzialną za dług;
- n) „zwolnienie towarów“ oznacza działanie, poprzez które organy celne dopuszczają towary do celów przewidzianych we wspólnej procedurze tranzytowej;
- o) „osoba mająca siedzibę na obszarze celnym Umawiającej się Strony“ oznacza:
- w przypadku osoby fizycznej – każdą osobę, której zwyczajowym miejscem pobytu jest obszar celny tej Umawiającej się Strony;
 - w przypadku osoby prawnej lub stowarzyszenia osób – każdą osobę, której siedziba statutowa, siedziba główna lub inna stała siedziba znajduje się na obszarze celnym tej Umawiającej się Strony;
- p) „techniki elektronicznego przetwarzania danych“ oznaczają elektroniczną wymianę informacji w uzgodnionym i określonym formacie między przedsiębiorcami i organami celnymi, między organami celnymi oraz między organami celnymi i innymi zaangażowanymi agencjami lub instytucjami krajowymi lub europejskimi lub należącymi do krajów wspólnego tranzytu w celu automatycznego przetwarzania i przechowywania danych po ich odebraniu przy użyciu jednej z następujących metod:
- (i) elektroniczna wymiana danych;
 - (ii) wymiana danych pomiędzy komputerami;
 - (iii) elektroniczne przekazywanie ustrukturyzowanych danych poprzez standardowe komunikaty lub usługi z jednego środowiska elektronicznego przetwarzania do innego bez interwencji człowieka;
 - (iv) wprowadzanie online danych do celnych systemów przetwarzania danych w celu ich przechowywania i przetwarzania, prowadzące do generowania odpowiedzi online;
- q) „elektroniczna wymiana danych“ („EDI“) oznacza przesyłanie danych zgodnie z uzgodnionymi standardami dla komunikatów, między jednym a drugim systemem komputerowym, z zastosowaniem urządzeń elektronicznych;
- r) „elektroniczny system tranzytowy“ oznacza system elektroniczny używany do elektronicznej wymiany danych dotyczących wspólnej procedury tranzytowej;
- s) „standardowy komunikat“ oznacza określoną strukturę do przesyłania danych z użyciem systemu elektronicznego;
- t) „dane osobowe“ oznaczają wszelkie informacje odnoszące się do określonej lub możliwej do określenia osoby;
- u) „stałe instalacje przesyłowe“ oznaczają środki techniczne (np. rurociągi lub linie energetyczne) stosowane do ciągłego transportu towarów;
- v) „procedura ciągłości działania“ oznacza procedurę opartą na wykorzystaniu pisemnych dokumentów, sporządzonych w celu umożliwienia złożenia zgłoszenia tranzytowego oraz monitorowania przebiegu operacji tranzytowej, jeżeli nie może zostać zastosowana procedura oparta na technikach elektronicznego przetwarzania danych.

DZIAŁ II

Postanowienia ogólne dotyczące wspólnej procedury tranzytowej

Artykuł 4

System elektroniczny na potrzeby procedury

1. O ile w niniejszym załączniku nie przewidziano inaczej, dla zakończenia formalności celnych wspólnej procedury tranzytowej stosuje się elektroniczny system tranzytowy.

2. Umawiające się Strony określają za obopólnym porozumieniem środki do celów stosowania elektronicznego systemu tranzytowego ustanawiające:

- a) zasady dla określania komunikatów wymienianych przez urzędy celne i zarządzania tymi komunikatami, niezbędne do stosowania przepisów prawa celnego;
- b) wspólny zestaw danych oraz format komunikatów przekazywanych na mocy przepisów prawa celnego.

Artykuł 5

Stosowanie elektronicznego systemu tranzytowego

1. O ile w niniejszym załączniku nie przewidziano inaczej, wymiana informacji do celów wspólnej procedury tranzytowej między właściwymi organami wykonywana jest przy pomocy elektronicznego systemu tranzytowego.

2. Umawiające się Strony używają wspólnotowego systemu CCN/CSI (Wspólna sieć komunikacyjna/Wspólny interfejs systemów Unii Europejskiej) do wymiany informacji, o której mowa w ust. 1.

Udział finansowy krajów wspólnego tranzytu, dostęp przez kraje wspólnego tranzytu do systemu CCN/CSI i inne zagadnienia związane ze stosowaniem systemu są ustalane między Unią a każdym z krajów wspólnego tranzytu.

Artykuł 6

Bezpieczeństwo danych

1. Umawiające się Strony określają warunki dla przeprowadzania formalności dokonywanych przy użyciu technik elektronicznego przetwarzania danych, które zawierają, między innymi, środki do sprawdzania źródeł danych i do ich ochrony przed przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą lub dostępem do nich przez osoby nieuprawnione.

2. Poza środkami, o których mowa w ust. 1, właściwe organy wprowadzają i utrzymują odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu skutecznego, niezawodnego i bezpiecznego funkcjonowania elektronicznego systemu tranzytowego.

3. Zmiany danych lub usunięcie danych są odnotowywane wraz z informacjami na temat przyczyny zmiany lub usunięcia, dokładnego czasu zmiany lub usunięcia oraz tożsamości osoby, która tę czynność przeprowadziła.

Oryginalne dane lub każde inne przetworzone dane są przechowywane przez okres co najmniej trzech lat kalendarzowych, licząc od zakończenia roku, w którym dane te zostały zarejestrowane, lub przez okres dłuższy, jeżeli kraje tego wymagają.

4. Właściwe organy systematycznie monitorują bezpieczeństwo danych.

5. Właściwe zainteresowane organy informują się wzajemnie o wszystkich podejrzaniach dotyczących naruszenia środków bezpieczeństwa.

Artykuł 7

Ochrona danych osobowych

1. Umawiające się Strony wykorzystują dane osobowe, wymieniane w ramach stosowania Konwencji, wyłącznie do celów wspólnej procedury tranzytowej i do innych procedur celnych lub czasowego składowania następujących po wspólnej procedurze tranzytowej.

Ograniczenie to nie powinno uniemożliwiać wykorzystania tych danych przez organy celne do celów analizy ryzyka i postępowań wyjaśniających w trakcie wspólnej procedury tranzytowej lub innych postępowań sądowych wszczynanych w związku ze wspólną procedurą tranzytową. W przypadku gdy dane te są wykorzystywane do tych celów, organy celne, które dostarczyły tych informacji, są powiadamiane o tym bezzwłocznie.

2. Umawiające się Strony zapewniają przetwarzanie danych osobowych, wymienianych w ramach stosowania Konwencji, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE ⁽¹⁾.
3. Każda Umawiająca się Strona podejmuje niezbędne kroki dla zapewnienia przestrzegania postanowień niniejszego artykułu.

DZIAŁ III

Obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury oraz przewoźnika i odbiorcy towarów przemieszczanych w ramach wspólnej procedury tranzytowej

Artykuł 8

Obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury oraz przewoźnika i odbiorcy towarów przemieszczanych w ramach wspólnej procedury tranzytowej

1. Osoba uprawniona do korzystania z procedury odpowiada za:
 - a) przedstawienie towarów w nienaruszonym stanie i niezbędnych informacji w urzędzie celnym przeznaczenia, w wyznaczonym terminie oraz zgodnie ze środkami zastosowanymi przez organy celne w celu zapewnienia identyfikacji towarów;
 - b) przestrzeganie przepisów celnych dotyczących wspólnej procedury tranzytowej;
 - c) złożenie zabezpieczenia w celu zapewnienia płatności długu mogącego powstać w odniesieniu do danego towaru, o ile w Konwencji nie przewidziano inaczej.
2. Przewoźnik lub odbiorca, który przyjmuje towary, wiedząc, że są one przemieszczane w ramach wspólnej procedury tranzytowej, również odpowiada za przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia w wyznaczonym terminie w nienaruszonym stanie i zgodnie ze środkami zastosowanymi przez organy celne w celu zapewnienia identyfikacji towarów.

DZIAŁ IV

Zabezpieczenia

Artykuł 9

System elektroniczny związany z zabezpieczeniami

Na potrzeby wymiany i przechowywania informacji dotyczących zabezpieczeń stosuje się techniki elektronicznego przetwarzania danych.

Artykuł 10

Obowiązek złożenia zabezpieczenia

1. Osoba uprawniona do korzystania z procedury składa zabezpieczenie w celu zapewnienia płatności długu mogącego powstać w odniesieniu do towarów objętych wspólną procedurą tranzytową.
2. Zabezpieczenie składane jest jako:
 - a) zabezpieczenie pojedyncze, obejmujące jedną operację; albo
 - b) zabezpieczenie generalne, obejmujące kilka operacji w formie zobowiązania złożonego przez gwaranta, jeżeli zastosowanie ma uproszczenie przewidziane w art. 55 lit. a).
3. Niemniej jednak organy celne mogą odmówić przyjęcia zaproponowanego rodzaju zabezpieczenia, jeżeli nie jest on odpowiedni dla zapewnienia prawidłowej realizacji wspólnej procedury tranzytowej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

Artykuł 11

Forma zabezpieczenia pojedynczego

1. Zabezpieczenie pojedyncze może zostać złożone w jednej z następujących form:
 - a) w formie depozytu gotówkowego;
 - b) w formie zobowiązania złożonego przez gwaranta;
 - c) w formie karnetów.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c), zabezpieczenie pojedyncze składane jest w formie zobowiązania złożonego przez gwaranta.

Artykuł 12

Gwarant

1. Gwarantem, o którym mowa w art. 10 ust. 2 lit. b), art. 11 ust. 1 lit. b) oraz art. 11 ust. 2, jest osoba trzecia mająca siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony, w której składane jest zabezpieczenie, i uznana przez organy celne wymagające zabezpieczenia.

Gwarant podaje w swoim zobowiązaniu adres dla doręczeń lub wyznacza przedstawiciela w każdym kraju będącym Umawiającą się Stroną związanym ze wspólną operacją tranzytową.

2. Gwarant zobowiązuje się na piśmie do zapłacenia zabezpieczonej kwoty długu. Zobowiązanie gwaranta obejmuje także, w granicach zabezpieczonej kwoty, kwotę długu wymaganego w wyniku kontroli przeprowadzonych po zwolnieniu towarów.
3. Organy celne mogą odmówić uznania gwaranta, który nie daje pewności uiszczenia kwoty długu w wyznaczonym terminie.

Artykuł 13

Zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia

1. Nie wymaga się złożenia zabezpieczenia:
 - a) dla towarów przewożonych transportem lotniczym, w przypadku gdy zastosowanie ma procedura tranzytowa oparta na manifestach elektronicznych dla towarów przewożonych transportem lotniczym;
 - b) dla towarów przewożonych po Renie i dopływach Renu lub po Dunaju i dopływach Dunaju;
 - c) dla towarów przesyłanych stałymi instalacjami przesyłowymi;
 - d) dla towarów przewożonych transportem kolejowym lub lotniczym, w przypadku gdy zastosowanie ma procedura tranzytowa oparta na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym lub lotniczym.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. d), zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia stosuje się tylko do pozwoleń na korzystanie ze wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym lub lotniczym, udzielonych przed dniem 1 maja 2016 r.

DZIAŁ V

Inne postanowienia

Artykuł 14

Moc prawna dokumentów i ewidencji

1. Dokumenty wystawione i ewidencje prowadzone zgodnie z przepisami obowiązującymi w kraju, w którym dokumenty zostały wystawione lub ewidencje są prowadzone, mają – niezależnie od nośnika i środków podjętych lub akceptowanych przez właściwe organy jednego kraju – na terytorium innych krajów ten sam skutek prawny, co w kraju, w którym dokumenty zostały wystawione lub ewidencje są prowadzone.
2. Wyniki kontroli przeprowadzonych w ramach wspólnej procedury tranzytowej przez właściwe organy jednego kraju mają w innych krajach taką samą moc prawną, jak wyniki kontroli przeprowadzonych przez właściwe organy każdego z tych krajów.

Artykuł 15

Wykaz urzędów celnych właściwych w zakresie wspólnych operacji tranzytowych

Każdy kraj wprowadza do systemu komputerowego prowadzonego przez Komisję Europejską (zwana dalej „Komisją”) wykaz urzędów celnych właściwych dla wspólnych operacji tranzytowych, ze wskazaniem ich numerów identyfikacyjnych i zakresu obowiązków, a także dni i godzin urzędowania. Zmiany tych danych należy również wprowadzać do systemu komputerowego.

Komisja przekazuje te informacje innym krajom za pomocą systemu komputerowego.

Artykuł 16

Urząd centralny

Jeżeli w danym kraju utworzono urząd centralny, któremu powierzono zarządzanie wspólną procedurą tranzytową i jej monitorowanie oraz otrzymywanie i przesyłanie dokumentów związanych z tą procedurą, kraj ten informuje Komisję o takim urzędzie.

Komisja powiadamia o tym inne kraje.

Artykuł 17

Przestępstwa i kary

Kraje podejmują wszelkie konieczne działania w celu zwalczania przestępstw i naruszeń przepisów oraz nakładają skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary.

TYTUŁ II

REALIZACJA PROCEDURY

DZIAŁ I

Zabezpieczenie pojedyncze

Artykuł 18

Obliczanie kwoty zabezpieczenia pojedynczego

Zabezpieczenie pojedyncze składane zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. a) obejmuje kwotę mogącego powstać długu, obliczoną na podstawie najwyższych stawek należności stosowanych do towarów tego samego rodzaju. W celu obliczenia tej kwoty towary unijne przewożone z zastosowaniem Konwencji traktowane są jako towary nieunijne.

Artykuł 19

Zabezpieczenie pojedyncze w formie depozytu gotówkowego

1. Zabezpieczenie pojedyncze w formie depozytu gotówkowego lub w formie innego równoważnego środka płatności składa się zgodnie z przepisami obowiązującymi w kraju wyjścia, w którym wymagane jest to zabezpieczenie.
2. Zabezpieczenia pojedyncze w formie depozytu gotówkowego złożone w jednej z Umawiających się Stron są ważne we wszystkich Umawiających się Stronach. Są one zwracane po zamknięciu procedury.
3. Organy celne nie wypłacają odsetek od zabezpieczenia złożonego w formie depozytu gotówkowego lub w formie innego równoważnego środka płatności.

Artykuł 20

Zabezpieczenie pojedyncze w formie zobowiązania gwaranta

1. Zobowiązanie gwaranta składane do celów zabezpieczenia pojedynczego sporządza się z zastosowaniem formularza określonego w dodatku C1 do załącznika III. Zobowiązanie to jest przechowywane przez urząd celny zabezpieczenia przez okres ważności zabezpieczenia.
2. Jeżeli wymagają tego krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne albo istnieje przyjęta praktyka, dany kraj może pozwolić, aby zobowiązanie, o którym mowa w ust. 1, było sporządzone w innej formie, pod warunkiem że dokument taki posiada taką samą moc prawną, jak zobowiązanie zawarte w formularzu.
3. Urząd celny zabezpieczenia przekazuje osobie uprawnionej do korzystania z procedury następujące informacje w odniesieniu do każdego zobowiązania:
 - a) numer referencyjny zabezpieczenia;
 - b) kod dostępu przypisany do numeru referencyjnego zabezpieczenia.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury nie może zmienić tego kodu dostępu.

Artykuł 21

Zabezpieczenie pojedyncze w formie karnetów

1. Zobowiązanie gwaranta składane do celów zabezpieczenia pojedynczego w formie karnetów sporządza się z zastosowaniem formularza określonego w dodatku C2 do załącznika III. Zobowiązanie to jest przechowywane przez urząd celny zabezpieczenia przez okres ważności zabezpieczenia.

Art. 20 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Karnety są sporządzane przez gwaranta z zastosowaniem formularza określonego w dodatku C3 do załącznika III i dostarczane osobom zamierzającym być osobą uprawnioną do korzystania z procedury. Karnety te są ważne we wszystkich Umawiających się Stronach.

Każdy karnet obejmuje kwotę 10 000 EUR, za którą odpowiada gwarant. Karnet jest ważny przez okres jednego roku od daty jego wystawienia.

3. Gwarant dostarcza do urzędu celnego zabezpieczenia wszelkie wymagane informacje dotyczące karnetów zabezpieczenia pojedynczego, które wystawił.
4. Gwarant przekazuje osobie zamierzającej być osobą uprawnioną do korzystania z procedury następujące informacje w odniesieniu do każdego karnetu:

- a) numer referencyjny zabezpieczenia;
- b) kod dostępu przypisany do numeru referencyjnego zabezpieczenia.

Osoba zamierzająca być osobą uprawnioną do korzystania z procedury nie może zmienić tego kodu dostępu.

5. Osoba zamierzająca być osobą uprawnioną do korzystania z procedury przedstawia w urzędzie celnym wyjścia karnety w liczbie odpowiadającej wielokrotności kwoty 10 000 EUR wymaganej dla pokrycia łącznej kwoty mogącego powstać długu.

6. Jeżeli zgłoszenie tranzytowe jest przyjmowane w formie papierowej zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. b), karnety są dostarczane w formie papierowej i są przechowywane przez urząd celny wyjścia. Ten urząd celny powiadamia o numerze identyfikacyjnym każdego karnetu urząd celny zabezpieczenia wskazany na karnecie.

Artykuł 22

Uznanie zobowiązania

Zobowiązanie złożone przez gwaranta jest uznawane przez urząd celny zabezpieczenia, który powiadamia o uznaniu osobę, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia.

Artykuł 23

Cofnięcie uznania gwaranta lub zobowiązania i odwołanie zobowiązania

1. Urząd celny zabezpieczenia może cofnąć uznanie gwaranta lub uznanie zobowiązania złożonego przez gwaranta w dowolnym momencie. Urząd celny zabezpieczenia powiadamia o takim cofnięciu gwaranta i osobę, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia.

Cofnięcie uznania gwaranta lub zobowiązania gwaranta staje się skuteczne szesnastego dnia następującego po dniu, w którym decyzja o cofnięciu została dostarczona do gwaranta lub uznana za dostarczoną.

2. Gwarant może w każdej chwili odwołać swoje zobowiązanie. Gwarant powiadamia o takim odwołaniu urząd celny zabezpieczenia.

Odwołanie zobowiązania gwaranta nie dotyczy towarów, które w chwili, gdy odwołanie stało się skuteczne, zostały już objęte wspólną procedurą tranzytową i nadal pozostają nią objęte na mocy tego odwołanego zobowiązania.

Odwołanie zobowiązania przez gwaranta staje się skuteczne szesnastego dnia następującego po dniu, w którym odwołanie zostało zgłoszone przez gwaranta do urzędu celnego zabezpieczenia.

3. Organy celne kraju, któremu podlega dany urząd celny zabezpieczenia, wprowadzają do systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 9, informacje o cofnięciu uznania gwaranta, uznania zobowiązania gwaranta lub odwołaniu zabezpieczenia przez gwaranta, oraz o dniu, w którym staje się ono skuteczne.

DZIAŁ II

Środki transportu i zgłoszenia

Artykuł 24

Zgłoszenie tranzytowe i środek transportu

1. Każde zgłoszenie tranzytowe może dotyczyć wyłącznie towarów objętych wspólną procedurą tranzytową, które są lub mają być przemieszczane z jednego urzędu celnego wyjścia do jednego urzędu celnego przeznaczenia z wykorzystaniem pojedynczego środka transportu, w kontenerze lub w paczce.

Jedno zgłoszenie tranzytowe może jednak obejmować towary, które są lub mają być przemieszczane z jednego urzędu celnego wyjścia do jednego urzędu celnego przeznaczenia w więcej niż jednym kontenerze lub w więcej niż jednej paczce, jeżeli takie kontenery lub paczki są ładowane na pojedynczy środek transportu.

2. Do celów niniejszego artykułu za stanowiące pojedynczy środek transportu – pod warunkiem że przewożone na nim towary są wysyłane jednocześnie – uważa się:

- a) pojazd drogowy z jedną lub kilkoma przyczepami lub naczepami;
- b) zestaw wagonów kolejowych;
- c) zespół statków, które tworzą jedną całość.

3. Jeżeli do celów wspólnej procedury tranzytowej pojedynczy środek transportu jest wykorzystywany do załadunku towarów w kilku urzędach celnych wyjścia oraz do rozładunku w kilku urzędach celnych przeznaczenia, w odniesieniu do poszczególnych przesyłek składa się odrębne zgłoszenia tranzytowe.

Artykuł 25

Zgłoszenia tranzytowe za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych

Elementy i struktura danych zgłoszenia tranzytowego są określone w dodatkach A1, A2 i B6 do załącznika III.

Artykuł 26

Zgłoszenia tranzytowe w formie papierowej

1. Organ celny przyjmuje zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej w następujących przypadkach:
 - a) gdy towary są przewożone przez podróżnych niemających bezpośredniego dostępu do elektronicznego systemu tranzytowego, zgodnie z zasadami określonymi w art. 27;
 - b) gdy stosowana jest procedura ciągłości działania zgodnie z dodatkiem II, w przypadku wystąpienia czasowej awarii:
 - (i) elektronicznego systemu tranzytowego;
 - (ii) systemu komputerowego wykorzystywanego przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia zgłoszenia do tranzytu wspólnego za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych;
 - (iii) połączenia elektronicznego między systemem komputerowym wykorzystywanym przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia zgłoszenia do tranzytu wspólnego przy wykorzystaniu technik elektronicznego przetwarzania danych i elektronicznym systemem tranzytowym;
 - c) gdy kraj wspólnego tranzytu tak zadecyduje.
2. W ramach zastosowania ust. 1 lit. a) i c) organy celne zapewniają, by dane tranzytowe były rejestrowane w elektronicznym systemie tranzytowym i wymieniane między organami celnymi za pośrednictwem tego systemu.
3. Przyjęcie zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i (iii), wymaga zgody organów celnych.

Artykuł 27

Zgłoszenie tranzytowe dla podróżnych

W przypadkach, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a), podróżny sporządza zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej zgodnie z art. 5 i 6 oraz dodatkiem B6 do załącznika III.

Artykuł 28

Przesyłki mieszane

Przesyłka może zawierać jednocześnie towary, które należy objąć procedurą T1, oraz towary, które należy objąć procedurą T2, pod warunkiem że każda pozycja towaru jest odpowiednio oznaczona w zgłoszeniu tranzytowym kodem „T1“, „T2“ lub „T2F“.

Artykuł 29

Poświadczenie zgłoszenia tranzytowego oraz odpowiedzialność osoby uprawnionej do korzystania z procedury

1. Zgłoszenie tranzytowe jest poświadczane przez zgłaszającego.

2. Złożenie zgłoszenia tranzytowego do organów celnych przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury czyni tę osobę odpowiedzialną za wszystkie poniższe kryteria:
 - a) prawidłowość i kompletność danych podanych w zgłoszeniu tranzytowym,
 - b) autentyczność, prawidłowość i ważność każdego dokumentu załączanego do zgłoszenia;
 - c) wywiązywanie się z wszelkich obowiązków dotyczących objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową wymienionych w zgłoszeniu tranzytowym.

DZIAŁ III

Formalności w urzędzie celnym wyjścia

Artykuł 30

Złożenie i przyjęcie zgłoszenia tranzytowego

1. Zgłoszenie tranzytowe jest składane w urzędzie celnym wyjścia.
2. Ten urząd celny wyjścia przyjmuje zgłoszenie tranzytowe, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) zgłoszenie zawiera wszystkie dane niezbędne do celów wspólnej procedury tranzytowej, określone w dodatku II do załącznika III;
 - b) dołączone są do niego wszystkie wymagane dokumenty;
 - c) towary, których dotyczy zgłoszenie tranzytowe, zostały przedstawione organom celnym w godzinach urzędowania.

Na wniosek zgłaszającego urząd celny wyjścia może zgodzić się, aby przedstawienie towarów odbyło się poza jego godzinami urzędowania lub w dowolnym innym miejscu.

3. Organy celne mogą zezwolić na nieprzedstawianie dokumentów, o których mowa w ust. 1 lit. b), w urzędzie celnym wyjścia. W takim przypadku dokumenty te znajdują się w posiadaniu zgłaszającego i muszą być do dyspozycji organów celnych.

Artykuł 31

Sprostowanie zgłoszenia tranzytowego

1. Zgłaszający może, na wniosek, sprostować jedną lub kilka danych zawartych w zgłoszeniu tranzytowym po tym, jak zostało ono przyjęte przez organy celne. Sprostowanie nie może powodować, że zgłoszenie tranzytowe będzie dotyczyć towarów innych niż te, których dotyczyło pierwotnie.
2. Sprostowanie nie jest możliwe, jeżeli wnioskowano o nie po tym, jak:
 - a) organy celne poinformowały zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji towarów;
 - b) organy celne stwierdziły nieprawidłowość danych zawartych w zgłoszeniu celnym;
 - c) organy celne zwolniły towary.

Artykuł 32

Unieważnienie zgłoszenia tranzytowego

1. Na wniosek zgłaszającego urząd celny wyjścia unieważnia przyjęte już zgłoszenie celne w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli ma pewność, że towary zostaną niezwłocznie objęte inną procedurą celną;
 - b) jeżeli ma pewność, że ze względu na szczególne okoliczności objęcie towarów procedurą celną, do której zostały zgłoszone, nie jest już uzasadnione.

Jeżeli jednak urząd celny wyjścia poinformował zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji towarów, wniosek o unieważnienie zgłoszenia celnego nie zostaje przyjęty przed przeprowadzeniem takiej rewizji.

2. Zgłoszenia tranzytowego nie unieważniają się po zwolnieniu towarów, chyba że:
 - a) towary znajdujące się w obrocie na terytorium Umawiającej się Strony zostały omyłkowo zgłoszone do wspólnej procedury tranzytowej, a ich status celny jako towarów znajdujących się w obrocie na terytorium tej samej Umawiającej się Strony został wykazany później;
 - b) towary błędnie zgłoszono w ramach więcej niż jednego zgłoszenia celnego.

Artykuł 33

Trasa przewozu w przypadku przemieszczania towarów objętych wspólną procedurą tranzytową

1. Towary objęte wspólną procedurą tranzytową są przemieszczane do urzędu celnego przeznaczenia ekonomicznie uzasadnioną trasą przewozu.
2. Urząd celny wyjścia wyznacza trasę przewozu na potrzeby przemieszczania towarów w ramach wspólnej procedury tranzytowej, uwzględniając wszystkie istotne informacje przekazane przez zgłaszającego, jeżeli przedmiotowy urząd celny lub zgłaszający uzna to za niezbędne.

Wyznaczając trasę przewozu, urząd celny wprowadza w elektronicznym systemie tranzytowym przynajmniej wskazanie, przez które kraje ma przebiegać tranzyt.

Artykuł 34

Termin na przedstawienie towarów

1. Urząd celny wyjścia wyznacza termin, w którym towary należy przedstawić w urzędzie celnym przeznaczenia, uwzględniając następujące elementy:
 - a) trasę przewozu;
 - b) środek transportu;
 - c) przepisy dotyczące transportu lub inne przepisy, które mogą mieć wpływ na wyznaczenie terminu;
 - d) wszystkie istotne informacje przekazane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury.
2. Jeżeli termin zostaje wyznaczony przez urząd celny wyjścia, jest on wiążący dla organów celnych krajów, na których terytorium towary są wprowadzane w ramach wspólnej operacji tranzytowej, i nie może zostać przez te organy zmieniony.

Artykuł 35

Weryfikacja zgłoszenia tranzytowego i rewizja towarów

1. Urząd celny wyjścia, w celu zweryfikowania prawidłowości danych zawartych w przyjętym zgłoszeniu tranzytowym, może:
 - a) skontrolować zgłoszenie i dokumenty załączone do zgłoszenia;
 - b) zażądać od zgłaszającego dostarczenia innych dokumentów;
 - c) przeprowadzić rewizję towarów;
 - d) pobrać próbki w celu dokonania ich analizy lub dokładniejszej rewizji towarów.

2. Urząd celny wyjścia sprawdza istnienie i ważność zabezpieczenia.
3. Rewizja towarów, o której mowa w ust. 1 lit. c), przeprowadzana jest w miejscach wyznaczonych do tego celu przez urząd celny wyjścia i w godzinach jego urzędowania. Na wniosek zgłaszającego organy celne mogą jednak przeprowadzić rewizję towarów poza swoimi godzinami urzędowania lub w dowolnym innym miejscu.

Artykuł 36

Identyfikacja zamknięć celnych

Urząd celny wyjścia rejestruje w elektronicznym systemie tranzytowym liczbę zamknięć celnych założonych przez ten urząd celny oraz indywidualne identyfikatory tych zamknięć.

Artykuł 37

Zdatność do nałożenia zamknięcia celnego

Pojazdy drogowe, przyczepy, naczepy i kontenery dopuszczone do przewozu towarów pod zamknięciami celnymi zgodnie z postanowieniami międzynarodowej umowy, której Unia i kraje wspólnego tranzytu są umawiającymi się stronami, uznaje się za odpowiednie do nałożenia zamknięć celnych.

Artykuł 38

Charakterystyka zamknięć celnych

1. Zamknięcia celne posiadają przynajmniej następujące podstawowe właściwości i spełniają następujące specyfikacje techniczne:

a) podstawowe właściwości zamknięć celnych:

- (i) podczas normalnego użytkowania zamknięcia pozostają nienaruszone i bezpiecznie przymocowane;
- (ii) zamknięcia są łatwo dostępne do kontroli i rozpoznania;
- (iii) zamknięcia są wykonane w taki sposób, aby każda próba ich naruszenia, manipulacji nimi lub ich usunięcia pozostawiała widoczne ślady;
- (iv) zamknięcia są przeznaczone do jedнокrotnego wykorzystania lub, jeżeli mają być wielokrotnie wykorzystane, są one wykonane w taki sposób, że można umieścić na nich wyraźny indywidualny znak identyfikacyjny za każdym razem, gdy są ponownie stosowane;
- (v) zamknięcia są oznakowane indywidualnym identyfikatorem zamknięcia, który ma charakter stały, jest czytelny i opatrzony niepowtarzalnym numerem;

b) warunki techniczne:

- (i) forma i wymiary zamknięć celnych mogą się różnić w zależności od rodzaju zastosowanego zamknięcia celnego, jednakże wymiary umożliwiają łatwe odczytanie znaków identyfikacyjnych;
- (ii) znaki identyfikacyjne zamknięć są niemożliwe do sfalszowania i trudne do podrobienia;
- (iii) użyty materiał jest odporny na przypadkowe naruszenie i jednocześnie uniemożliwia ich niezauważalne podrobienie lub ponowne wykorzystanie.

2. Jeżeli zamknięcia zostały poświadczane przez właściwy organ zgodnie z międzynarodową normą ISO nr 17712:2013 „Freight containers – Mechanical Seals“ (Kontenery ładunkowe – uszczelnienia mechaniczne), uznaje się, że takie zamknięcia spełniają wymogi określone w ust. 1.

W przypadku transportu kontenerowego stosuje się w największym możliwym zakresie zamknięcia o wysokim poziomie zabezpieczenia.

3. Zamknięcie celne jest opatrzone następującymi oznaczeniami:
 - a) zwrot „clo“ w jednym z języków urzędowych Unii lub krajów wspólnego tranzytu lub odpowiadający mu skrót;
 - b) kod kraju w formie kodu ISO-alfa-2, określający kraj, w którym zamknięcie zostało nałożone.

Umawiające się Strony mogą w drodze wzajemnego porozumienia podjąć decyzję o stosowaniu wspólnych zabezpieczeń i technologii.

4. Każdy kraj powiadamia Komisję, jakie rodzaje zamknięć celnych stosuje. Komisja udostępnia te informacje wszystkim krajom.
5. Zawsze gdy zamknięcie wymaga usunięcia na potrzeby kontroli celnej, organ celny podejmuje starania, aby ponownie, zgodnie z potrzebami, nałożyć zamknięcie celne o co najmniej równoważnym poziomie zabezpieczenia, i odnotowuje na dokumentacji przesyłki szczegóły tego działania, w tym nowy numer zamknięcia.
6. Zamknięcia celne zgodne z dodatkiem II do niniejszego załącznika, zmienionego decyzją nr 1/2008 ⁽¹⁾, mogą nadal być stosowane do wyczerpania zapasów lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Artykuł 39

Środki identyfikacyjne stanowiące alternatywę dla zamknięcia celnego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 Konwencji urząd celny wyjścia może zdecydować, że nie zastosuje zamknięcia wobec towarów objętych wspólną procedurą tranzytową i zamiast tego wykorzysta opis towarów zawarty w zgłoszeniu tranzytowym lub w dokumentach uzupełniających, pod warunkiem że taki opis jest na tyle precyzyjny, że umożliwi łatwą identyfikację towarów, i podaje się w nim ilość, charakter oraz wszystkie szczególne cechy towarów, takie jak ich numery seryjne.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 Konwencji i o ile urząd celny wyjścia nie postanowi inaczej, zamknięcia nie nakłada się ani na środek transportu, ani na poszczególne opakowania zawierające towary, jeżeli:
 - a) towary są przewożone drogą powietrzną i każda przesyłka jest opatrzona etykietą, na której podany jest numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego, albo przesyłka stanowi jednostkę załadunkową, na której podany jest numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego;
 - b) towary są przewożone koleją, a przedsiębiorstwa kolejowe stosują środki identyfikacyjne.

Artykuł 40

Zwolnienie towarów do wspólnej procedury tranzytowej

1. Zwolnieniu do wspólnej procedury tranzytowej podlegają wyłącznie te towary, na które nałożono zamknięcie celne zgodnie z art. 11 ust. 1, 2 i 3 Konwencji albo w odniesieniu do których podjęto alternatywne środki identyfikacyjne zgodnie z art. 11 ust. 4 Konwencji i art. 39 niniejszego załącznika.
2. Z chwilą zwolnienia towarów urząd celny wyjścia przekazuje dane dotyczące wspólnej operacji tranzytowej:
 - a) zadeklarowanemu urzędowi celnemu przeznaczenia;
 - b) każdemu zadeklarowanemu urzędowi celnemu tranzytu.

Dane te są oparte na danych pochodzących ze zgłoszenia tranzytowego, które w stosownych przypadkach zostały sprostowane.

3. Urząd celny wyjścia powiadamia o zwolnieniu towarów do wspólnej procedury tranzytowej osobę uprawnioną do korzystania z procedury.

⁽¹⁾ Decyzja nr 1/2008 Komisji Mieszanej WE-EFTA Wspólny Tranzyt z dnia 16 czerwca 2008 r. zmieniająca Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej (Dz.U. L 274 z 15.10.2008, s. 1).

Artykuł 41

Tranzytowy dokument towarzyszący

1. Urząd celny wyjścia przekazuje zgłaszającemu tranzytowy dokument towarzyszący. Tranzytowy dokument towarzyszący przekazuje się z zastosowaniem formularza określonego w dodatku 3 do załącznika III, a zawiera on dane określone w dodatku A4 do załącznika III.
2. Jeśli to konieczne, tranzytowy dokument towarzyszący uzupełnia się o wykaz pozycji sporządzony z zastosowaniem formularza określonego w dodatku A5 do załącznika III, a zawiera on dane określone w dodatku A6 do załącznika III. Wykaz pozycji stanowi integralną część tranzytowego dokumentu towarzyszącego.

DZIAŁ IV

Formalności podczas transportu

Artykuł 42

Przedstawienie tranzytowego dokumentu towarzyszącego

Tranzytowy dokument towarzyszący oraz inne dokumenty towarzyszące towarom przedstawiane są na każde żądanie organów celnych.

Artykuł 43

Przedstawienie towarów przemieszczanych w ramach wspólnej procedury tranzytowej w urzędzie celnym tranzytu

1. W każdym urzędzie celnym tranzytu przedstawia się towary wraz z tranzytowym dokumentem towarzyszącym z odpowiednim MRN.
2. Urzędy celne tranzytu rejestrują przewóz towarów przez granicę na podstawie danych dotyczących wspólnej operacji tranzytowej, otrzymanych z urzędu celnego wyjścia. Urzędy celne tranzytu informują o tym przewozie urząd celny wyjścia.
3. Urząd celny tranzytu może przeprowadzić kontrolę towarów. Każdą kontrolę towarów przeprowadza się głównie w oparciu o dane dotyczące wspólnej operacji tranzytowej, otrzymane z urzędu celnego wyjścia.
4. Jeżeli przewozu towarów dokonuje się poprzez inny urząd celny tranzytu niż urząd zadeklarowany, faktyczny urząd celny tranzytu zwraca się z wnioskiem do urzędu celnego wyjścia o przekazanie danych dotyczących wspólnej operacji tranzytowej i informuje tenże urząd o przepływie towarów przez granicę.
5. Ustępy 1, 2 i 4 nie mają zastosowania do kolejowego transportu towarowego, pod warunkiem że urząd celny tranzytu może zweryfikować przepływ towarów przez granicę za pomocą innych środków. Tego rodzaju weryfikację przeprowadza się wyłącznie w razie potrzeby. Weryfikacja może być przeprowadzana retrospektywnie.

Artykuł 44

Zdarzenia podczas przemieszczania towarów w ramach wspólnej operacji tranzytowej

1. W przypadku wystąpienia zdarzenia przewoźnik jest zobowiązany do dokonania niezbędnych wpisów w tranzytowym dokumencie towarzyszącym i przedstawienia towarów wraz z tym dokumentem bez zbędnej zwłoki najbliższemu organowi celnemu kraju, na którego terytorium znajduje się środek transportu, jeżeli:
 - a) przewoźnik został zmuszony do zmiany trasy przewozu wyznaczonej zgodnie z art. 33 ust. 2 z uwagi na wystąpienie okoliczności od niego niezależnych;
 - b) podczas operacji transportu nastąpiło naruszenie zamknięć celnych lub doszło do manipulacji przy zamknięciach celnych z przyczyn niezależnych od przewoźnika;
 - c) pod nadzorem organu celnego dokonuje się przeladunku towarów z jednego środka transportu na drugi;

- d) nieuchronne zagrożenie uzasadnia natychmiastowy częściowy lub całkowity rozładunek środka transportu, na który nałożono zamknięcie celne;
- e) doszło do zdarzenia, które może mieć wpływ na możliwość wywiązania się osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub przewoźnika z ciężących na nich obowiązków;
- f) uległ zmianie którykolwiek z elementów składających się na pojedynczy środek transportu, o którym mowa w art. 24 ust. 2.

Jeżeli organy celne w kraju, na którego terytorium znajduje się dany środek transportu, uznają, że daną wspólną operację tranzytową można kontynuować, poświadczają one, po podjęciu działań, które mogą być konieczne, zapisy dokonane przez przewoźnika w tranzytowym dokumencie towarzyszącym.

2. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 lit. c), organy celne nie wymagają przedstawienia towarów i tranzytowego dokumentu towarzyszącego wraz z dokonanymi niezbędnymi wpisami, jeżeli przeładunek towarów odbywa się ze środka transportu, na który nie nałożono zamknięć celnych.

3. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 lit. f), przewoźnik może, po dokonaniu niezbędnych wpisów w tranzytowym dokumencie towarzyszącym, kontynuować operację tranzytową, gdy jeden lub więcej wagonów zostaje usuniętych z zestawu wagonów kolejowych z przyczyn technicznych.

4. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 lit. f), jeżeli ciągnik siodłowy pojazdu drogowego zostaje zmieniony bez zmiany jego przyczep lub naczep, organ celny nie wymaga przedstawienia towarów i tranzytowego dokumentu towarzyszącego wraz z dokonanymi niezbędnymi wpisami.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, przewoźnik jest zwolniony z obowiązku przedstawienia organowi celnemu, o którym mowa w ust. 1, towarów i tranzytowego dokumentu towarzyszącego wraz z dokonanymi niezbędnymi wpisami.

6. Istotne informacje w tranzytowym dokumencie towarzyszącym dotyczące zdarzeń, o których mowa w ust. 1, są rejestrowane w elektronicznym systemie tranzytowym przez organy celne, tj. w zależności od przypadku: w urzędzie celnym tranzytu lub urzędzie celnym przeznaczenia.

DZIAŁ V

Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia

Artykuł 45

Przedstawienie towarów objętych wspólną procedurą tranzytową w urzędzie celnym przeznaczenia

1. W przypadku przybycia towarów objętych wspólną procedurą tranzytową do urzędu celnego przeznaczenia w takim urzędzie celnym przedstawia się:

- a) towary;
- b) tranzytowy dokument towarzyszący;
- c) wszystkie informacje wymagane przez urząd celny przeznaczenia.

Przedstawienie odbywa się w godzinach pracy urzędu. Na wniosek zainteresowanej osoby urząd celny przeznaczenia może zgodzić się, aby przedstawienie odbyło się poza jego godzinami pracy lub w dowolnym innym miejscu.

2. Jeżeli przedstawienie odbyło się po upływie terminu określonego przez urząd celny wyjścia zgodnie z art. 34 ust. 1, uznaje się, że osoba uprawniona do korzystania z procedury dotrzymała tego terminu, jeżeli taka osoba lub przewoźnik udowodnią w sposób zadowalający urząd celny przeznaczenia, że opóźnienie nie nastąpiło z ich winy.

3. Urząd celny przeznaczenia zachowuje tranzytowy dokument towarzyszący, a kontroli towarów dokonuje się głównie w oparciu o dane ze zgłoszenia do tranzytu wspólnego otrzymane od urzędu celnego wyjścia.

4. Jeżeli wspólna procedura tranzytowa zostaje zakończona, urząd celny przeznaczenia nie wykrył żadnej nieprawidłowości, a osoba uprawniona do korzystania z procedury przedstawiła tranzytowy dokument towarzyszący, taki urząd celny poświadcza przedmiotowy dokument na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury w celu zapewnienia alternatywnego dowodu zgodnie z art. 51 ust. 1. Poświadczenie polega na przystawieniu pieczęci danego urzędu celnego, złożeniu podpisu przez urzędnika, podaniu daty i następującego komunikatu:

„— Alternatywny dowód – 99202“.

5. Wspólna procedura tranzytowa może zostać zakończona w urzędzie celnym innym niż urząd zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym. Taki urząd celny uznaje się wówczas za urząd celny przeznaczenia.

Artykuł 46

Poświadczenie odbioru

1. Na wniosek osoby przedstawiającej towary w urzędzie celnym przeznaczenia urząd ten wydaje poświadczenie odbioru, w którym potwierdza przedstawienie towarów i tranzytowego dokumentu towarzyszącego w tym urzędzie celnym.

2. Poświadczenia odbioru dokonuje się z zastosowaniem formularza określonego w dodatku B10 do załącznika III, uprzednio wypełnionego przez zainteresowaną osobę.

3. Poświadczenie odbioru nie może być uznane za alternatywny dowód zakończenia wspólnej procedury tranzytowej w rozumieniu postanowień art. 51 ust. 1.

Artykuł 47

Powiadomienie o przybyciu towarów objętych wspólną procedurą tranzytową i wyniki kontroli

1. Urząd celny przeznaczenia powiadamia urząd celny wyjścia o przybyciu towarów tego samego dnia, w którym towary i tranzytowy dokument towarzyszący zostają przedstawione zgodnie z art. 45 ust. 1.

2. Jeżeli wspólna operacja tranzytowa zostaje zakończona w innym urzędzie celnym niż urząd zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym, urząd celny uznany za urząd celny przeznaczenia zgodnie z art. 45 ust. 5 powiadamia urząd celny wyjścia o przybyciu towarów tego samego dnia, w którym towary i tranzytowy dokument towarzyszący zostają przedstawione zgodnie z art. 45 ust. 1.

Urząd celny wyjścia powiadamia o przybyciu towarów urząd celny przeznaczenia zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym.

3. Powiadomienie o przybyciu towarów, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stanowi dowodu potwierdzającego prawidłowe zakończenie wspólnej procedury tranzytowej.

4. Urząd celny przeznaczenia przekazuje wyniki kontroli do urzędu celnego wyjścia najpóźniej trzeciego dnia od dnia, w którym towary zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub w innym miejscu zgodnie z art. 45 ust. 1. W wyjątkowych przypadkach termin ten można przedłużyć do sześciu dni.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy towary otrzymał upoważniony odbiorca, o którym mowa w art. 87, urząd celny wyjścia zostaje powiadomiony najpóźniej szóstego dnia od dnia, w którym towary zostały dostarczone do upoważnionego odbiorcy.

DZIAŁ VI

Formalności związane z zakończeniem procedury

Artykuł 48

Zakończenie i zamknięcie procedury

1. Wspólna procedura tranzytowa zostaje zakończona, a obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury są spełnione, gdy towary objęte tą procedurą i wymagane informacje są udostępnione urzędowi celnemu przeznaczenia zgodnie z przepisami prawa celnego.
2. Organy celne zamykają wspólną procedurę tranzytową, jeżeli są w stanie stwierdzić, w wyniku porównania informacji posiadanych przez urząd celny wyjścia z informacjami, jakimi dysponuje urząd celny przeznaczenia, że procedura została prawidłowo zakończona.

Artykuł 49

Postępowanie poszukiwawcze dotyczące towarów przemieszczanych w ramach wspólnej procedury tranzytowej

1. Jeżeli po otrzymaniu powiadomienia o przybyciu towarów urząd celny wyjścia nie otrzymał wyników kontroli w ciągu sześciu dni zgodnie z art. 47 ust. 4 lub 5, taki urząd celny niezwłocznie zwraca się z wnioskiem o przedstawienie wyników kontroli do urzędu celnego przeznaczenia, który przesłał powiadomienie o przybyciu towarów.

Urząd celny przeznaczenia przesyła wyniki kontroli niezwłocznie po otrzymaniu wniosku od urzędu celnego wyjścia.

2. Jeżeli organ celny kraju wyjścia nie otrzymał jeszcze informacji umożliwiających zamknięcie wspólnej procedury tranzytowej lub odzyskanie długu, organ ten zwraca się o przedstawienie takich informacji do osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub, jeżeli wystarczające dane są dostępne w miejscu przeznaczenia, do urzędu celnego przeznaczenia w następujących przypadkach:

- a) urząd celny wyjścia nie otrzymał powiadomienia o przybyciu towarów przed upływem terminu na przedstawienie towarów wyznaczonego zgodnie z art. 34;
- b) urząd celny wyjścia nie otrzymał wyników kontroli, których dotyczył wniosek złożony zgodnie z ust. 1;
- c) urząd celny wyjścia uzyskał informacje świadczące o tym, że powiadomienie o przybyciu towarów lub wyniki kontroli zostały wysłane omyłkowo.

3. Organ celny kraju wyjścia przesyła wnioski o udzielenie informacji zgodnie z ust. 2 lit. a) w ciągu siedmiu dni po upływie terminu określonego w tym ustępie oraz wnioski o udzielenie informacji zgodnie z ust. 2 lit. b) w ciągu siedmiu dni po upływie mającego zastosowanie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Jeżeli jednak przed upływem powyższych terminów organ celny kraju wyjścia zostanie poinformowany, że wspólna procedura tranzytowa nie została prawidłowo zakończona, lub jeżeli podejrzewa, że miało to miejsce, organ ten wysyła taki wniosek niezwłocznie.

4. Odpowiedzi na wnioski złożone zgodnie z ust. 2 wysyła się w terminie 28 dni od daty ich wysłania.

5. Jeżeli w odpowiedzi na wniosek wysłany zgodnie z ust. 2 urząd celny przeznaczenia nie przedstawił informacji wystarczających do zamknięcia wspólnej procedury tranzytowej, organ celny kraju wyjścia wzywa osobę uprawnioną do korzystania z procedury do przedstawienia takich informacji najpóźniej w ciągu 28 dni od dnia wszczęcia postępowania poszukiwawczego.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury odpowiada na taki wniosek w terminie 28 dni od daty jego wysłania.

6. Jeżeli informacje przekazane w odpowiedzi osoby uprawnionej do korzystania z procedury zgodnie z ust. 4 nie są wystarczające do zamknięcia wspólnej procedury tranzytowej, ale organ celny kraju wyjścia uznaje je za wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego, wysyła on niezwłocznie wniosek o udzielenie informacji uzupełniających do właściwego urzędu celnego.

Ten urząd celny odpowiada na wniosek w terminie 40 dni od daty jego wysłania.

7. Jeżeli w toku postępowania poszukiwawczego, o którym mowa w ust. 1–6, okaże się, że wspólna procedura tranzytowa została zakończona prawidłowo, organ celny kraju wyjścia zamyka wspólną procedurę tranzytową i niezwłocznie informuje o tym osobę uprawnioną do korzystania z procedury o zamknięciu tej procedury oraz, w stosownych przypadkach, każdy organ celny, który mógł wszcząć postępowanie zamknięcia tej procedury.

8. Jeżeli w toku postępowania poszukiwawczego, o którym mowa w ust. 1–6, okaże się, że wspólna procedura tranzytowa nie może zostać zamknięta, organ celny kraju wyjścia ustala, czy powstał dług.

W przypadku powstania długu organ celny kraju wyjścia podejmuje następujące środki:

- a) ustala osobę dłużnika;
- b) ustala organ celny odpowiedzialny za przekazanie powiadomienia o długu.

Artykuł 50

Wniosek o przeniesienie odzyskania długu

1. Jeśli w toku postępowania poszukiwawczego i przed upływem terminu, o którym mowa w art. 114 ust. 2, organ celny kraju wyjścia uzyska dowód potwierdzający, że miejsce, w którym miały miejsce zdarzenia, które doprowadziły do powstania długu, znajduje się w innym kraju, ten organ celny niezwłocznie, a w każdym przypadku w tym terminie wysyła wszystkie dostępne informacje organowi celnemu właściwemu dla tego miejsca.

2. Organ celny właściwy dla tego miejsca potwierdza odbiór informacji i powiadamia organ celny kraju wyjścia, czy odpowiada za odzyskanie należności celnych. Jeżeli organ celny kraju wyjścia nie otrzyma tych informacji w ciągu 28 dni, niezwłocznie wznawia postępowanie poszukiwawcze lub rozpoczyna odzyskiwanie należności celnych.

Artykuł 51

Alternatywny dowód na zakończenie wspólnej procedury tranzytowej

1. Uznaje się, że wspólna procedura tranzytowa została zakończona prawidłowo, jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury przedstawi, w sposób zadowalający organ celny kraju wyjścia, jeden z następujących dokumentów identyfikujących towary:

- a) dokument poświadczony przez organ celny kraju przeznaczenia, w którym to dokumencie towary są określone i który potwierdza, że zostały one przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub dostarczone upoważnionemu odbiorcy, o którym mowa w art. 87;
- b) dokument lub wpis w ewidencji celnej poświadczony przez organ celny kraju, który potwierdza, że towary fizycznie opuściły obszar celny Umawiającej się Strony;
- c) dokument celny wystawiony w kraju trzecim, w którym towary zostały objęte procedurą celną;
- d) dokument wystawiony w kraju trzecim opatrzony pieczęcią lub w inny sposób poświadczony przez organ celny tego kraju i potwierdzający, że towary są uznane za znajdujące się w obrocie w tym kraju.

2. Zamiast dokumentów, o których mowa w ust. 1, jako dowód mogą zostać przedstawione kopie tych dokumentów poświadczone za zgodność z oryginałem przez organ, który poświadczył oryginalne dokumenty, organ właściwego kraju trzeciego lub organ kraju.

Artykuł 52

Weryfikacja i pomoc administracyjna

1. Właściwe organy celne mogą po zwolnieniu towarów przeprowadzać kontrole dotyczące przedstawionych informacji i wszelkich dokumentów, formularzy, pozwoleń lub danych dotyczących wspólnej operacji tranzytowej, aby sprawdzić autentyczność wpisów, wymienionych informacji i przystawionych pieczęci. Tego rodzaju kontrole przeprowadza się w przypadku istnienia wątpliwości co do prawidłowości i autentyczności przedstawionych informacji lub w przypadku podejrzenia nadużycia finansowego. Kontrolę można także przeprowadzić na podstawie analizy ryzyka lub wyrywkowo.
2. Właściwy organ celny otrzymujący wniosek o przeprowadzenie kontroli po zwolnieniu towarów niezwłocznie udziela odpowiedzi.
3. Jeżeli właściwy organ celny kraju wyjścia zwróci się z wnioskiem do właściwego organu celnego o przeprowadzenie po zwolnieniu towarów kontroli dotyczącej informacji związanych ze wspólną operacją tranzytową, warunki określone w art. 48 ust. 2 dotyczące zamknięcia procedury tranzytu uznaje się za niespełnione do czasu potwierdzenia autentyczności i prawidłowości danych.

DZIAŁ VII

Wspólna procedura tranzytowa przy przesyłaniu towarów przez stałe instalacje przesyłowe

Artykuł 53

Wspólna procedura tranzytowa przy przesyłaniu towarów przez stałe instalacje przesyłowe

1. Jeżeli towary przesyłane przez stałe instalacje przesyłowe są wprowadzane na obszar celny jednej z Umawiających się Stron z wykorzystaniem takiej instalacji, towary te uznaje się za objęte wspólną procedurą tranzytową w chwili wprowadzenia ich na ten obszar.
2. Jeżeli towary znajdują się już na obszarze celnym jednej z Umawiających się Stron i są przesyłane przez stałą instalację przesyłową, towary te uznaje się za objęte wspólną procedurą tranzytową w chwili ich umieszczenia w stałej instalacji przesyłowej.
3. Do celów wspólnej procedury tranzytowej, jeżeli towary są przesyłane przez stałą instalację przesyłową, osobą uprawnioną do korzystania z procedury jest operator stałej instalacji przesyłowej mający siedzibę w Umawiającej się Stronie, przez której terytorium towary są wprowadzane na obszar celny Umawiających się Stron, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, lub operator stałej instalacji przesyłowej w Umawiającej się Stronie, w której rozpoczyna się przesył, w przypadku, o którym mowa w ust. 2.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury i organ celny uzgadniają metody dozoru celnego nad przesyłanymi towarami.

4. Do celów art. 8 ust. 2 za przewoźnika uznaje się operatora stałej instalacji przesyłowej mającego siedzibę w kraju, przez którego terytorium towary są przesyłane przez stałą instalację przesyłową.
5. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 8 wspólną procedurą tranzytową uznaje się za zakończoną, gdy dokonano odpowiedniego wpisu w ewidencji handlowej odbiorcy lub operatora stałej instalacji przesyłowej poświadczającego, że towary przesyłane przez stałe instalacje przesyłowe:
 - a) zostały dostarczone do zakładu odbiorcy;
 - b) zostały przyjęte do systemu dystrybucyjnego odbiorcy; lub
 - c) opuściły obszar celny Umawiających się Stron.

6. Jeżeli towary przesyłane przez stałe instalacje przesyłowe między dwiema Umawiającymi się Stronami są uznane za objęte wspólną procedurą tranzytową zgodnie z postanowieniami ust. 2 i w trakcie operacji przesyłane są one przez obszar kraju wspólnego tranzytu, w którym nie stosuje się wspólnej procedury tranzytowej przy przesyłaniu towarów przez stałe instalacje przesyłowe, wspomniana procedura jest zawieszana na czas przesyłania przez ten obszar.

7. Jeżeli towary są przesyłane przez stałe instalacje przesyłowe z kraju wspólnego tranzytu, w którym nie stosuje się wspólnej procedury tranzytowej przy przesyłaniu towarów przez stałe instalacje przesyłowe, do punktu przeznaczenia w Umawiającej się Stronie, w której ta procedura jest stosowana, wspomnianą procedurę uznaje się za rozpoczętą w chwili wprowadzenia towarów na obszar tej drugiej Umawiającej się Strony.

8. Jeżeli towary są przesyłane przez stałe instalacje przesyłowe z Umawiającej się Strony, w której stosuje się wspólną procedurę tranzytową przy przesyłaniu towarów przez stałe instalacje przesyłowe, do punktu przeznaczenia w kraju wspólnego tranzytu, w którym ta procedura nie jest stosowana, wspomnianą procedurę uznaje się za zakończoną w chwili opuszczenia przez towary obszaru Umawiającej się Strony, w której stosuje się tą procedurę.

Artykuł 54

Dobrowolne stosowanie wspólnej procedury tranzytowej do przesyłania towarów przez stałe instalacje przesyłowe

Kraj wspólnego tranzytu może zdecydować o niestosowaniu wspólnej procedury tranzytowej do przesyłania towarów przez stałe instalacje przesyłowe. Decyzja taka jest przekazywana Komisji, która informuje o niej pozostałe kraje.

TYTUŁ III

UPROSZCZENIA STOSOWANE W PRZYPADKU WSPÓLNEJ PROCEDURY TRANZYTOWEJ

DZIAŁ I

Postanowienia ogólne dotyczące uproszczeń

Artykuł 55

Rodzaje uproszczeń tranzytowych

Organy celne mogą na wniosek zezwolić na stosowanie następujących uproszczeń:

- a) stosowanie zabezpieczenia generalnego lub zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia;
- b) stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć celnych, jeżeli stosowanie zamknięć celnych jest niezbędne do zapewnienia identyfikacji towarów objętych wspólną procedurą tranzytową;
- c) status upoważnionego nadawcy, umożliwiający posiadaczowi pozwolenia objęcie towarów wspólną procedurą tranzytową bez przedstawiania towarów organowi celnemu;
- d) status upoważnionego odbiorcy, umożliwiający posiadaczowi pozwolenia odbiór towarów przemieszczanych w ramach wspólnej procedury tranzytowej w zatwierdzonym miejscu w celu zakończenia procedury zgodnie z art. 48 ust. 1;
- e) stosowanie wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym lub wspólnej procedury tranzytowej opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym;
- f) stosowanie wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych koleją;
- g) stosowanie innych procedur uproszczonych w oparciu o postanowienia art. 6 Konwencji.

Artykuł 56

Zasięg terytorialny pozwoleń na stosowanie uproszczeń

1. Uproszczenia, o których mowa w art. 55 lit. b) i c), stosuje się tylko do wspólnych operacji tranzytowych rozpoczynających się w Umawiającej się Stronie, w której wydane zostało pozwolenie na zastosowanie uproszczeń.

2. Uproszczenie, o którym mowa w art. 55 lit. d), stosuje się tylko do wspólnych operacji tranzytowych kończących się w Umawiającej się Stronie, w której wydane zostało pozwolenie na zastosowanie uproszczenia.
3. Uproszczenie, o którym mowa w art. 55 lit. e), stosuje się w Umawiających się Stronach, wymienionych w pozwoleniu na zastosowanie uproszczenia.
4. Uproszczenie, o którym mowa w art. 55 lit. a) i f), stosuje się we wszystkich Umawiających się Stronach.

Artykuł 57

Ogólne warunki udzielania pozwoleń na stosowanie uproszczeń

1. Pozwolenia, o którym mowa w art. 55 lit. a), udziela się wnioskodawcom spełniającym następujące warunki:
 - a) wnioskodawca posiada siedzibę na obszarze celnym Umawiającej się Strony;
 - b) wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym nie figuruje w rejestrze skazanych za poważne przestępstwa karne związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą;
 - c) wnioskodawca regularnie korzysta ze wspólnej procedury tranzytowej lub spełnia praktyczne standardy w zakresie kompetencji lub kwalifikacji zawodowych bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością.
2. Pozwolenia, o którym mowa w art. 55 lit. b), c) i d), udziela się wnioskodawcom spełniającym następujące warunki:
 - a) wnioskodawca posiada siedzibę na obszarze celnym Umawiającej się Strony;
 - b) wnioskodawca oświadcza, że będzie regularnie stosował wspólne operacje tranzytowe;
 - c) wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym nie figuruje w rejestrze skazanych za poważne przestępstwa karne związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą;
 - d) wnioskodawca wykazuje, że posiada wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony poprzez system zarządzania ewidencją handlową oraz – w stosownych przypadkach – transportową, co umożliwia przeprowadzanie właściwych kontroli celnych;
 - e) wnioskodawca spełnia praktyczne standardy w zakresie kompetencji lub kwalifikacji zawodowych bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością.
3. Pozwolenia, o którym mowa w art. 55 lit. e), udziela się wnioskodawcom spełniającym następujące warunki:
 - a) w przypadku wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym – wnioskodawca jest przedsiębiorstwem lotniczym oraz posiada siedzibę na obszarze celnym Umawiającej się Strony;
 - b) w przypadku wspólnej procedury tranzytowej opartej na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym – wnioskodawca jest przedsiębiorstwem lotniczym obsługującym znaczącą liczbę lotów między portami lotniczymi w Umawiających się Stronach oraz posiada siedzibę na obszarze celnym Umawiającej się Strony lub posiada swoją siedzibę statutową, siedzibę główną lub stały zakład na tym terenie;
 - c) wnioskodawca regularnie korzysta ze wspólnych operacji tranzytowych lub właściwy organ celny wie, że jest on w stanie wypełnić zobowiązania wynikające z tych operacji;
 - d) wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych.
4. Pozwoleń, o których mowa w art. 55 lit. f), udziela się wnioskodawcom spełniającym następujące warunki:
 - a) wnioskodawca jest przedsiębiorstwem kolejowym;
 - b) wnioskodawca posiada siedzibę na obszarze celnym Umawiającej się Strony;

- c) wnioskodawca regularnie korzysta z procedury tranzytowej lub właściwy organ celny wie, że jest on w stanie wypełnić zobowiązania wynikające z tej procedury; oraz
 - d) wnioskodawca nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych.
5. Pozwoleń udziela się jedynie pod warunkiem że organ celny uznaje, iż będzie w stanie zapewnić nadzór nad wspólną procedurą tranzytową i przeprowadzać kontrole, nie podejmując wysiłków administracyjnych nieproporcjonalnych w stosunku do wymagań danej osoby.

Artykuł 58

Monitorowanie warunków wydawania pozwoleń

Organy celne monitorują warunki, które mają być spełnione przez posiadacza pozwolenia. Monitorują też wypełnienie obowiązków wynikających z tego pozwolenia. Jeżeli posiadacz pozwolenia prowadzi działalność przez okres krótszy niż trzy lata, w pierwszym roku po wydaniu pozwolenia organ celny prowadzi ściśle monitorowanie takiego posiadacza.

Artykuł 59

Treść wniosku o udzielenie pozwolenia

1. Wniosek o udzielenie pozwolenia na stosowanie uproszczeń jest opatrzony datą i podpisany. Umawiające się Strony ustalają, w jaki sposób należy składać wniosek.
2. Wniosek zawiera wszystkie dane pozwalające organom celnym na sprawdzenie, czy zostały spełnione warunki, od których zależy udzielenie pozwolenia na stosowanie uproszczeń.

Artykuł 60

Odpowiedzialność wnioskodawcy

Osoby składające wniosek o pozwolenie na stosowanie uproszczeń są odpowiedzialne, zgodnie z przepisami obowiązującymi w Umawiających się Stronach i z zastrzeżeniem mogących mieć zastosowanie przepisów karnych, za:

- a) prawidłowość i kompletność danych podanych we wniosku,
- b) autentyczność, prawidłowość i ważność każdego dokumentu załączanego do wniosku.

Artykuł 61

Organy celne właściwe do udzielania pozwoleń

1. Wnioski dotyczące uproszczenia, o którym mowa w art. 55 lit. c), składa się do organu celnego właściwego do udzielenia pozwolenia w kraju, w którym wspólne operacje tranzytowe mają się rozpocząć.
2. Wnioski dotyczące uproszczenia, o którym mowa w art. 55 lit. d), składa się do organu celnego właściwego do udzielenia pozwolenia w kraju, w którym wspólna operacja tranzytowa ma się zakończyć.
3. Wnioski dotyczące uproszczenia, o którym mowa w art. 55 lit. a), b), e) i f), składa się do organów celnych właściwych dla miejsca, w którym prowadzona jest główna księgowość wnioskodawcy na potrzeby celne lub w którym jest ona dostępna oraz w którym ma być przeprowadzona przynajmniej część czynności objętych pozwoleniem.

Główna księgowość wnioskodawcy dotyczy ewidencji i dokumentacji, która umożliwia organom celnym udzielenie pozwolenia.

Artykuł 62

Przyjmowanie i odrzucanie wniosków oraz udzielanie pozwoleń

1. Wnioski są przyjmowane lub odrzucane, a pozwolenia udzielane zgodnie z przepisami obowiązującymi w Umawiających się Stronach.
2. W decyzji o odrzuceniu wniosku podaje się powody odrzucenia, a decyzję przekazuje się wnioskodawcy zgodnie z terminami i przepisami obowiązującymi w danej Umawiającej się Stronie.

Artykuł 63

Treść pozwolenia

1. Pozwolenie oraz, w razie potrzeby, jedną lub więcej kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem przekazuje się posiadaczowi pozwolenia.
2. W pozwoleniu określa się warunki stosowania uproszczeń oraz ustala szczegółowe środki dotyczące ich realizacji i kontroli.

Artykuł 64

Data wejścia w życie pozwolenia

1. Pozwolenie staje się skuteczne z dniem doręczenia go wnioskodawcy lub uznania go za doręczone, i jest stosowane przez organy celne od tego dnia.

O ile przepisy prawa celnego nie stanowią inaczej, pozwolenie jest ważne bezterminowo.

2. Pozwolenie staje się skuteczne z dniem innym niż dzień doręczenia go wnioskodawcy lub uznania go za doręczone w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli pozwolenie korzystnie wpłynie na wnioskodawcę, a wnioskodawca wystąpił o zmianę dnia jego wejścia w życie, w takim przypadku pozwolenie staje się skuteczne z dniem żądanym przez wnioskodawcę, pod warunkiem że przypada on po dniu, począwszy od którego pozwolenie byłoby stosowane zgodnie z ust. 1;
 - b) jeżeli poprzedniego pozwolenia udzielono z ograniczonym terminem, a wyłącznym celem obecnego pozwolenia jest przedłużenie jego ważności, w takim przypadku pozwolenie staje się skuteczne od następnego dnia po upływie okresu ważności wcześniejszego pozwolenia;
 - c) jeżeli skuteczność pozwolenia jest uzależniona od dopełnienia przez wnioskodawcę pewnych formalności, w takim przypadku pozwolenie staje się skuteczne z dniem doręczenia wnioskodawcy powiadomienia od właściwego organu celnego, w którym stwierdza się pomyślne dopełnienie formalności, lub od dnia uznania tego powiadomienia za doręczone.

Artykuł 65

Unieważnienie, cofnięcie i zmiana pozwolenia

1. Posiadacz pozwolenia powiadamia organy celne o każdym czynniku, który wystąpił po udzieleniu pozwolenia i może mieć wpływ na jego kontynuację lub treść.
2. OrganY celne unieważniają pozwolenie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) pozwolenie zostało udzielone na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych informacji;
 - b) posiadacz pozwolenia wiedział lub powinien był wiedzieć, że informacje są nieprawidłowe lub niekompletne;
 - c) decyzja w sprawie pozwolenia byłaby inna, gdyby informacje były prawidłowe i kompletne.

3. Pozwolenie zostaje cofnięte lub zmienione, jeżeli w przypadkach innych niż określone w ust. 2:
 - a) jeden lub więcej warunków udzielenia pozwolenia nie zostały lub nie są już dłużej spełnione; lub
 - b) na wniosek posiadacza pozwolenia.
4. Posiadacza pozwolenia powiadamia się o unieważnieniu, cofnięciu lub zmianie pozwolenia zgodnie z terminami i przepisami obowiązującymi w Umawiającej się Stronie.
5. O ile w decyzji wydanej zgodnie z przepisami prawa celnego nie określono inaczej, unieważnienie pozwolenia staje się skuteczne z dniem, w którym skuteczne stało się pierwotne pozwolenie.
6. Cofnięcie lub zmiana pozwolenia stają się skuteczne z dniem doręczenia ich wnioskodawcy lub uznania ich za doręczone. Jednakże w przypadkach wyjątkowych, jeżeli wymagają tego uzasadnione interesy posiadacza pozwolenia, organy celne mogą postanowić, że cofnięcie lub zmiana pozwolenia stają się skuteczne w innym dniu, zgodnie z terminami obowiązującymi w Umawiającej się Stronie. W decyzji w sprawie cofnięcia lub zmiany pozwolenia wskazuje się datę, z którą decyzja staje się skuteczna.

Artykuł 66

Ponowna ocena pozwolenia

1. Organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia dokonuje jego ponownej oceny w następujących przypadkach:
 - a) w przypadku zmian w stosownych przepisach, mających wpływ na pozwolenie;
 - b) w razie potrzeby, w wyniku prowadzonego monitorowania;
 - c) w razie potrzeby, ze względu na informacje dostarczone przez posiadacza pozwolenia zgodnie z art. 65 ust. 1 lub przez inne organy.
2. Organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia powiadamia posiadacza pozwolenia o wyniku tej ponownej oceny.

Artykuł 67

Zawieszenie pozwolenia

1. Organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia zawiesza pozwolenie zamiast jego unieważnienia, cofnięcia lub zmiany, jeżeli:
 - a) uważa on, że mogą istnieć wystarczające podstawy do unieważnienia, cofnięcia lub zmiany pozwolenia, ale nie dysponuje jeszcze wszystkimi niezbędnymi elementami do podjęcia decyzji w sprawie unieważnienia, cofnięcia lub zmiany;
 - b) uważa on, że warunki udzielenia pozwolenia nie zostały spełnione lub że posiadacz pozwolenia nie wypełnia obowiązków nałożonych tym pozwoleniem oraz że właściwe jest, aby pozwolić posiadaczowi pozwolenia na podjęcie środków w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków;
 - c) posiadacz pozwolenia występuje o takie zawieszenie, ponieważ jest czasowo niezdolny do spełnienia warunków określonych w odniesieniu do pozwolenia lub nie jest w stanie wypełnić obowiązków nałożonych tym pozwoleniem.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), posiadacz pozwolenia powiadamia organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia o środkach, jakie zobowiązuje się podjąć w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków, oraz o okresie potrzebnym mu na podjęcie tych środków.

Artykuł 68

Okres zawieszenia pozwolenia

1. Okres zawieszenia określony przez właściwy organ celny odpowiada okresowi czasu niezbędnemu temu organowi celnemu do ustalenia, czy warunki unieważnienia, cofnięcia lub zmiany są spełnione.

Jeżeli organ celny uważa jednak, że posiadacz pozwolenia może nie spełnić kryteriów określonych w art. 57 ust. 1 lit. b), pozwolenie zawiesza się do momentu ustalenia, czy doszło do poważnego lub powtarzającego się naruszenia przez którąkolwiek z następujących osób:

- a) posiadacza pozwolenia;
- b) osobę kierującą przedsiębiorstwem, które jest posiadaczem pozwolenia, lub osobę pełniącą funkcje kontrolne nad zarządem przedsiębiorstwa;
- c) osobę odpowiedzialną za kwestie celne w przedsiębiorstwie, które jest posiadaczem danego pozwolenia.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 67 ust. 1 lit. b) i c), okres zawieszenia ustalony przez organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia odpowiada okresowi zgłoszonemu przez posiadacza pozwolenia zgodnie z art. 67 ust. 2. Okres zawieszenia można, w stosownych przypadkach, dodatkowo przedłużyć na wniosek posiadacza pozwolenia.

Okres zawieszenia można dodatkowo przedłużyć o okres czasu potrzebny właściwemu organowi celnemu do sprawdzenia, czy środki te zapewniają spełnianie warunków i wypełnianie obowiązków, przy czym ten okres nie może przekraczać 30 dni.

3. Jeżeli – w następstwie zawieszenia pozwolenia – organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia zamierza unieważnić, cofnąć lub zmienić przedmiotowe pozwolenie zgodnie z art. 65, okres zawieszenia, określony zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, zostaje w stosownych przypadkach przedłużony do momentu, aż decyzja w sprawie unieważnienia, cofnięcia lub zmiany stanie się skuteczna.

Artykuł 69

Wygaśnięcie zawieszenia pozwolenia

1. Zawieszenie wygasa po upływie okresu zawieszenia, chyba że przed upływem tego okresu będzie miała miejsce jedna z następujących sytuacji:

- a) zawieszenie zostaje cofnięte w przypadkach, o których mowa w art. 67 ust. 1 lit. a), w sytuacji, gdy nie istnieją żadne podstawy do unieważnienia, cofnięcia lub zmiany pozwolenia zgodnie z art. 65, w którym to przypadku zawieszenie wygasa z dniem cofnięcia;
- b) zawieszenie zostaje cofnięte w przypadkach, o których mowa w art. 67 ust. 1 lit. b) i c), w sytuacji, gdy posiadacz pozwolenia podejmuje, w sposób zadowalający organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia, niezbędne środki w celu zapewnienia spełnienia warunków przewidzianych w pozwoleniu lub wypełnienia obowiązków nałożonych na mocy tego pozwolenia, w którym to przypadku zawieszenie wygasa z dniem cofnięcia;
- c) zawieszony pozwolenie zostaje unieważnione, cofnięte lub zmienione, w którym to przypadku zawieszenie wygasa z dniem unieważnienia, cofnięcia lub zmiany.

2. Organ celny właściwy do udzielenia pozwolenia powiadamia posiadacza pozwolenia o wygaśnięciu okresu zawieszenia.

Artykuł 70

Ważność pozwolenia

Organy celne mogą przyjąć wnioski o udzielenie pozwoleń, o których mowa w art. 55, i udzielać pozwoleń przed dniem 1 maja 2016 r. Pozwolenia te są udzielane zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym załączniku i nie są ważne przed dniem 1 maja 2016 r.

Artykuł 71

Ponowna ocena pozwoleń obowiązujących już w dniu 1 maja 2016 r.

1. Pozwolenia udzielone na podstawie art. 55 lit. a), b), d) oraz e) Konwencji zmienionej decyzją nr 1/2008, które obowiązują w dniu 1 maja 2016 r. i nie są objęte ograniczonym okresem ważności, podlegają ponownej ocenie do dnia 1 maja 2019 r.

2. Pozwolenia udzielone na podstawie art. 55 lit. a), b), d) oraz e) Konwencji zmienionej decyzją nr 1/2008, które obowiązują w dniu 1 maja 2016 r., pozostają ważne:

a) w przypadku pozwoleń mających ograniczony okres ważności, do końca danego okresu lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;

b) w przypadku wszystkich pozostałych pozwoleń, aż do ponownej oceny pozwoleń.

3. W decyzjach wydawanych po ponownej ocenie cofa się ponownie ocenione pozwolenia i – w stosownych przypadkach – udziela nowych pozwoleń. Posiadacze pozwoleń niezwłocznie powiadamia się o wydaniu takich decyzji.

4. Niezależnie od postanowień ust. 1 pozwolenia udzielone na podstawie art. 55 lit. f) ppkt (i) i (ii) Konwencji zmienionej decyzją nr 1/2008, które obowiązują w dniu 1 maja 2016 r., pozostają ważne po tym terminie i nie ma potrzeby ich ponownej oceny.

Artykuł 72

Prowadzenie ewidencji przez organy celne

1. Organy celne przechowują wnioski i załączone do nich dodatkowe dokumenty wraz z kopią każdego udzielonego pozwolenia.

2. W przypadku odrzucenia wniosku lub unieważnienia, cofnięcia, zmiany lub zawieszenia pozwolenia wniosek oraz, w zależności od przypadku, decyzja o odrzuceniu wniosku lub o unieważnieniu, cofnięciu, zmianie lub zawieszeniu pozwolenia, a także wszystkie załączone do nich dodatkowe dokumenty są przechowywane przez okres co najmniej trzech lat, licząc od zakończenia roku kalendarzowego, w którym odrzucono wniosek lub unieważniono, cofnięto, zmieniono lub zawieszono pozwolenie.

Artykuł 73

Ważność zamknięć używanych już w dniu 1 maja 2016 r.

Zamknięcia celne, o których mowa w art. 38, i specjalnego rodzaju zamknięcia celne, o których mowa w art. 82, zgodne z dodatkiem A2 do Konwencji zmienionej decyzją nr 1/, można wykorzystywać aż do wyczerpania zapasów lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

DZIAŁ II

Zabezpieczenie generalne i zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia

Artykuł 74

Kwota referencyjna

1. O ile w art. 75 nie przewidziano inaczej, kwota zabezpieczenia generalnego jest równa kwocie referencyjnej ustalonej przez urząd celny zabezpieczenia.

2. Kwota referencyjna zabezpieczenia generalnego odpowiada kwocie długu mogącego powstać w związku z każdą wspólną operacją tranzytową, w odniesieniu do której złożono zabezpieczenie, w okresie od objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową do chwili zamknięcia procedury.

Do celów powyższego obliczenia bierze się pod uwagę najwyższe stawki długu stosowane do towarów tego samego rodzaju w kraju urzędu celnego zabezpieczenia, a unijne towary przewożone zgodnie z Konwencją są traktowane jako towary nieunijne.

Jeżeli urząd celny zabezpieczenia nie dysponuje informacjami niezbędnymi do określenia kwoty referencyjnej, kwotę tę ustala się w wysokości 10 000 EUR dla każdej operacji tranzytovej.

3. Urząd celny zabezpieczenia ustala kwotę referencyjną we współpracy z osobą uprawnioną do korzystania z procedury. Przy ustalaniu kwoty referencyjnej urząd celny zabezpieczenia ustala tę kwotę na podstawie informacji dotyczących towarów objętych wspólną procedurą tranzytową w ciągu ostatnich 12 miesięcy i szacunku wielkości zamierzonych operacji wynikającego w szczególności z dokumentacji handlowej i księgowej osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

4. Urząd celny zabezpieczenia dokonuje przeglądu kwoty referencyjnej z własnej inicjatywy lub na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury i w razie potrzeby dokonuje korekty tej kwoty.

5. Każda osoba uprawniona do korzystania z procedury zapewnia, że kwota należna lub mogąca stać się należna, nie przekroczy kwoty referencyjnej.

Osoba ta informuje urząd celny zabezpieczenia, jeżeli wysokość kwoty referencyjnej przestaje być wystarczająca do pokrycia jej operacji.

6. Monitorowanie kwoty referencyjnej, która pokrywa kwotę długu mogącego powstać w odniesieniu do towarów objętych wspólną procedurą tranzytową, odbywa się za pomocą systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1, dla każdej wspólnej operacji tranzytovej w chwili objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową.

Artykuł 75

Wysokość zabezpieczenia generalnego

1. Osobie uprawnionej do korzystania z procedury można udzielić pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub uzyskanie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

2. Kwotę zabezpieczenia generalnego obniża się do:

a) 50 % kwoty referencyjnej, ustalonej zgodnie z art. 74, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:

- (i) wnioskodawca prowadzi system rachunkowości zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Umawiającej się Stronie, w której prowadzona jest księgowość, pozwala na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;
- (ii) wnioskodawca posiada strukturę administracyjną odpowiednią dla charakteru i rozmiaru prowadzonej przez siebie działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania, wykrywania i korygowania błędów oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;
- (iii) wnioskodawca nie został postawiony w stan upadłości;
- (iv) w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wnioskodawca wywiązywał się ze swoich zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności pobieranych z tytułu przywozu lub wywozu towarów lub w związku z przywozem lub wywozem towarów;

- (v) wnioskodawca wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwi mu wypełnianie swoich obowiązków i wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość pokrycia takich aktywów;
 - (vi) wnioskodawca jest w stanie wykazać, że jego sytuacja finansowa umożliwi mu wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań w odniesieniu do części kwoty referencyjnej nieobjętej zabezpieczeniem;
- b) 30 % kwoty referencyjnej, ustalonej zgodnie z art. 74, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:
- (i) wnioskodawca prowadzi system rachunkowości zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Umawiającej się Stronie, w której prowadzona jest księgowość, pozwala na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;
 - (ii) wnioskodawca posiada strukturę administracyjną odpowiednią dla charakteru i rozmiaru prowadzonej przez siebie działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania, wykrywania i korygowania błędów oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;
 - (iii) wnioskodawca zapewnia, że odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, oraz ustanawia procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności;
 - (iv) wnioskodawca nie został postawiony w stan upadłości;
 - (v) w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wnioskodawca wywiązywał się ze swoich zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności pobieranych z tytułu przywozu lub wywozu towarów lub w związku z przywozem lub wywozem towarów;
 - (vi) wnioskodawca wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwi mu wypełnianie swoich obowiązków i wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość pokrycia takich aktywów;
 - (vii) wnioskodawca jest w stanie wykazać, że jego sytuacja finansowa umożliwi mu wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań w odniesieniu do części kwoty referencyjnej nieobjętej zabezpieczeniem;
- c) 0 % kwoty referencyjnej, ustalonej zgodnie z art. 74, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:
- (i) wnioskodawca prowadzi system rachunkowości zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Umawiającej się Stronie, w której prowadzona jest księgowość, pozwala na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;
 - (ii) wnioskodawca zapewnia organowi celnemu fizyczny dostęp do swoich systemów rachunkowości oraz, w stosownych przypadkach, do swojej ewidencji handlowej i transportowej;
 - (iii) wnioskodawca korzysta z systemu logistycznego zapewniającego możliwość identyfikowania towarów jako towary znajdujące się w obrocie na obszarze Umawiającej się Strony lub jako towary krajów trzecich, wskazując – w stosownych przypadkach – lokalizację tych towarów;
 - (iv) wnioskodawca posiada strukturę administracyjną odpowiednią dla charakteru i rozmiaru prowadzonej przez siebie działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania, wykrywania i korygowania błędów oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;
 - (v) w stosownych przypadkach wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń udzielonych zgodnie ze środkami polityki handlowej lub związanych z handlem produktami rolnymi;
 - (vi) wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury archiwizacji ewidencji i informacji oraz ochrony przed utratą informacji;
 - (vii) wnioskodawca zapewnia, że odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, oraz ustanawia procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności;

- (viii) wnioskodawca stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony swojego systemu komputerowego przed nieupoważnionym dostępem oraz w celu ochrony dokumentacji;
- (ix) wnioskodawca nie został postawiony w stan upadłości;
- (x) w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wnioskodawca wywiązywał się ze swoich zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności pobieranych z tytułu przywozu lub wywozu towarów i w związku z przywozem lub wywozem towarów;
- (xi) wnioskodawca wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wypełnianie swoich obowiązków i wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość pokrycia takich aktywów;
- (xii) wnioskodawca jest w stanie wykazać, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wywiązywanie się ze spoczywających na nim zobowiązań w odniesieniu do części kwoty referencyjnej nieobjętej zabezpieczeniem.

Artykuł 76

Zasady stosowania zabezpieczenia generalnego i zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia

Urząd celny zabezpieczenia przekazuje osobie uprawnionej do korzystania z procedury następujące informacje:

- a) numer referencyjny zabezpieczenia;
- b) kod dostępu przypisany do numeru referencyjnego zabezpieczenia.

Na wniosek osoby, która złożyła zabezpieczenie, urząd celny zabezpieczenia przypisuje do zabezpieczenia dodatkowy kod dostępu lub większą liczbę takich kodów do użytku tej osoby lub jej przedstawicieli.

Artykuł 77

Czasowy zakaz korzystania z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości, w tym zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia

Korzystanie z zabezpieczenia generalnego i zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości, w tym ze zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, może zostać czasowo zakazane w następujących przypadkach:

- a) w okolicznościach szczególnych;
- b) w przypadku towarów, w odniesieniu do których udowodniono popełnienie nadużyć finansowych na dużą skalę przy korzystaniu z tego zabezpieczenia.

Okoliczności szczególne, nadużycia finansowe na dużą skalę oraz przepisy proceduralne dotyczące czasowego zakazu korzystania z zabezpieczenia generalnego i zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości, w tym zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, określone są w dodatku I.

Artykuł 78

Dokument gwarancyjny

1. Zabezpieczenie generalne jest składane w postaci zobowiązania gwaranta sporządzanego z zastosowaniem formularza określonego w dodatku C4 do załącznika III. Urząd celny zabezpieczenia przechowuje dowód potwierdzający to zobowiązanie przez okres ważności zabezpieczenia.
2. Artykuł 20 ust. 2 i art. 22 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 79

Poświadczenia zabezpieczenia generalnego i poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia

1. Na podstawie pozwolenia urząd celny zabezpieczenia wydaje osobie uprawnionej do korzystania z procedury jedno lub więcej poświadczeń zabezpieczenia generalnego sporządzonych z zastosowaniem formularza określonego w dodatku C5 do załącznika III lub jedno lub więcej poświadczeń zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia sporządzonych przy wykorzystaniu formularza zamieszczonego w dodatku C6 do załącznika III, które to poświadczenia umożliwiają osobie uprawnionej do korzystania z procedury przedstawienie dowodu złożenia zabezpieczenia generalnego lub przyznania zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. b).
2. Okres ważności poświadczenia nie może przekroczyć dwóch lat. Urząd celny zabezpieczenia może jednak przedłużyć ten okres jednorazowo o nie więcej niż dwa lata.

Artykuł 80

Cofnięcie i unieważnienie dotyczące pozwoleń na korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub dotyczące zobowiązania gwaranta

1. Postanowienia art. 23 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do cofnięcia i unieważniania pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zobowiązania gwaranta.
2. Cofnięcie przez organy celne pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia oraz dzień, w którym cofnięcie przez urząd celny zabezpieczenia zobowiązania gwaranta staje się skuteczne, lub dzień, w którym unieważnienie zobowiązania przez gwaranta staje się skuteczne, są wprowadzane przez urząd celny zabezpieczenia do systemu, o którym mowa w art. 9.
3. Poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia wydane na potrzeby stosowania art. 26 ust. 1 lit. b) nie mogą być używane do objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową od dnia, w którym skuteczne staje się cofnięcie lub unieważnienie, o których mowa w ust. 1, i są one zwracane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury do urzędu celnego zabezpieczenia bez zbędnej zwłoki.

Każdy kraj informuje Komisję o środkach, przy pomocy których możliwe jest identyfikowanie poświadczeń nadal ważnych, a jeszcze nie zwróconych, bądź uznanych za skradzione, utracone lub sfalszowane. Komisja przekazuje tę informację do pozostałych krajów.

DZIAŁ III

Stosowanie zamknięć celnych specjalnego rodzaju

Artykuł 81

Pozwolenie na stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć celnych

1. Pozwoleń na stosowanie w ramach wspólnej procedury tranzytowej specjalnego rodzaju zamknięć celnych na środkach transportu, kontenerach lub opakowaniach zgodnie z art. 55 lit. b) udziela się, jeżeli organy celne zatwierdzą zamknięcia określone we wniosku o udzielenie pozwolenia.
2. W kontekście wydawania pozwolenia organ celny zatwierdza specjalnego rodzaju zamknięcia celne, które zostały zatwierdzone przez organy celne innego kraju, chyba że posiada informacje, że dane zamknięcie jest nieodpowiednie na potrzeby celne.

Artykuł 82

Formalności związane ze stosowaniem specjalnego rodzaju zamknięć celnych

1. Specjalnego rodzaju zamknięcia celne muszą spełniać wymogi określone w art. 38 ust. 1.

Jeżeli zamknięcia zostały poświadczone przez właściwy organ zgodnie z międzynarodową normą ISO nr 17712:2013 „Freight containers – Mechanical Seals“ (Kontenery ładunkowe – uszczelnienia mechaniczne), uznaje się, że takie zamknięcia spełniają te wymogi.

W przypadku transportu kontenerowego stosuje się w największym możliwym zakresie zamknięcia o wysokim poziomie zabezpieczenia.

2. Specjalnego rodzaju zamknięcie celne posiada jedno z następujących oznaczeń:

- a) imię i nazwisko osoby upoważnionej do jego stosowania zgodnie z art. 55 lit. b);
- b) odpowiedni skrót lub kod, na którego podstawie organ celny kraju wyjścia może zidentyfikować daną osobę.

3. Osoba uprawniona do korzystania z procedury podaje w zgłoszeniu tranzytowym liczbę specjalnego rodzaju zamknięć celnych oraz indywidualne identyfikatory tych zamknięć i nakłada zamknięcia celne nie później niż z chwilą zwolnienia towarów do wspólnej procedury tranzytowej.

4. Zamknięcia specjalnego rodzaju zgodne z dodatkiem II do niniejszego załącznika, zmienionego decyzją nr 1/2008, mogą nadal być stosowane do wyczerpania zapasów lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Artykuł 83

Dozór celny związany ze stosowaniem specjalnego rodzaju zamknięć celnych

Organ celny wykonuje następujące czynności:

- a) powiadamia Komisję i organy celne pozostałych Umawiających się Stron o stosowanych specjalnego rodzaju zamknięciach celnych oraz o specjalnego rodzaju zamknięciach celnych, których postanowił nie zatwierdzać z powodu nieprawidłowości lub braków technicznych;
- b) dokonuje przeglądu zatwierdzonych przez siebie i stosowanych specjalnego rodzaju zamknięć celnych, w przypadku gdy zostanie poinformowany o tym, że inny organ postanowił nie zatwierdzać danego specjalnego rodzaju zamknięcia celnego;
- c) przeprowadza wzajemne konsultacje mające na celu wydanie wspólnej oceny;
- d) monitoruje stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć celnych przez osoby upoważnione zgodnie z art. 81.

W stosownych przypadkach Umawiające się Strony mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustanowić wspólny system numeracji oraz określić stosowanie wspólnych zabezpieczeń i technologii.

DZIAŁ IV

Status upoważnionego nadawcy

Artykuł 84

Pozwolenia dotyczące statusu upoważnionego nadawcy na potrzeby objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową

Status upoważnionego nadawcy, o którym mowa w art. 55 lit. c), przyznaje się wyłącznie wnioskodawcom, którzy są upoważnieni do złożenia zabezpieczenia generalnego lub do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, o których mowa w art. 55 lit. a).

Artykuł 85**Treść pozwolenia dotyczącego statusu upoważnionego nadawcy**

W pozwoleniu określa się w szczególności:

- a) urząd celny lub urzędy celne wyjścia odpowiedzialne za mające odbyć się wspólne operacje tranzytowe;
- b) termin, w jakim urząd celny po złożeniu zgłoszenia tranzytowego przez upoważnionego nadawcę może przeprowadzić ewentualną kontrolę towarów przed ich zwolnieniem;
- c) środki identyfikacyjne, jakie należy podjąć, w którym to przypadku organy celne mogą zażądać, by upoważniony nadawca nałożył na środki transportu lub opakowania specjalnego rodzaju zamknięcia celne zatwierdzone przez organy celne jako odpowiadające wymogom określonym w art. 82;
- d) kategorie lub przewozy towarów, które są zabronione;
- e) środki operacyjne i środki kontroli, do których upoważniony nadawca musi się zastosować. W stosownych przypadkach podaje się wszelkie szczególne warunki odnoszące się do operacji tranzytowych przeprowadzanych poza normalnymi godzinami pracy urzędu celnego wyjścia.

Artykuł 86**Objęcie towarów wspólną procedurą tranzytową przez upoważnionego nadawcę**

1. Jeżeli upoważniony nadawca zamierza objąć towary wspólną procedurą tranzytową, składa zgłoszenie tranzytowe w urzędzie celnym wyjścia. Upoważniony nadawca nie może rozpocząć wspólnej operacji tranzytowej przed upływem terminu określonego w pozwoleniu, o którym mowa w art. 55 lit. c).
2. Upoważniony nadawca wprowadza do elektronicznego systemu tranzytowego następujące informacje:
 - a) trasę przewozu, jeżeli została ona wyznaczona zgodnie z art. 33 ust. 2;
 - b) termin określony zgodnie z art. 34, w którym towary przedstawia się w urzędzie celnym przeznaczenia;
 - c) liczbę i w stosownych przypadkach indywidualne identyfikatory zamknięć celnych.
3. Upoważniony nadawca drukuje tranzytowy dokument towarzyszący dopiero po otrzymaniu powiadomienia o zwolnieniu towarów do wspólnej procedury tranzytowej od urzędu celnego wyjścia.

DZIAŁ IV**Status upoważnionego odbiorcy****Artykuł 87****Pozwolenia dotyczące statusu upoważnionego odbiorcy na potrzeby odbioru towarów przemieszczanych w ramach wspólnej procedury tranzytowej**

Status upoważnionego odbiorcy, o którym mowa w art. 55 lit. d), przyznaje się wyłącznie wnioskodawcom, którzy oświadczyli, że będą regularnie odbierać towary objęte wspólną procedurą tranzytową.

Artykuł 88**Formalności w przypadku towarów przemieszczanych w ramach wspólnej procedury tranzytowej, dostarczanych do upoważnionego odbiorcy**

1. Po przybyciu towarów na miejsce wskazane w pozwoleniu, o którym mowa w art. 55 lit. d), upoważniony odbiorca:
 - a) niezwłocznie powiadamia urząd celny przeznaczenia o przybyciu towarów oraz informuje go o wszelkich nieprawidłowościach lub zdarzeniach, które miały miejsce w trakcie transportu;
 - b) rozładowuje towary dopiero po uzyskaniu zgody urzędu celnego przeznaczenia;

- c) po rozładunku niezwłocznie odnotowuje w swojej ewidencji wyniki kontroli i wszystkie inne istotne informacje związane z rozładunkiem;
 - d) powiadamia urząd celny przeznaczenia o wynikach kontroli towarów oraz informuje go o wszelkich nieprawidłowościach najpóźniej trzeciego dnia od dnia, w którym otrzymał zgodę na rozładunek towarów.
2. Z chwilą otrzymania powiadomienia o przybyciu towarów do siedziby upoważnionego odbiorcy urząd celny przeznaczenia powiadamia urząd celny wyjścia o przybyciu towarów.
3. Z chwilą otrzymania wyników kontroli towarów, o której mowa w ust. 1 lit. d), urząd celny przeznaczenia wysyła wyniki kontroli do urzędu celnego wyjścia najpóźniej szóstego dnia od dnia dostarczenia towarów upoważnionemu odbiorcy.

Artykuł 89

Treść pozwolenia

1. W pozwoleniu określa się w szczególności:
 - a) urząd celny lub urzędy celne przeznaczenia odpowiedzialne za towary dostarczane do upoważnionego odbiorcy;
 - b) termin, w którym upoważniony odbiorca ma otrzymać z urzędu celnego przeznaczenia zgodę na rozładunek towarów;
 - c) kategorie lub przewozy towarów, które są wykluczone;
 - d) środki operacyjne i środki kontroli, do których upoważniony odbiorca musi się zastosować. W stosownych przypadkach podaje się wszelkie szczególne warunki odnoszące się do operacji tranzytowych przeprowadzanych poza normalnymi godzinami pracy urzędu celnego przeznaczenia.
2. Organy celne określają w pozwoleniu, czy istnieje wymóg podejmowania przez urząd celny przeznaczenia jakichkolwiek czynności, zanim upoważniony odbiorca będzie mógł dysponować towarami, które otrzymał.

Artykuł 90

Zakończenie wspólnej procedury tranzytowej w przypadku towarów dostarczonych do upoważnionego odbiorcy

1. Uznaje się, że osoba uprawniona do korzystania z procedury spełniła swoje obowiązki i wspólna procedura tranzytowa została zakończona zgodnie z art. 48 ust. 1, jeżeli towary zostały przedstawione w nienaruszonym stanie upoważnionemu odbiorcy zgodnie z art. 55 lit. d) w miejscu wskazanym w pozwoleniu w terminie określonym zgodnie z art. 34.
2. Na wniosek przewoźnika upoważniony odbiorca wydaje poświadczenie dostarczenia towarów do miejsca określonego w pozwoleniu, o którym mowa w art. 55 lit. d) niniejszego załącznika, zawierające odniesienie do MRN wspólnej operacji tranzytowej. Poświadczenie sporządza się z zastosowaniem formularza określonego w dodatku B10 do załącznika III.

DZIAŁ VI

Wspólna procedura tranzytowa oparta na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym

Sekcja 1

postanowienia ogólne dotyczące korzystania ze wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym

Artykuł 91

List przewozowy CIM jako zgłoszenie tranzytowe do celów wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym

List przewozowy CIM traktowany jest jako zgłoszenie tranzytowe do celów wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych koleją, pod warunkiem że jest on używany do operacji transportowych, które są przeprowadzane przez upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe współpracujące ze sobą.

Artykuł 92

Biura rachunkowe upoważnionych przedsiębiorstw kolejowych i kontrola celna

1. Upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe prowadzą ewidencje w swoich biurach księgowych i stosują wspólnie przyjęty system wdrożony w tych biurach w celu wyjaśniania nieprawidłowości.
2. Organy celne kraju, w którym upoważnione przedsiębiorstwo kolejowe ma siedzibę, mają dostęp do danych biura rachunkowego tego przedsiębiorstwa.
3. Do celów kontroli celnej upoważnione przedsiębiorstwo kolejowe udostępnia organowi celnemu w kraju przeznaczenia wszystkie listy przewozowe CIM stosowane jako zgłoszenie tranzytowe do celów korzystania ze wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym, zgodnie z przepisami określonymi we wzajemnym porozumieniu z tym organem.

Artykuł 93

Osoba uprawniona do korzystania ze wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym i jej obowiązki

1. Osoba uprawniona do korzystania ze wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym to:
 - a) upoważnione przedsiębiorstwo kolejowe, które ma siedzibę w jednym z krajów i które przyjmuje towary do przewozu na podstawie listu przewozowego CIM jako zgłoszenia tranzytowego do celów korzystania ze wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym i które wypełnia pole 58b listu przewozowego CIM, zaznaczając okienko „tak“ i wpisując swój kod UIC;
 - b) jeżeli operacja transportu zaczyna się poza obszarem celnym Umawiających się Stron, a towary są wprowadzane na ten obszar celny, każde inne upoważnione przedsiębiorstwo kolejowe, które ma siedzibę w jednym z krajów i w którego imieniu pole 58b zostaje wypełnione przez przedsiębiorstwo kolejowe kraju trzeciego.
2. Osoba uprawniona do korzystania z tej procedury przyjmuje na siebie odpowiedzialność za dorozumiane oświadczenie, że kolejne lub zastępcze przedsiębiorstwa kolejowe zaangażowane w korzystanie ze wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej również spełniają wymagania wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym.

Artykuł 94

Obowiązki upoważnionych przedsiębiorstw kolejowych

1. Towary są kolejno przyjmowane i przewożone przez poszczególne upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe w skali krajowej, a zaangażowane upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe deklarują swoją solidarną odpowiedzialność wobec organu celnego za każdy potencjalny dług.
2. Niezależnie od obowiązków osoby uprawnionej do korzystania z procedury, o których mowa w art. 8, inne upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe, które przejmują towary podczas operacji transportowej i które zostały wskazane w polu 57 listu przewozowego CIM, są również odpowiedzialne za prawidłowe stosowanie wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym.
3. Upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe współpracujące ze sobą prowadzą wspólnie przyjęty system kontroli i wyjaśniania nieprawidłowości i kontroli przemieszczania towarów oraz są odpowiedzialne za:
 - a) oddzielne rozliczanie kosztów transportu na podstawie informacji gromadzonych w odniesieniu do każdej wspólnej operacji tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym i za każdy miesiąc, dotyczących odpowiednich niezależnych upoważnionych przedsiębiorstw kolejowych w każdym kraju;

- b) podział kosztów transportu w odniesieniu do każdego kraju, na którego terytorium towary są wprowadzane podczas korzystania ze wspólnej operacji tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym;
- c) płatność odpowiedniego udziału w kosztach poniesionych przez każde współpracujące upoważnione przedsiębiorstwo kolejowe.

Artykuł 95

Identyfikatory

Upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe zapewniają, aby towary przewożone w ramach wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym były oznaczone identyfikatorami z piktogramem, którego wzór określony jest w dodatku B11 do załącznika III.

Identyfikatory umieszczane są na liście przewozowym CIM lub bezpośrednio na nim drukowane, jak również na wagonie w przypadku ładunków zamkniętych, natomiast w pozostałych przypadkach na opakowaniu bądź opakowaniach.

Identyfikator, o którym mowa w akapicie pierwszym, może zostać zastąpiony pieczęcią zawierającą piktogram określony w dodatku B11 do załącznika III.

Artykuł 96

Zmiana umowy przewozu

Jeżeli ma miejsce zmiana umowy przewozu powodująca, że:

- a) przewóz, który miał się zakończyć poza obszarem celnym Umawiającej się Strony, kończy się na tym obszarze, lub
- b) przewóz, który miał się zakończyć na obszarze celnym Umawiającej się Strony, kończy się poza tym obszarem,

upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe nie wykonają zmienionej umowy bez wcześniejszej zgody urzędu celnego wyjścia.

We wszystkich innych przypadkach upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe mogą realizować zmienioną umowę przewozu. Zawiadamiają one niezwłocznie urząd celny wyjścia o dokonanej zmianie.

Sekcja 2

Przemieszczanie towarów między Umawiającymi się Stronami

Artykuł 97

Stosowanie listu przewozowego CIM

1. W przypadku gdy przewóz, w odniesieniu do którego zastosowanie ma wspólna procedura tranzytowa oparta na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym oraz który zaczyna się na obszarze Umawiających się Stron i ma się tam również zakończyć, list przewozowy CIM należy przedłożyć w urzędzie celnym wyjścia.

2. Na arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM w polu zastrzeżonym dla administracji celnej urząd celny wyjścia nanosi w sposób wyraźny:

- a) kod „T1“, jeżeli towary przemieszczane są w ramach procedury T1;
- b) kod „T2“ lub „T2F“, w zależności od przypadku, jeżeli towary przemieszczane są w ramach procedury T2, a przepisy unijne wymagają naniesienia takiego kodu.

Kod „T2“ lub „T2F“ zostaje poświadczony pieczęcią urzędu celnego wyjścia.

3. Z wyłączeniem przypadków, o których mowa w ust. 2, towary przemieszczane z jednego miejsca do innego miejsca w Unii przez obszar jednego lub kilku krajów wspólnego tranzytu oraz towary przemieszczane z Unii do miejsca przeznaczenia w kraju wspólnego tranzytu są objęte, z zastrzeżeniem ustalonych przez każde państwo członkowskie Unii warunków, procedurą T2 na całym odcinku przewozu z dworca wyjścia do dworca przeznaczenia, bez przedkładania urzędowi celnemu wyjścia wystawionego dla tych towarów listu przewozowego CIM.

Jeżeli towary przemieszczane są z jednego miejsca do innego miejsca w Unii przez obszar jednego lub kilku krajów wspólnego tranzytu, nie ma potrzeby umieszczania identyfikatorów, o których mowa w art. 95.

4. Towary, których przewóz zaczyna się w kraju wspólnego tranzytu, traktowane są jako przemieszczane w ramach procedury T1. Jeżeli jednak towary, stosownie do przepisów art. 2 ust. 3 lit. b) Konwencji, mają być przemieszczane w ramach procedury T2, urząd celny wyjścia zaznacza na arkuszu 3 listu przewozowego CIM, że towary, do których odnosi się list przewozowy, przewożone są w ramach procedury T2. W tym przypadku w polu zastrzeżonym dla administracji celnej należy w wyraźnie widoczny sposób wpisać odpowiednio kod „T2” lub „T2F”, poświadczony pieczęcią urzędu celnego wyjścia i podpisem właściwego urzędnika. W przypadku towarów przewożonych w ramach procedury T1 w dokumencie nie ma potrzeby wpisywania kodu „T1”.

5. Wszystkie arkusze listu przewozowego CIM zwracane są osobie zainteresowanej.

6. Każdy kraj wspólnego tranzytu może postanowić, że towary przewożone w ramach procedury T1 będą objęte tą procedurą bez konieczności przedkładania listu przewozowego CIM urzędowi celnemu wyjścia.

7. W przypadku towarów, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, właściwy urząd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec przeznaczenia, przejmuje zadania urzędu celnego przeznaczenia. Jeżeli jednak towary zostają dopuszczone do obrotu lub objęte inną procedurą na dworcu pośrednim, właściwy urząd celny, w którego okręgu znajduje się ten dworzec, przejmuje zadania urzędu celnego przeznaczenia.

Artykuł 98

Środki identyfikacyjne

O ile urząd celny wyjścia nie zdecyduje inaczej, zasadniczo i przy uwzględnieniu środków identyfikacyjnych stosowanych przez upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe, ten urząd celny nie nakłada zamknięć celnych na środki transportu ani na poszczególne opakowania zawierające towary.

Artykuł 99

Formalności w urzędzie celnym tranzytu

W przypadku gdy zastosowanie ma wspólna procedura tranzytowa oparta na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym, w urzędzie celnym tranzytu nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 100

Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia

1. Po przybyciu towarów objętych wspólną procedurą tranzytową opartą na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym do urzędu celnego przeznaczenia upoważnione przedsiębiorstwo kolejowe przedstawia w tym urzędzie celnym co następuje:

a) towary;

b) arkusz 2 i 3 listu przewozowego CIM.

Urząd celny przeznaczenia zwraca arkusz 2 listu przewozowego CIM upoważnionemu przedsiębiorstwu kolejowemu po opatrzeniu go pieczęcią i zatrzymuje arkusz 3 listu przewozowego CIM.

2. Właściwy urząd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec przeznaczenia, przejmuje zadania urzędu celnego przeznaczenia.

Jeżeli jednak towary zostają dopuszczone do obrotu lub objęte inną procedurą celną na dworcu pośrednim, właściwy urząd celny, w którego okręgu znajduje się ten dworzec, przejmuje zadania urzędu celnego przeznaczenia.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 3, w urzędzie celnym przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Sekcja 3

Przemieszczanie towarów do krajów trzecich i z krajów trzecich

Artykuł 101

Przemieszczanie towarów do krajów trzecich

1. Postanowienia art. 97 i 98 mają zastosowanie do przewozu, który zaczyna się na obszarze Umawiającej się Strony i ma się zakończyć w kraju trzecim.

2. Właściwy urząd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec graniczny, przez który towary objęte wspólną procedurą tranzytową opartą na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym opuszczają obszar Umawiającej się Strony, przejmuje zadania urzędu celnego przeznaczenia.

3. W przedmiotowym urzędzie celnym nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 102

Przemieszczanie towarów z krajów trzecich

1. Właściwy urząd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec graniczny, przez który towary objęte wspólną procedurą tranzytową opartą na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym wprowadzane są na obszar Umawiającej się Strony, przejmuje zadania urzędu celnego wyjścia w odniesieniu do przewozu, który zaczyna się w kraju trzecim i ma się zakończyć na obszarze Umawiającej się Strony.

W przedmiotowym urzędzie celnym nie wypełnia się żadnych formalności.

2. Właściwy urząd celny, w którego okręgu znajduje się dworzec przeznaczenia, przejmuje zadania urzędu celnego przeznaczenia. Jeżeli jednak towary zostają dopuszczone do obrotu lub objęte inną procedurą celną na dworcu pośrednim, właściwy urząd celny, w którego okręgu znajduje się ten dworzec, przejmuje zadania urzędu celnego przeznaczenia.

W przedmiotowym urzędzie celnym wypełnia się formalności przewidziane w art. 100.

Artykuł 103

Przemieszczanie towarów przez obszar Umawiających się Stron

1. Urzędami celnymi, które mają przejąć zadania urzędu celnego wyjścia i urzędu celnego przeznaczenia w przypadku przewozu, który rozpoczyna się w kraju trzecim i ma się zakończyć w kraju trzecim, są urzędy celne, o których mowa odpowiednio w art. 101 ust. 2 i art. 102 ust. 1.

2. W urzędzie celnym wyjścia lub urzędzie celnym przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 104

Status celny towarów

Towary przewożone w sposób określony w art. 102 ust. 1 lub art. 103 ust. 1 traktowane są jako towary przewożone w ramach procedury T1, chyba że unijny status celny towarów zostanie potwierdzony zgodnie z postanowieniami załącznika II.

Sekcja 4

Inne postanowienia

Artykuł 105

Wykazy załadunkowe

1. W przypadku gdy list przewozowy CIM obejmuje więcej niż jeden wagon lub kontener można wykorzystać wykazy załadunkowe z zastosowaniem formularza określonego w dodatku B4 do załącznika III.

Wykaz załadunkowy zawiera numer wagonu, do którego odnosi się list przewozowy CIM, lub, w stosownych przypadkach, numer kontenera zawierającego towary.

2. Jeżeli przewóz zaczynający się na obszarze Umawiających się Stron obejmuje zarówno towary przewożone w ramach procedury T1, jak i towary przewożone w ramach procedury T2, należy sporządzić oddzielne wykazy załadunkowe.

Numery seryjne wykazów załadunkowych odnoszących się do każdej z dwóch kategorii towarów wpisywane są w polu listu przewozowego CIM przeznaczonym na opis towarów.

3. Wykazy załadunkowe dołączone do listu przewozowego CIM stanowią jego integralną część i mają takie same skutki prawne.

4. Oryginały wykazów załadunkowych muszą być poświadczone pieczęcią dworca wysyłki.

Artykuł 106

Zakres stosowania procedury zwykłej i procedury opartej na dokumentacji papierowej dla transportu łączonego drogowo-kolejowego

1. W przypadku łączonego transportu drogowo-kolejowego postanowienia art. 91–105 nie wykluczają możliwości korzystania z procedur określonych w tytule II. Postanowienia art. 92 i art. 95 mają jednak zastosowanie.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przy sporządzaniu listu przewozowego CIM w polu przeznaczonym do podania danych o dokumentach towarzyszących wpisuje się w dobrze widoczny sposób odniesienie do wykorzystanego zgłoszenia tranzytowego lub zgłoszeń tranzytowych.

Odniesienie określa rodzaj zgłoszenia tranzytowego, urząd celny wyjścia, datę i numer rejestracyjny każdego wykorzystanego zgłoszenia tranzytowego.

Ponadto arkusz 2 listu przewozowego CIM musi być poświadczony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe, w którego okręgu znajduje się ostatni dworzec kolejowy związany z realizacją wspólnej operacji tranzytowej. Przedsiębiorstwo kolejowe dokonuje poświadczenia listu przewozowego CIM po upewnieniu się, że transport towarów odbywa się na podstawie jednego lub kilku z wspomnianych zgłoszeń tranzytowych.

3. W przypadku gdy towary, które przewożone są łączonym transportem drogowo-kolejowym z zastosowaniem jednego lub kilku zgłoszeń tranzytowych, sporządzonych zgodnie z procedurą określoną w tytule II, zostają przyjęte przez przedsiębiorstwa kolejowe na dworcu i załadowane na wagony, przedmiotowe przedsiębiorstwa kolejowe ponoszą odpowiedzialność za płatność długu, jeżeli w trakcie transportu kolejowego zostaną naruszone przepisy lub pojawią się nieprawidłowości, o ile w kraju, w którym naruszenie to zostało popełnione lub pojawiła się nieprawidłowość, względnie przypuszcza się, że naruszenie zostało popełnione lub pojawiła się nieprawidłowość, brak jest ważnego zabezpieczenia i kwoty te nie mogą zostać odzyskane od osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

Artykuł 107

Upoważniony nadawca i upoważniony odbiorca

1. Jeśli przedłożenie listu przewozowego CIM jako zgłoszenia tranzytowego i towarów w urzędzie celnym wyjścia nie jest wymagane w odniesieniu do towarów, które mają zostać objęte procedurą przez upoważnionego nadawcę, o których mowa w art. 55 lit. c), w ramach wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem kolejowym, urząd celny wyjścia podejmuje niezbędne działania, by zapewnić, że arkusze 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM są oznaczone kodami odpowiednio „T1“, „T2“ lub „T2F“.
2. Po przybyciu towarów na miejsce u upoważnionego odbiorcy, o którym mowa w art. 55 lit. d), organy celne mogą postanowić, że w drodze odstępstwa od art. 88, arkusze 2 i 3 listu przewozowego CIM są dostarczane urzędowi celnemu przeznaczenia bezpośrednio przez upoważnione przedsiębiorstwa kolejowe lub przez przedsiębiorstwo przewozowe.

DZIAŁ VII

Wspólna procedura tranzytowa oparta na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym oraz wspólna procedura tranzytowa oparta na manifeście elektronicznym dla towarów przewożonych transportem lotniczym

Artykuł 108

Manifest jako zgłoszenie tranzytowe na potrzeby wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

1. Towarzystwo lotnicze może otrzymać pozwolenie na stosowanie manifestu towarów jako zgłoszenia tranzytowego, jeżeli jego treść jest zgodna z formularzem określonym w dodatku 3 do załącznika 9 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w Chicago w dniu 7 grudnia 1944 r.
2. W pozwoleniu, o którym mowa w art. 55 lit. e), odnoszącym się do wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym, określa się formę manifestu oraz porty lotnicze wyjścia i przeznaczenia w przypadku wspólnych operacji tranzytowych. Towarzystwo lotnicze upoważnione zgodnie z art. 55 lit. e) do zastosowania tej procedury przesyła właściwym organom celnym każdego z tych portów lotniczych poświadczoną kopię wspomnianego pozwolenia.
3. W przypadku gdy przewóz obejmuje towary przemieszczane w ramach procedury T1 i towary przemieszczane w ramach procedury T2 pomiędzy specjalnym obszarem podatkowym a inną częścią obszaru celnego Unii, która nie jest specjalnym obszarem podatkowym, towary te należy wyszczególnić w oddzielnych manifestach.

Artykuł 109

Formalności, które ma wypełnić towarzystwo lotnicze

1. Towarzystwo lotnicze umieszcza w manifeście następujące informacje:
 - a) kod „T1“, jeżeli towary przemieszczane są w ramach procedury T1;
 - b) kod „T2“ lub „T2F“, w zależności od przypadku, jeżeli towary przemieszczane są w ramach procedury T2, a przepisy unijne wymagają naniesienia takiego kodu;
 - c) nazwę towarzystwa lotniczego, które przewozi towary,
 - d) numer lotu;
 - e) datę lotu;
 - f) nazwę portu lotniczego wyjścia i nazwę portu lotniczego przeznaczenia.

2. Poza informacjami wymaganymi w ust. 1, w odniesieniu do każdej przesyłki towarowej towarzystwo lotnicze wprowadza w manifeście następujące informacje:

- a) numer lotniczego listu przewozowego;
- b) liczbę opakowań;
- c) opis handlowy towarów zawierający wszystkie informacje potrzebne do ich identyfikacji;
- d) masę brutto.

3. W przypadku przesyłki zbiorczej jej opis w manifeście zastępuje się, w miarę potrzeby, wpisem „Konsolidacja” lub jego skrótem. W takim przypadku w lotniczych listach przewozowych odnoszących się do przesyłek wyszczególnionych w manifeście znajduje się opis handlowy towarów zawierający wszystkie informacje potrzebne do ich identyfikacji. Przedmiotowe lotnicze listy przewozowe zostają dołączone do manifestu.

4. Towarzystwo lotnicze opatruje manifest datą i go podpisuje.

5. Co najmniej dwa egzemplarze manifestu należy przedłożyć właściwym organom celnym w porcie lotniczym wyjścia, które zatrzymują jeden egzemplarz.

6. Jeden egzemplarz manifestu należy przedłożyć właściwym organom celnym w porcie lotniczym przeznaczenia.

Artykuł 110

Weryfikacja wykazu manifestów stosowanych jako zgłoszenie tranzytowe oparte na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

1. Raz w miesiącu właściwe organy celne w każdym porcie lotniczym przeznaczenia poświadczają wykaz manifestów sporządzonych przez towarzystwa lotnicze i przedłożonych tym organom w poprzednim miesiącu i przekazują ten wykaz organom celnym w każdym porcie lotniczym wyjścia.

2. Wykaz ten zawiera następujące informacje w odniesieniu do każdego manifestu:

- a) numer manifestu;
- b) kod identyfikujący manifest jako zgłoszenie tranzytowe zgodnie z art. 109 ust. 1 lit. a) i b);
- c) nazwę towarzystwa lotniczego, które przewiozło towary;
- d) numer lotu oraz
- e) datę lotu.

3. W pozwoleniu, o którym mowa w art. 55 lit. e), odnoszącym się do wspólnej procedury tranzytowej opartej na dokumentacji papierowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym, można również upoważnić towarzystwa lotnicze do samodzielnego przesyłania wykazu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, właściwym organom celnym każdego portu lotniczego wyjścia.

4. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości odnośnie do danych zawartych w manifestach wyszczególnionych w wykazie właściwe organy celne portu lotniczego przeznaczenia informują o tym właściwe organy celne portu lotniczego wyjścia i właściwe organy celne, które wydały pozwolenie, wskazując w szczególności na lotnicze listy przewozowe dotyczące przedmiotowych towarów.

Artykuł 111

Manifest elektroniczny jako zgłoszenie tranzytowe na potrzeby wspólnej procedury tranzytowej dla towarów przewożonych transportem lotniczym

1. Towarzystwo lotnicze przekazuje manifest sporządzony w porcie lotniczym wyjścia portowi lotniczemu przeznaczenia za pomocą systemu elektronicznego umożliwiającego wymianę informacji.
2. Towarzystwo lotnicze wprowadzi jeden z poniższych kodów obok odpowiednich pozycji w manifestcie:
 - a) „T1”, jeżeli towary przemieszczane są w ramach procedury T1;
 - b) „T2” lub „T2F”, w zależności od przypadku, jeżeli towary przemieszczane są w ramach procedury T2, a przepisy unijne wymagają naniesienia takiego kodu;
 - c) „TD” dla oznaczenia towarów objętych już procedurą tranzytu. W takich przypadkach towarzystwo lotnicze wpisuje także w odpowiednim lotniczym liście przewozowym kod „TD” wraz z odniesieniem do stosowanej procedury, numer i datę zgłoszenia tranzytowego lub dokumentu przewozowego oraz nazwę urzędu, który je wydał;
 - d) „C” (ekwiwalent „T2L”) lub „F” (ekwiwalent „T2LF”), odpowiednio, dla towarów unijnych nieobjętych procedurą tranzytu,
 - e) kod „X” dla towarów unijnych przeznaczonych do wywozu, które nie są objęte procedurą tranzytową.
3. Manifest powinien zawierać również informacje, o których mowa w art. 109 ust. 1 lit. c)–f) i ust. 2.
4. Wspólną procedurę tranzytową uważa się za zakończoną, gdy manifest przekazany za pomocą systemu elektronicznego umożliwiającego wymianę informacji jest dostępny właściwym organom celnym portu lotniczego przeznaczenia, a towary zostały im przedstawione.
5. Ewidencje prowadzone przez towarzystwa lotnicze, dzięki którym właściwe organy celne mogą przeprowadzać skuteczne kontrole, powinny zawierać co najmniej dane, o których mowa w ust. 2 i 3.

W razie konieczności właściwe organy celne w porcie lotniczym przeznaczenia przekazują właściwym organom celnym w porcie lotniczym wyjścia, w celu weryfikacji, stosowne dane dotyczące manifestów otrzymanych za pośrednictwem systemu elektronicznego umożliwiającego wymianę informacji.

6. Towarzystwo lotnicze powiadamia właściwe organy celne o wszystkich naruszeniach przepisów i nieprawidłowościach.
7. Właściwe organy celne w porcie lotniczym przeznaczenia powiadamiają niezwłocznie właściwe organy celne w porcie lotniczym wyjścia i właściwe organy celne, które wydały pozwolenie, o wszystkich naruszeniach przepisów i nieprawidłowościach.

TYTUŁ IV

DŁUG I JEGO ODZYSKIWANIE

DZIAŁ I

Dług i dłużnik

Artykuł 112

Powstanie długu

1. Dług w rozumieniu art. 3 lit. l) powstaje w przypadku:
 - a) usunięcia towarów spod wspólnej procedury tranzytowej;

b) niedopełnienia warunku wymaganego do objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową lub do zastosowania wspólnej procedury tranzytowej.

2. Dług wygasa jeżeli:

a) dług powstał zgodnie z ust. 1 lit. a) lub b) i spełnione są następujące warunki:

(i) uchybienie, które doprowadziło do powstania długu, nie miało istotnego wpływu na prawidłowy przebieg danej procedury i nie stanowiło usiłowania popełnienia oszustwa;

(ii) dopełniono następnie wszystkich niezbędnych formalności w celu uregulowania sytuacji towarów;

b) usunięcie towarów spod wspólnej procedury tranzytowej lub niedopełnienie warunku wymaganego do objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową lub do zastosowania wspólnej procedury tranzytowej jest spowodowane całkowitym zniszczeniem lub nieodwracalną utratą tych towarów, wynikającymi z faktycznych cech towarów lub z nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej, lub jest następstwem polecenia organów celnych.

Towary uznane zostają za nieodwracalnie utracone, gdy zostają uznane za niemożliwe do użycia przez jakąkolwiek osobę.

3. Dług powstaje:

a) z chwilą usunięcia towarów spod wspólnej procedury tranzytowej lub z chwilą niedopełnienia warunku wymaganego do stosowania wspólnej procedury tranzytowej lub z chwilą, gdy warunek ten przestał być spełniany;

b) z chwilą gdy przyjęto zgłoszenie celne, by objąć towary wspólną procedurą tranzytową, jeżeli następnie stwierdzono, że warunek wymagany do objęcia towarów tą procedurą nie został w rzeczywistości spełniony.

Artykuł 113

Ustalenie osoby dłużnika

1. Dłużnikiem jest:

a) osoba, która była zobowiązana do dopełnienia warunków wymaganych do objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową lub do zastosowania wspólnej procedury tranzytowej;

b) każda osoba, która wiedziała lub powinna była wiedzieć o niedopełnieniu warunku wynikającego z postanowień Konwencji, a która działała w imieniu osoby zobowiązanej do dopełnienia tego warunku, lub która uczestniczyła w działaniu, które doprowadziło do niedopełnienia tego warunku;

c) każda osoba, która nabyła lub posiadała przedmiotowe towary i która w chwili ich nabycia lub wejścia w ich posiadanie wiedziała lub powinna była wiedzieć, że nie dopełniono warunku wynikającego z postanowień Konwencji lub na mocy prawa celnego;

d) osoba uprawniona do korzystania z procedury.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 112 ust. 1 lit. b), dłużnikiem jest osoba zobowiązana do dopełnienia warunków wymaganych do objęcia towarów wspólną procedurą tranzytową lub do stosowania tej procedury.

3. Jeżeli sporządzane jest zgłoszenie celne, by objąć towary wspólną procedurą tranzytową, a organom celnym przekazane zostają jakiekolwiek informacje wymagane na mocy przepisów prawa celnego, dotyczące warunków obejmowania towarów tą procedurą celną, co prowadzi do powstania długu, dłużnikiem jest również osoba, która dostarczyła informacje wymagane do sporządzenia zgłoszenia celnego i która wiedziała lub powinna była wiedzieć, że dane te są nieprawdziwe.

4. Jeżeli do zapłaty kwoty odpowiadającej temu samemu długowi zobowiązanych jest kilku dłużników, odpowiadają oni solidarnie za zapłatę tej kwoty.

Artykuł 114

Miejsce powstania długu

1. Dług powstaje:
 - a) w miejscu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie długu;
 - b) jeżeli nie można określić tego miejsca, dług powstaje w miejscu, w którym znajdowały się towary w chwili ustalenia przez organy celne, że zaistniała sytuacja powodująca powstanie długu.
2. Jeżeli towary zostały objęte wspólną procedurą tranzytową, która nie jest zamknięta, a miejsca powstania długu nie można określić zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu w następujących terminach:
 - a) w ciągu siedmiu miesięcy od dnia, w którym najpóźniej towar powinien zostać przedstawiony w urzędzie celnym przeznaczenia, chyba że przed upływem tego terminu do organu odpowiedzialnego za miejsce, w którym zgodnie z dowodami uzyskanymi przez urząd celny kraju wyjścia nastąpiły zdarzenia powodujące powstanie tego długu, wysłano wniosek o przeniesienie odzyskania długu, o którym mowa w art. 50, w którym to przypadku okres ten zostaje przedłużony najwyżej o miesiąc;
 - b) w ciągu miesiąca po upływie terminu, o którym mowa w art. 49 ust. 4, na odpowiedź osoby uprawnionej do korzystania z procedury na zapytanie dotyczące informacji niezbędnych do zamknięcia procedury, jeśli organy celne kraju wyjścia nie zostały poinformowane o przybyciu towarów, a osoba uprawniona do korzystania z procedury nie dostarczyła informacji bądź dostarczyła informacje niewystarczające;

dług powstaje albo w kraju, któremu podlega ostatni urząd celny tranzytu, który powiadomił urząd celny wyjścia o przekroczeniu granicy, albo, jeżeli nie ma takiej możliwości, w kraju, któremu podlega urząd celny wyjścia.
3. Organy celne, o których mowa w art. 116 ust. 1, to organy kraju, w którym powstał dług lub uznano, że powstał dług zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 115

Wniosek o przeniesienie odzyskania długu

1. W przypadku gdy właściwe organy, które zgłosiły powstanie długu, otrzymają dowody dotyczące miejsca, w którym wystąpiło zdarzenie powodujące powstanie długu, organy te zawieszają procedurę odzyskania i niezwłocznie, a w każdym przypadku nie później niż w określonym terminie, przesyłają wszystkie niezbędne dokumenty, w tym poświadczoną kopię dowodu, właściwym organom w tym miejscu.
2. Właściwe organy w przedmiotowym miejscu potwierdzają otrzymanie wniosku i informują właściwe organy, które zgłosiły powstanie długu, czy są uprawnione do przeprowadzenia procedury odzyskania. W przypadku braku odpowiedzi w terminie 28 dni właściwe organy, które zgłosiły powstanie długu, niezwłocznie wznawiają wszczęte postępowanie mające na celu odzyskanie długu.

DZIAŁ II

Działania podejmowane w stosunku do dłużnika lub gwaranta

Artykuł 116

Działania podejmowane w stosunku do dłużnika

1. Właściwe organy celne wszczynają niezwłocznie postępowanie mające na celu odzyskanie długu, jeżeli mogą:
 - a) określić kwotę długu i
 - b) ustalić osobę dłużnika.

2. Organy te powiadamiają dłużnika o kwocie długu w ustawowym terminie i w sposób obowiązujący w Umawiających się Stronach.
3. Każda kwota długu, o której powiadomiono zgodnie z postanowieniami ust. 2, powinna zostać uiszczona przez dłużnika w ustawowym terminie i w sposób obowiązujący w poszczególnych Umawiających się Stronach.

Artykuł 117

Działania podejmowane w stosunku do gwaranta

1. Odpowiedzialność gwaranta trwa tak długo, jak długo dług może stać się wymagalny, z zastrzeżeniem ust. 4.
2. Jeżeli wspólna procedura tranzytowa nie została zamknięta, organy celne kraju wyjścia muszą, w terminie dziewięciu miesięcy od wyznaczonego terminu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia, powiadomić gwaranta o niezakończeniu procedury.
3. Jeżeli wspólna procedura tranzytowa nie została zamknięta, organy celne, określone zgodnie z art. 114, muszą, w terminie trzech lat od daty przyjęcia zgłoszenia tranzytowego, powiadomić gwaranta, że jest lub może być zobowiązany do zapłacenia długu, za który odpowiada z tytułu danej wspólnej operacji tranzytowej, podając MRN i datę zgłoszenia tranzytowego, nazwę urzędu celnego wyjścia, dane dotyczące osoby uprawnionej do korzystania z procedury i wysokość należnej kwoty długu.
4. Gwarant zostaje zwolniony ze swoich zobowiązań, jeżeli przed upływem określonych terminów nie doręczono mu żadnego z powiadomień, o których mowa w ust. 2 i 3.
5. Jeżeli którekolwiek z tych powiadomień zostało doręczone, gwaranta należy poinformować o odzyskaniu długu lub zamknięciu procedury.

Artykuł 118

Wymiana informacji i współpraca w celu odzyskania długu

Nie naruszając art. 13a Konwencji i zgodnie z postanowieniami artykułu 114 niniejszego załącznika, kraje udzielają sobie wzajemnie pomocy przy określaniu organów właściwych dla odzyskania długu.

Organy te informują urząd celny wyjścia i urząd celny zabezpieczenia o wszystkich przypadkach, w których powstał dług w związku ze zgłoszeniami tranzytowymi przyjętymi przez urząd celny wyjścia, oraz o działaniach podjętych wobec dłużnika, mających na celu odzyskanie długu. Ponadto informują one urząd celny wyjścia o pobraniu ceł i innych opłat, tak aby urząd celny mógł zamknąć operację tranzytową.”.

Dodatek I otrzymuje brzmienie:

„DODATEK I

ZASADY STOSOWANIA ART. 77

Czasowy zakaz korzystania z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub z zabezpieczenia generalnego

1. Przypadki, w których korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub zabezpieczenia generalnego, może być czasowo zakazane:
 - 1.1 Czasowy zakaz korzystania z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości

»Szczególne okoliczności« w rozumieniu art. 77 lit. a) oznaczają sytuację, w której w znacznej liczbie przypadków, dotyczących więcej niż jednej osoby uprawnionej do korzystania z procedury i stwarzających zagrożenie dla prawidłowego działania procedury, stwierdzono, że mimo stosowania postanowień art. 65 lub art. 80 zabezpieczenie generalne lub zabezpieczenie generalne w obniżonej wysokości, o których mowa w art. 75 lit. a) i b), nie jest wystarczające do zapłaty w przewidzianym terminie długu, który powstaje, gdy niektóre rodzaje towarów zostają usunięte spod wspólnej procedury tranzytowej.

1.2 Czasowy zakaz korzystania z zabezpieczenia generalnego

»Nadużycia finansowe na dużą skalę« w rozumieniu art. 77 lit. b) oznaczają sytuację, w której stwierdzono, że mimo stosowania postanowień art. 65 lub 80 zabezpieczenie generalne lub zabezpieczenie generalne w obniżonej wysokości, o których mowa w art. 75 lit. a) i b), nie jest wystarczające do zapłaty w przewidzianym terminie długu, który powstaje, gdy niektóre rodzaje towarów zostają usunięte spod wspólnej procedury tranzytowej. W tym przypadku uwzględnić należy ilość towarów usuniętych spod wspólnej procedury tranzytowej oraz okoliczności ich usunięcia, zwłaszcza jeżeli ma to związek z międzynarodową przestępczością zorganizowaną.

2. Procedura podejmowania decyzji dotyczących czasowego zakazu korzystania z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub zabezpieczenia generalnego

2.1 Decyzje Komisji Mieszanej dotyczące czasowego zakazu korzystania z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości zgodnie z art. 77 lit. a) lub b) (zwane dalej »decyzjami«) przyjmowane są zgodnie z następującą procedurą:

2.1.1 Decyzja może być przyjęta na wniosek co najmniej jednej Umawiającej się Strony.

2.1.2 Jeżeli taki wniosek został złożony, Umawiające się Strony informują się wzajemnie o ustalonych faktach i określają, czy zostały spełnione warunki wymienione w pkt 1.1 lub 1.2.

2.2 Jeżeli Umawiające się Strony uznają, że te warunki są spełnione, przekazują Komisji Mieszanej projekt decyzji celem jej przyjęcia w drodze procedury pisemnej określonej w pkt 2.3.

2.3 Umawiająca się Strona, która przewodniczy Komisji Mieszanej, przekazuje projekt decyzji pozostałym Umawiającym się Stronom.

Jeżeli pozostałe Umawiające się Strony nie wniosą do Umawiającej się Strony, która przewodniczy Komisji Mieszanej, zastrzeżeń na piśmie w terminie 30 dni od daty przekazania projektu decyzji, decyzja zostaje przyjęta. Umawiająca się Strona, która przewodniczy Komisji Mieszanej, informuje pozostałe Umawiające się Strony o przyjęciu decyzji.

Jeżeli Umawiająca się Strona, która przewodniczy Komisji Mieszanej, otrzymuje w wyznaczonym terminie, zastrzeżenia od co najmniej jednej Umawiającej się Strony, informuje ona o tym pozostałe Umawiające się Strony.

2.4 Każda z Umawiających się Stron zapewnia publikację decyzji.

2.5 Decyzja obowiązuje przez okres dwunastu miesięcy. Komisja Mieszana może jednak zdecydować o przedłużeniu okresu obowiązywania decyzji lub anulować decyzję po ponownej ocenie przez Umawiające się Strony.

3. Środki mające na celu złagodzenie skutków finansowych zakazu korzystania z zabezpieczenia generalnego

W przypadku czasowego zakazu korzystania z zabezpieczenia generalnego zgodnie z art. 77 osoby uprawnione do korzystania z zabezpieczenia generalnego mogą, na wniosek, stosować zabezpieczenie pojedyncze. Następujące warunki muszą jednak być spełnione:

- zabezpieczenie pojedyncze zostaje złożone w formie szczególnego dokumentu gwarancyjnego, obejmującego wyłącznie rodzaje towarów, o których mowa w decyzji;
- zabezpieczenie pojedyncze może być stosowane tylko w urzędzie celnym wyjścia, określonym w dokumencie gwarancyjnym;

- może obejmować kilka równoległych lub następujących po sobie operacji tranzytowych, pod warunkiem że całkowita kwota odnosząca się do bieżących operacji, które nie zostały jeszcze zakończone, nie przekracza kwoty referencyjnej zabezpieczenia pojedynczego. W takim przypadku urząd celny zabezpieczenia przypisuje osobie uprawnionej do korzystania z procedury jeden początkowy kod dostępu do zabezpieczenia. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może przypisać jeden kod dostępu lub kilka takich kodów dla tego zabezpieczenia, do wykorzystania przez siebie lub przez swoich przedstawicieli;
 - za każdym razem, gdy zostaje zamknięta procedura w przypadku wspólnej operacji tranzytowej objętej tym zabezpieczeniem pojedynczym, kwota jej odpowiadająca zostaje zwolniona i może być ponownie wykorzystana do innej operacji, do wysokości maksymalnej kwoty zabezpieczenia.
4. Odstępstwa od decyzji o czasowym zakazie korzystania z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub zabezpieczenia generalnego
- 4.1 Osoby uprawnione do korzystania z procedury mogą uzyskać pozwolenie na korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości przy obejmowaniu wspólną procedurą tranzytową towarów, których dotyczy decyzja czasowo zakazująca korzystania z tych form zabezpieczenia, jeżeli wykazą one, że w trakcie wspólnych operacji tranzytowych, których dokonywali w ciągu dwóch lat poprzedzających decyzję, w odniesieniu do przedmiotowych towarów nie powstał żaden dług lub, w przypadku gdy w okresie tym powstały długi, jeżeli wykazą, że zostały one w wyznaczonym terminie w całości uiszczone przez dłużnika lub gwaranta.
- W celu uzyskania pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego, którego stosowanie zostało czasowo zakazane, osoba uprawniona do korzystania z procedury musi również spełnić warunki określone w art. 75 ust. 2 lit. b).
- 4.2 Do składania wniosków i uzyskiwania pozwoleń na odstępstwa, o których mowa w pkt 4.1, postanowienia art. 59–72 stosuje się odpowiednio.
- 4.3 Jeżeli właściwe organy przyznają odstępstwo, w polu 8 poświadczenia zabezpieczenia generalnego wpisują następującą adnotację:
- »— NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE – 99209«.

Dodatek II otrzymuje brzmienie:

„DODATEK II

PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA DLA WSPÓLNEGO TRANZYTU

CZĘŚĆ I

DZIAŁ I

Postanowienia ogólne

1. W niniejszym dodatku ustanawia się szczegółowe przepisy dotyczące korzystania z procedury ciągłości działania, zgodnie z art. 26 ust. 1 załącznika I, dla osób uprawnionych do korzystania z procedury, w tym upoważnionych nadawców, w przypadku wystąpienia czasowej awarii:
 - elektronicznego systemu tranzytowego;
 - systemu komputerowego wykorzystywanego przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia zgłoszenia do tranzytu wspólnego za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych; lub
 - połączenia elektronicznego między systemem komputerowym wykorzystywanym przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia zgłoszenia do tranzytu wspólnego przy wykorzystaniu technik elektronicznego przetwarzania danych i elektronicznym systemem tranzytowym.
2. Zgłoszenia tranzytowe
 - 2.1 Zgłoszenia tranzytowe stosowane w procedurze ciągłości działania muszą być rozpoznawalne przez wszystkie strony uczestniczące w operacji tranzytowej w celu uniknięcia problemów w urzędzie celnym tranzytu, urzędzie celnym przeznaczenia oraz po przybyciu u upoważnionego odbiorcy. Dlatego też stosowane dokumenty ogranicza się do następujących rodzajów:
 - jednolity dokument administracyjny (dokument SAD), lub
 - dokument SAD wydrukowany na zwykłym papierze z systemu komputerowego przedsiębiorcy, zgodnie z dodatkiem B6 do załącznika III, lub
 - tranzytowy dokument towarzyszący (dokument TDT), do którego w razie konieczności dołączony jest wykaz pozycji.

- 2.2 Do zgłoszenia tranzytowego może być dołączony jeden formularz uzupełniający lub więcej takich formularzy sporządzonych zgodnie z formularzem określonym w dodatku 3 do załącznika I do Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym podpisanej w Interlaken dnia 20 maja 1987 r. Formularze stanowią integralną część zgłoszenia. Zamiast formularza uzupełniającego mogą być wykorzystywane wykazy załadunkowe sporządzone zgodnie z dodatkiem B5 do załącznika III oraz z formularzem określonym w dodatku B4 do załącznika III, będące częścią opisową pisemnego zgłoszenia tranzytowego, którego stanowią integralną część.
- 2.3 W celu wdrożenia pkt 2.1 niniejszego dodatku zgłoszenie tranzytowe należy wypełnić zgodnie z dodatkiem B6 do załącznika III.

DZIAŁ II

Zasady stosowania

3. Niedostępność elektronicznego systemu tranzytowego

3.1 Zasady stosuje się w następujący sposób:

- zgłoszenie tranzytowe zostaje wypełnione i przedłożone urzędowi celnemu wyjścia w egzemplarzach nr 1, 4 i 5 dokumentu SAD na mocy Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym lub w dwóch egzemplarzach dokumentu TDT, do którego w razie konieczności dołączony jest wykaz pozycji, zgodnie z dodatkami A3, A4, A5 i A6 załącznika III;
- zgłoszenie tranzytowe zostaje zarejestrowane w polu C za pomocą systemu numeracji innego niż numeracja w elektronicznym systemie tranzytowym;
- w egzemplarzach zgłoszenia tranzytowego należy zaznaczyć procedurę ciągłości działania w postaci odcisku pieczęci wykorzystującego wzory określone w dodatku B7 do załącznika III, w polu A dokumentu SAD, lub w miejscu MRN i kodu kreskowego na dokumencie TDT;
- upoważniony nadawca wypełnia wszystkie obowiązki i warunki dotyczące wpisów, jakie należy nanieść na zgłoszeniu, oraz użycia specjalnej pieczęci, o której mowa w pkt 22–25 niniejszego dodatku, wykorzystując w tym celu odpowiednio pola C i D;
- zgłoszenie tranzytowe jest stemplowane przez urząd celny wyjścia w przypadku zwykłej procedury lub przez upoważnionego nadawcę, jeśli zastosowanie ma art. 84 załącznika I.

3.2 W przypadku podjęcia decyzji o zastosowaniu procedury ciągłości działania należy usunąć z elektronicznego systemu tranzytowego wszelkie dane tranzytowe opatrzone LNR lub MRN, przypisane danej operacji tranzytowej, na podstawie informacji przekazanych przez osobę, która wprowadziła te dane tranzytowe do wspomnianego elektronicznego systemu tranzytowego.

3.3 Organ celny monitoruje stosowanie procedury ciągłości działania, by uniknąć nadużywania tej procedury.

4. Niedostępność systemu komputerowego wykorzystywanego przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu wprowadzenia danych ze zgłoszenia do tranzytu wspólnego za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych lub połączenia elektronicznego między systemem komputerowym i elektronicznym systemem tranzytowym

Stosuje się postanowienia określone w pkt 3 niniejszego dodatku.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury informuje organ celny o tym, kiedy jej system komputerowy lub połączenie elektroniczne między tym systemem komputerowym i elektronicznym systemem tranzytowym jest ponownie dostępne.

5. Niedostępność systemu komputerowego lub połączenia elektronicznego między tym systemem komputerowym i elektronicznym systemem tranzytowym należącymi do upoważnionego nadawcy

Jeśli system komputerowy lub połączenie elektroniczne między tym systemem komputerowym i elektronicznym systemem tranzytowym należącymi do upoważnionego nadawcy są niedostępne, wykorzystuje się następującą procedurę:

- zastosowanie mają postanowienia określone w pkt 4 niniejszego dodatku,

- jeżeli upoważniony nadawca składa rocznie ponad 2 % zgłoszeń w ramach procedury ciągłości działania, należy ponownie rozpatrzyć pozwolenie, w celu sprawdzenia, czy nadal spełniane są wymagane warunki.

6. Gromadzenie danych przez organ celny

W przypadkach, o których mowa w pkt 4 i 5 niniejszego dodatku, organ celny może jednak zezwolić osobie uprawnionej do korzystania z procedury na przedłożenie zgłoszenia tranzytowego w jednym egzemplarzu (z wykorzystaniem dokumentu SAD lub TDT) do urzędu celnego wyjścia w celu jego przetworzenia za pomocą elektronicznego systemu tranzytowego.

DZIAŁ III

Realizacja procedury

7. Składanie zabezpieczenia pojedynczego przez gwaranta

Jeżeli urząd celny zabezpieczenia nie jest urzędem celnym wyjścia dla danej operacji tranzytowej, urząd ten zachowuje kopię zobowiązania gwaranta. Osoba uprawniona do korzystania z procedury przedstawia oryginał w urzędzie celnym wyjścia, gdzie będzie on przechowywany. Urząd celny wyjścia może zażądać przedstawienia tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych odnośnego kraju, o ile zaistnieje taka potrzeba.

8. Podpisanie zgłoszenia tranzytowego oraz zobowiązanie osoby uprawnionej do korzystania z procedury

Podpisując zgłoszenie tranzytowe, osoba uprawniona do korzystania z procedury zgadza się ponosić odpowiedzialność za:

- dokładność danych znajdujących się w zgłoszeniu,
- autentyczność przedstawionych dokumentów,
- przestrzeganie wszystkich obowiązków związanych z wprowadzeniem towarów objętych procedurą tranzytową.

9. Środki identyfikacyjne

W przypadku zastosowania art. 36 ust. 7 załącznika I urząd celny wyjścia wprowadza w polu D («Kontrola przez urząd wyjścia») zgłoszenia tranzytowego, obok rubryki »Nałożone zamknięcia« następującą adnotację:

»— Zwolnienie – 99201«.

10. Adnotacje w zgłoszeniu tranzytowym i zwolnienie towarów

- Urząd celny wyjścia wpisuje wyniki kontroli na każdym egzemplarzu zgłoszenia tranzytowego.
- Jeżeli wyniki kontroli są zgodne ze zgłoszeniem, urząd celny wyjścia zwalnia towary, wpisując datę zwolnienia na egzemplarzach zgłoszenia tranzytowego.

11. Przewóz towarów objętych wspólną procedurą tranzytową odbywa się z zastosowaniem egzemplarzy nr 4 i 5 dokumentu SAD lub z zastosowaniem jednego egzemplarza dokumentu TDT, wydanych osobie uprawnionej do korzystania z procedury przez urząd celny wyjścia. Egzemplarz nr 1 dokumentu SAD i egzemplarz dokumentu TDT pozostają w urzędzie celnym wyjścia.

12. Urząd celny tranzytu

12.1 Przewoźnik przedstawia w każdym urzędzie celnym tranzytu świadectwo przekroczenia granicy, sporządzone na formularzu określonym w dodatku B8 do załącznika III, które przechowywane jest przez każdy wspomniany urząd. Istnieje możliwość przedstawienia w miejsce świadectwa przekroczenia granicy kserokopii egzemplarza nr 4 dokumentu SAD lub kserokopii egzemplarza dokumentu TDT, które będą przechowywane przez urząd celny tranzytu.

12.2 W przypadku gdy towary są przewożone przez urząd celny tranzytu inny niż ten zgłoszony, faktyczny urząd celny tranzytu informuje o tym urząd celny wyjścia.

13. Przedstawienie w urzędzie celnym przeznaczenia

13.1 Urząd celnny przeznaczenia dokonuje rejestracji egzemplarzy zgłoszenia tranzytowego, wpisuje na nich datę przybycia i wyniki przeprowadzonych kontroli.

13.2 Operacja tranzytowa może zostać zakończona w innym urzędzie celnym niż urząd zgłoszony w zgłoszeniu tranzytowym. Urząd ten staje się wówczas faktycznym urzędem celnym przeznaczenia.

Jeżeli faktyczny urząd celnny przeznaczenia podlega jurysdykcji innej Umawiającej się Strony niż zgłoszony urząd celnny, wówczas faktyczny urząd celnny zamieszcza w polu I (»Kontrola przez urząd celnny przeznaczenia«) zgłoszenia tranzytowego, oprócz zwyczajowych uwag, które jest zobowiązany wpisać, następującą adnotację:

»— Niezgodności: urząd celnny, w którym przedstawiono towary ... (numer referencyjny urzędu celnego) – 99203«.

13.3 Jeżeli zastosowanie ma pkt 13.2 akapit drugi niniejszego dodatku, a zgłoszenie tranzytowe zawiera wskazaną poniżej adnotację, wówczas towary pozostają pod dozorem faktycznego urzędu celnego przeznaczenia, który nie zezwala na ich przewiezienie do innej Umawiającej się Strony niż ta, której jurysdykcji podlega urząd celnny wyjścia, chyba że urząd celnny wyjścia wyrazi na to zgodę:

»— Wyprowadzenie z Unii podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ... — 99204«.

14. Poświadczenie odbioru

Poświadczenie odbioru można sporządzić na odwrocie egzemplarza nr 5 dokumentu SAD we właściwym polu lub w formularzu określonym w dodatku B10 do załącznika III.

15. Zwrot egzemplarza nr 5 dokumentu SAD lub egzemplarza dokumentu TDT

Właściwy organ celnny Umawiającej się Strony przeznaczenia odsyła egzemplarz nr 5 dokumentu SAD organowi celnemu Umawiającej się Strony wyjścia niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu ośmiu dni od dnia, w którym operacja została zakończona. Jeżeli stosowany był dokument TDT, zwrócony zostaje egzemplarz przedstawionego dokumentu TDT, na tych samych zasadach co egzemplarz nr 5.

16. Powiadomianie osoby uprawnionej do korzystania z procedury i alternatywny dowód zakończenia procedury

Jeżeli egzemplarze, o których mowa w pkt 15 niniejszego dodatku, nie zostaną zwrócone organowi celnemu Umawiającej się Strony wyjścia w ciągu 30 dni od upływu terminu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia, organ ten poinformuje osobę uprawnioną do korzystania z procedury i zwróci się do niej o dostarczenie dowodu prawidłowego zakończenia procedury.

17. Postępowanie poszukiwawcze

17.1 Jeżeli w ciągu 60 dni od upływu terminu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia urząd celnny wyjścia nie otrzyma dowodu prawidłowego zakończenia procedury, organ celnny Umawiającej się Strony wyjścia niezwłocznie występuje o informacje niezbędne do zakończenia procedury. Jeśli na poszczególnych etapach postępowania poszukiwawczego zostanie stwierdzone, że zakończenie wspólnej procedury tranzytowej jest niemożliwe, organ celnny Umawiającej się Strony wyjścia ustali, czy doszło do powstania długu.

W przypadku gdy doszło do powstania długu organ celny Umawiającej się Strony wyjścia podejmuje następujące kroki:

- ustala osobę dłużnika,
- określa organy celne odpowiedzialne za powiadomienie o długu.

17.2 Jeśli przed upływem przedmiotowych terminów organ celny Umawiającej się Strony wyjścia zostanie poinformowany lub podejrzewa, że wspólna procedura tranzytowa nie została zakończona w sposób prawidłowy, niezwłocznie występuje z wnioskiem.

17.3 Postępowanie poszukiwawcze wszczynane jest również w przypadku, gdy na późniejszym etapie okaże się, że dowód zakończenia wspólnej procedury tranzytowej został sfalszowany, a postępowanie poszukiwawcze jest niezbędne dla osiągnięcia celów określonych w pkt 17.1 niniejszego dodatku.

18. Zabezpieczenie – kwota referencyjna

18.1 Do celów zastosowania art. 74 załącznika I osoba uprawniona do korzystania z procedury zapewnia, że przedmiotowa kwota nie przekracza kwoty referencyjnej, z uwzględnieniem również wszystkich operacji, w przypadku których procedura nie została jeszcze zakończona.

18.2 Osoba uprawniona do korzystania z procedury powiadamia urząd celny zabezpieczenia, jeżeli kwota referencyjna spadnie poniżej poziomu wystarczającego na pokrycie realizowanych przez nią operacji tranzytowych.

19. Poświadczenia zabezpieczenia generalnego, poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia i karnety zabezpieczenia pojedynczego

19.1 W urzędzie celnym wyjścia należy przedstawić następujące dokumenty:

- poświadczenie zabezpieczenia generalnego, w formie określonej w dodatku C5 do załącznika III;
- poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia, w formie określonej w dodatku C6 do załącznika III;
- karnet zabezpieczenia pojedynczego, w formie określonej w dodatku C3 do załącznika III;
- Informacje o poświadczeniach i karnecie wprowadza się do zgłoszeń tranzytowych.

20. Specjalne wykazy załadunkowe

20.1 Organ celny może przyjąć zgłoszenie tranzytowe z dołączonymi wykazami załadunkowymi, które nie spełniają wszystkich wymogów określonych w dodatku B5 do załącznika III.

Stosowanie tego rodzaju wykazów jest możliwe, tylko jeśli:

- są one przedkładane przez przedsiębiorstwa, które wykorzystują elektroniczny system przetwarzania danych do prowadzenia ewidencji;
- zostały one sporządzone i wypełnione w taki sposób, że mogą być bez trudności wykorzystane przez organ celny;
- dla każdej pozycji zawierają informacje wymagane zgodnie z dodatkiem B5 do załącznika III.

20.2 Listy opisowe, sporządzone dla celów dopełnienia formalności wysyłki/eksportu, mogą być także stosowane jako wykazy załadunkowe, o których mowa w pkt 20.1 niniejszego dodatku, nawet jeżeli są sporządzane przez przedsiębiorstwa, które nie wykorzystują elektronicznego systemu przetwarzania danych do prowadzenia ewidencji.

20.3 Osoba uprawniona do korzystania z procedury, która wykorzystuje elektroniczny system przetwarzania danych do prowadzenia ewidencji i która już korzysta ze specjalnych wykazów załadunkowych, może wykorzystywać je również przy wspólnych operacjach tranzytowych dotyczących tylko jednego rodzaju towarów, o ile to ułatwienie jest niezbędne ze względu na system używany przez tę osobę upoważnioną do korzystania z procedury.

21. Stosowanie zamknięć celnych specjalnego rodzaju

Osoba uprawniona do korzystania z procedury wprowadza w polu »D. Kontrola przez urząd wyjścia« zgłoszenia tranzytowego, obok rubryki »Nałożone zamknięcia« liczbę założonych zamknięć celnych oraz indywidualne identyfikatory tych zamknięć.

22. Upoważniony nadawca – uprzednie poświadczanie dokumentów i formalności przy wyjściu

22.1 Dla celów stosowania pkt 3 i 5 niniejszego dodatku w pozwoleniu określa się, że pole »C. Urząd wyjścia« zgłoszenia tranzytowego:

- zostanie uprzednio opatrzone odciskiem pieczęci urzędu celnego wyjścia i podpisem urzędnika tego urzędu lub
- zostanie opatrzone przez upoważnionego nadawcę odciskiem specjalnej pieczęci zatwierdzonej przez właściwy organ i wykorzystującej wzór określony w dodatku B9 do załącznika III. Odcisk takiej pieczęci może być uprzednio wydrukowany na formularzach, jeżeli druk dokonywany jest przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię.

Upoważniony nadawca wypełnia to pole przez podanie daty wysyłki towarów, a w zgłoszeniu tranzytowym wpisuje numer, stosownie do zasad określonych w pozwoleniu.

22.2 Organ celny może nakazać stosowanie formularzy, które posiadają odróżniające je znaki, umożliwiające identyfikację.

23. Upoważniony nadawca – Środki bezpieczeństwa dotyczące pieczęci

Upoważniony nadawca podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia bezpiecznego przechowywania specjalnych pieczęci lub formularzy opatrzonych odciskiem pieczęci urzędu celnego wyjścia lub odciskiem specjalnej pieczęci.

Informuje on organ celny o środkach bezpieczeństwa, które podejmuje zgodnie z postanowieniami akapitu pierwszego.

23.1 W przypadku nadużyć przy stosowaniu formularzy opatrzonych uprzednio pieczęcią urzędu celnego wyjścia lub specjalną pieczęcią dokonanych przez jakąkolwiek osobę upoważnioną nadawcą, niezależnie od postępowania karnego, odpowiada za uiszczenie ceł i innych opłat należnych w danym kraju za towary przewożone z zastosowaniem tych formularzy, o ile nie udowodni organowi celnemu, który udzielił mu pozwolenia, że przedsięwziął środki, których się od niego wymaga na podstawie pkt 23.

24. Upoważniony nadawca – Informacje wprowadzane w zgłoszeniach

24.1 Najpóźniej w chwili wysyłki towarów upoważniony nadawca wypełnia zgłoszenie tranzytowe i, w razie konieczności, wpisuje w polu 44 trasę przewozu wyznaczoną zgodnie z postanowieniami art. 33 ust. 2 załącznika I i w polu »D. Kontrola przez urząd wyjścia« termin wyznaczony zgodnie z postanowieniami art. 34 dodatku I, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, oraz środki identyfikacyjne mające zastosowanie, jak również następującą adnotację:

»— Upoważniony nadawca – 99206«.

24.2 Jeśli właściwy organ Umawiającej się Strony wyjścia dokonuje kontroli towarów przed wysyłką, organ ten powinien wpisać ten fakt w polu »D. Kontrola przez urząd wyjścia« zgłoszenia.

24.3 Po dokonaniu wysyłki egzemplarz nr 1 dokumentu SAD lub egzemplarz dokumentu TDT zostają niezwłocznie dostarczone urzędowi celnemu wyjścia zgodnie z zasadami określonymi w pozwoleniu. Pozostałe egzemplarze towarzyszą przesyłce, zgodnie z pkt 11 niniejszego dodatku.

25. Upoważniony nadawca – Zwolnienie ze składania podpisu

25.1 Urząd celny może zezwolić upoważnionemu nadawcy na niepodpisywanie zgłoszeń tranzytowych opatrzonych specjalną pieczęcią, o której mowa w dziale II części II niniejszego dodatku, których dokonano za pomocą elektronicznego systemu przetwarzania danych. Zwolnienia takiego udziela się pod warunkiem że upoważniony nadawca uprzednio zobowiąże się pisemnie wobec organu celnego do występowania jako osoba uprawniona do korzystania z procedury w odniesieniu do wszystkich operacji tranzytowych realizowanych z zastosowaniem zgłoszeń tranzytowych opatrzonych odciskiem specjalnej pieczęci.

25.2 Zgłoszenia tranzytowe sporządzone zgodnie z postanowieniami pkt 25.1 niniejszego dodatku muszą zawierać w polu przewidzianym na podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury następującą adnotację:

»— Zwolniony ze składania podpisu – 99207«.

26. Upoważniony odbiorca – Obowiązki

26.1 Po przybyciu towarów na miejsce określone w pozwoleniu upoważniony odbiorca niezwłocznie informuje o ich przybyciu urząd celny przeznaczenia. Upoważniony odbiorca wskazuje datę przybycia, stan ewentualnie nałożonych zamknięć celnych oraz wszelkie nieprawidłowości w egzemplarzach nr 4 i 5 dokumentu SAD lub w egzemplarzu dokumentu TDT, dołączonych do towarów, oraz dostarcza je urzędowi celnemu przeznaczenia zgodnie z zasadami określonymi w pozwoleniu.

26.2 Urząd celny przeznaczenia dokonuje wpisów, o których mowa w pkt 13 niniejszego dodatku, w egzemplarzach nr 4 i 5 dokumentu SAD lub w egzemplarzu dokumentu TDT.”.

DODATEK C

W załączniku II do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł załącznika II otrzymuje brzmienie:
„UNIJNY STATUS CELNY TOWARÓW I POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE EURO”;
- 2) w art. 1 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
- 3) tytuł I otrzymuje brzmienie:
„UNIJNY STATUS CELNY TOWARÓW”;
- 4) w art. 2 ust. 1 słowa „Wspólnotowy status towarów” zastępuje się słowami „Unijny status celný towarów”;
- 5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Domniemanie unijnego statusu celnego towarów

1. Towary posiadające unijny status celný, które są przewożone transportem kolejowym, mogą być przemieszczane, bez konieczności objęcia ich procedurą celną, z jednego miejsca na obszarze celnym Unii do innego i transportowane przez terytorium kraju wspólnego tranzytu bez zmiany ich statusu celnego, jeśli:

- transport towarów odbywa się z zastosowaniem jednolitego dokumentu przewozowego wydane w państwie członkowskim;
- jednolity dokument przewozowy zawiera następującą adnotację: »korytarz T2«;
- tranzyt przez terytorium kraju wspólnego tranzytu jest monitorowany za pomocą systemu elektronicznego w tym kraju wspólnego tranzytu;
- dane przedsiębiorstwo kolejowe jest upoważnione przez kraj wspólnego tranzytu, na którego terytorium odbywa się przewóz, do zastosowania procedury »korytarz T2«.

2. Kraj wspólnego tranzytu informuje Komisję Mieszaną, o której mowa w art. 14 Konwencji, lub grupę roboczą utworzoną przez tę komisję na podstawie ust. 5 tego artykułu o warunkach stosowania przedmiotowego elektronicznego systemu nadzoru oraz o przedsiębiorstwach kolejowych, które są upoważnione do korzystania z procedury wspomnianej w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

- 6) tytuł działu II otrzymuje brzmienie:
„Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów”;
- 7) w art. 3 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
- 8) w art. 4 ust. 1 i 2 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
- 9) w art. 5 ust. 1 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
- 10) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 słowa „wystawiać na formularzu zgodnym” zastępuje się słowami „przedkładać z zastosowaniem formularza zgodnego”;
 - b) w ust. 3 słowo „wystawione” zastępuje się słowem „przedłożone” oraz przed słowami „III” dodaje się słowa „dodatku B4 do załącznika”;
 - c) w art. 6 ust. 4 przed słowami „załącznika III” dodaje się słowa „dodatku B5 do”;

- 11) w art. 7 ust. 3 słowo „sporządzane” zastępuje się słowem „przedkładane”;
- 12) tytuł art. 8 otrzymuje brzmienie:
- „Wystawianie dokumentu T2L”;**
- 13) w art. 8 ust. 1 słowo „sporządzany” zastępuje się słowem „przedkładany”;
- 14) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
 - b) w ust. 4 po słowach „poświadczony przez właściwy urząd” dodaje się słowa „jeśli wartość towarów przekracza kwotę 15 000 EUR”;
 - c) w ust. 5 słowa „wyłącznie do towarów wspólnotowych” zastępuje się słowami „wyłącznie do towarów unijnych”;
- 15) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
 - b) w ust. 2 lit. f) tiret pierwsze słowa „których wspólnotowy status” zastępuje się słowami „których unijny status celny”;
- 16) w art. 11 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
- 17) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”, słowa „urząd wyjścia” słowami „urząd celny wyjścia” oraz słowa „urzędu wyjścia” słowami „urzędu celnego wyjścia”;
 - b) w ust. 2 słowa „towary wspólnotowe” zastępuje się słowami „towary unijne”, słowa „towarów wspólnotowych” zastępuje się słowami „towarów nieunijnych” oraz słowa „towary niewspólnotowe” zastępuje się słowami „towary nieunijne”;
- 18) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł otrzymuje brzmienie:
- „Towary znajdujące się w bagażu przewożonym przez podróżnych”**
- b) wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku konieczności potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów znajdujących się w bagażu przewożonym przez podróżnych towary te, pod warunkiem że nie są przeznaczone do celów handlowych, będą uważane za posiadające unijny status celny:”
- c) w lit. a) słowa „towary wspólnotowe” zastępuje się słowami „towary posiadające unijny status celny”;
- 19) tytuł sekcji 4 otrzymuje brzmienie:
- „Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów dokonywane przez upoważnionego wystawcę”;
- 20) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł artykułu 14 otrzymuje brzmienie:
- „Upoważniony wystawca”;**
- b) w art. 14 ust. 1 słowo „nadawcą” zastępuje się słowem „wystawcą” oraz słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
- 21) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:
- a) nie dotyczy polskiej wersji językowej;
 - b) w lit. d) słowo „nadawca” zastępuje się słowem „wystawca”;

- 22) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1, w wyrażeniu wprowadzającym słowo „sporządzania” zastępuje się słowem „wystawiania”;
 - b) w ust. 1 lit. b) oraz w ust. 2 i 3 słowo „nadawcę” zastępuje się słowem „wystawcę”;
 - c) w art. 16 ust. 4 słowa „Upoważniony nadawca” zastępuje się słowami „Upoważniony wystawca”, a w zdaniu drugim skreśla się znak „-” oraz liczbę „99206”;
- 23) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 słowo „nadawcy” zastępuje się słowem „wystawcy”, słowo „nadawca” zastępuje się słowem „wystawca”;
 - b) w ust. 2 słowo „nadawcy” zastępuje się słowem „wystawcy” i skreśla się liczbę „- 99207”;
- 24) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
 - b) w ust. 3 słowa „sześćdziesięciu dni” zastępuje się słowami „czterdziestu pięciu dni”;
- 25) w art. 19 słowo „nadawca” zastępuje się słowem „wystawca” oraz słowa „dwa lata” zastępuje się słowami „trzy lata”;
- 26) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł otrzymuje brzmienie:
„Kontrole u upoważnionego wystawcy”;
 - b) w art. 20 słowo „nadawców” zastępuje się słowem „wystawców”;
- 27) w art. 21 słowa „wspólnotowego statusu towarów” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”.
-

DODATEK D

W załączniku III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł tytułu I otrzymuje brzmienie:

„ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE I FORMULARZE STOSOWANE PRZY WYKORZYSTYWANIU TECHNIK ELEKTRONICZNEGO PRZETWARZANIA DANYCH”;

2) w art. 3 słowa „zgodny ze wzorem i danymi określonymi” zastępuje się słowami „przedkładany z zastosowaniem formularza określonego”;

3) w art. 4 słowa „zgodny ze wzorem i danymi określonymi” zastępuje się słowami „przedkładany z zastosowaniem formularza określonego”;

4) tytuł tytułu II otrzymuje brzmienie:

„FORMULARZE STOSOWANE DO:

— POTWIERDZANIA UNIJNEGO STATUSU CELNEGO TOWARÓW,

— ZGŁOSZENIA TRANZYTOWEGO DLA PODRÓŻNYCH,

— PROCEDURY CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA DLA TRANZYTU”;

5) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Formularze, na których wystawione są dokumenty potwierdzające unijny status celny towarów, należy przedkładać z zastosowaniem formularza określonego w dodatkach 1–4 do załącznika I do konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym.”;

6) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Formularze, na których są wystawiane zgłoszenia tranzytowe stosowane w ramach procedury ciągłości działania dla tranzytu lub zgłoszenia tranzytowe dla podróżnych, należy przedkładać z zastosowaniem formularza określonego w dodatku 1 do załącznika I do konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym.”;

7) w art. 5 ust. 4 lit. a) słowa „wspólnotowy status towarów” zastępuje się słowami „unijny status celny towarów”;

8) w art. 5 ust. 4 lit. b) słowa „procedurze awaryjnej” zastępuje się słowami „procedurze ciągłości działania dla tranzytu”;

9) w art. 6 ust. 2 słowa „WSPÓLNOTOWA PROCEDURA TRANZYTOWA” zastępuje się słowami „PROCEDURA TRANZYTU UNIJNEGO”;

10) w art. 7 ust. 1 słowa „zgodne ze wzorem określonym” zastępuje się słowami „przedkładane z zastosowaniem formularza określonego”;

11) w art. 8 ust. 1 słowa „zgodne ze wzorem określonym” zastępuje się słowami „przedkładane z zastosowaniem formularza określonego”;

12) uchyla się art. 8 ust. 2 i 3;

13) w art. 9 ust. 1 słowa „zgodne ze wzorem określonym” zastępuje się słowami „przedkładane z zastosowaniem formularza określonego”;

14) uchyla się art. 9 ust. 2 i 3.

DODATEK E

Zmiany w dodatku A1 do załącznika III

W dodatku A1 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule I wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym i piątym słowa „zgłoszenie tranzytowe” zastępuje się słowami „zgłoszenie tranzytowe EDI”;
- b) w akapicie czwartym słowa „głównego zobowiązanego” zastępuje się słowami „osoby uprawnionej do korzystania z procedury”;

2) w tytule II, rozdział II wprowadza się następujące zmiany

a) w sekcji A wprowadza się następujące zmiany:

- (i) skreśla się słowa „KODY TOWARÓW WRAZLIWYCH”;
- (ii) słowa „PODMIOT główny zobowiązany” zastępuje się słowami „PODMIOT osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- (iii) słowa „INFORMACJA O ZAMKNIĘCIACH” zastępuje się słowami „INFORMACJE O ZAMKNIĘCIACH”;
- (iv) w grupie danych „GWARANCJA” słowa „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI (WE)” zastępuje się słowami „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI (UE)” oraz słowa „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI (poza WE)” zastępuje się słowami „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI (poza UE)”;

b) w sekcji B w grupie danych „PROCEDURA TRANZYTOWA” wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w atrybucie „Typ zgłoszenia (pole 1)” słowa „art. 23” zastępuje się słowami „art. 28” oraz skreśla się ostatnie zdanie „Stosuje się ten atrybut.”;
- (ii) w atrybucie „Tożsamość w miejscu wyjścia (pole 18)” wprowadza się następujące zmiany:
 - 1) w akapicie pierwszym słowa „urzędzie wyjścia” zastępuje się słowami „urzędzie celnym wyjścia”;
 - 2) w akapicie drugim słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- (iii) w atrybucie „Przynależność państwowa w miejscu wyjścia (pole 18)” wprowadza się następujące zmiany:
 - 1) w akapicie drugim słowa „urzędzie wyjścia” zastępuje się słowami „urzędzie celnym wyjścia”;
 - 2) w akapicie trzecim słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- (iv) w akapicie pierwszym atrybutu „Kontenery (pole 19)” słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celnym wyjścia”;
- (v) w akapicie pierwszym atrybutu „Tożsamość w miejscu przekraczania granicy (pole 21)” słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celnym wyjścia”;
- (vi) w akapicie pierwszym atrybutu „Rodzaj transportu na granicy (pole 25)” słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celnym wyjścia”;
- (vii) w akapicie drugim atrybutu „Wskaźnik języka dialogu przy wyjściu” słowa „urzędu wyjścia” zastępuje się słowami „urzędu celnego wyjścia”;

c) nie dotyczy polskiej wersji językowej;

- d) w sekcji B w grupie danych „POZYCJA TOWAROWA” wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie drugim, drugi myślnik atrybutu „Kod towaru (pole 33)” skreśla się słowo „lub” pomiędzy dwoma tiretami i tiret drugie oraz w akapicie czwartym atrybutu „Kod towaru (pole 33)” słowa „kraju EFTA” zastępuje się słowami „kraju wspólnego tranzytu”;
 - (ii) w tytule i tekście na niższym poziomie skreśla się grupę danych „KODY TOWARÓW WRAŻLIWYCH (pole 31)”;
 - (iii) nie dotyczy polskiej wersji językowej;
 - (iv) w akapicie pierwszym grupy danych „POPRZEDNIE DOKUMENTY ADMINISTRACYJNE (pole 40)” na niższym poziomie, słowa „poprzedniego miejsca przeznaczenia celnego” zastępuje się słowami „poprzedniej procedury celnej” oraz w akapicie drugim słowa „urzędu wyjścia” zastępuje się słowami „urzędu celnego wyjścia”, a słowa „krajem EFTA” zastępuje się słowami „krajem wspólnego tranzytu”;
 - (v) w akapicie pierwszym grupy danych „PRZEDSTAWIONE DOKUMENTY/ŚWIADECTWA (pole 44)” na niższym poziomie, skreśla się słowa „numery seryjne egzemplarzy kontrolnych (T5;”;
 - (vi) w grupie danych „INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE (pole 44)” na niższym poziomie w atrybucie „Wywóz z WE (pole 44)” słowo „WE” zastępuje się słowem „UE” oraz w atrybucie „Wywóz z kraju (pole 44)” słowo „WE” zastępuje się słowem „UE”;
- e) w sekcji B tytuł grupy danych „PODMIOT GŁÓWNY ZOBOWIĄZANY (pole 50)” otrzymuje brzmienie „OSOBA UPRAWNIONA DO KORZYSTANIA Z PROCEDURY (pole 50)”;
- f) w sekcji B w akapicie pierwszym grupy danych „PRZEDSTAWICIEL (pole 50)” słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- g) w sekcji b w akapicie pierwszym grupy danych „URZĄD tranzytowy (pole 51)” słowa „przewidywany urząd wprowadzenia” zastępuje się słowami „przewidywany urząd celny wprowadzenia”, a słowa „urząd wyjścia” słowami „urząd celny wyjścia”;
- h) w sekcji B w akapicie pierwszym w grupie danych „URZĄD przeznaczenia (pole 53)” w atrybucie „Numer referencyjny (pole 53)” słowa „urzędy przeznaczenia” zastępuje się słowami „urzędy celne przeznaczenia”;
- i) w sekcji B w akapicie pierwszym grupy danych „INFORMACJA O ZAMKNIĘCIACH (pole D)” słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- j) w sekcji B w grupie danych „GWARANCJA” w wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w grupie danych „NUMER GWARANCJI” w atrybucie „GRN (pole 52)” na niższym poziomie, słowa „urząd składania gwarancji” zastępuje się słowami „urząd celny zabezpieczenia” oraz słowa „skomputeryzowanym systemie tranzytu” zastępuje się słowami „elektronicznym systemie tranzytowym”;
 - (ii) w grupie danych „NUMER GWARANCJI” w atrybucie „Kod dostępu” na niższym poziomie, słowa „głównego zobowiązanego” zastępuje się słowami „osobę uprawnioną do korzystania z procedury”;
 - (iii) grupę danych na niższym poziomie „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI WE” zastępuje się grupą danych „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI (UE)”;
 - (iv) w grupie danych na niższym poziomie „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI WE” w atrybut „Nieważne na państwa WE (pole 52)” zastępuje się atrybutem „Nieważne na państwa UE (pole 52)”;
 - (v) grupę danych na niższym poziomie „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI POZA WE” zastępuje się grupą danych „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI POZA UE”;
 - (vi) w grupie danych „OGRANICZENIE WAŻNOŚCI POZA UE” na niższym poziomie słowo „Wspólnoty” zastępuje się słowem „Unii”.

Zmiany w dodatku A2 do załącznika III

W dodatku A2 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się pkt 4;
- 2) w pkt 6 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w kodzie T2 słowa „towarów wspólnotowych” zastępuje się słowami „towarów unijnych”;
 - b) w kodzie T2F słowa „towarów wspólnotowych” zastępuje się słowami „towarów unijnych”, słowa „obszaru celnego Wspólnoty” zastępuje się słowami „obszaru celnego Unii”, a słowa „wspólnotowe zasady” zastępuje się słowami „unijne zasady”;
 - c) w kodzie T2CIM słowa „Towary o statusie wspólnotowym” zastępuje się słowami „Towary unijne” i skreśla się słowa „lub wykazu zdawczego TR”;
 - d) w kodzie T2TIR słowa „Towary o statusie wspólnotowym” zastępuje się słowami „Towary unijne”;
 - e) w kodzie T2ATA słowa „Towary o statusie wspólnotowym” zastępuje się słowami „Towary unijne”;
 - f) w kodzie T2L słowa „wspólnotowy status towarów” zastępuje się słowami „unijny status celny towarów”;
 - g) w kodzie T2LF słowa „wspólnotowy status towarów” zastępuje się słowami „unijny status celny towarów”, słowa „terytorium celnego Wspólnoty” zastępuje się słowami „obszaru celnego Unii”, a słowa „zasady wspólnotowe” zastępuje się słowami „zasady unijne”;
 - h) w kodzie T1 słowa „towarów niewspólnotowych” zastępuje się słowami „towarów nieunijnych”;
- 3) w pkt 7 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w wierszu dwunastym słowa „List przewozowy CIM (kolej) | 720” zastępuje się słowami „List przewozowy SMGS (kolej) | 722”;
 - b) w wierszu trzynastym skreśla się słowa „List drogowy SMGS | 722”;
 - c) w wierszu dwudziestym czwartym skreśla się słowa „Dokument kontrolny T5 | 823”;
 - d) w wierszu trzydziestym trzecim słowa „Świadectwo pochodzenia w formie GSP” zastępuje się słowami „Świadectwo pochodzenia formularz A (GSP)”;
 - e) w wierszu trzydziestym dziewiątym słowa „Świadectwo pochodzenia EUR1” zastępuje się słowami „Świadectwo przewozowe EUR1”;
- 4) w pkt 9 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w DG0 słowa „kraju EFTA” zastępuje się słowami „kraju wspólnego tranzytu”, a słowo „WE” zastępuje się słowem „Unii”;
 - b) w DG1 słowa „kraju EFTA” zastępuje się słowami „kraju wspólnego tranzytu”, a słowo „WE” zastępuje się słowem „Unii”;
- 5) w pkt 10 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w wierszu ósmym w kolumnie „Sytuacja” słowa „pomiędzy urzędem wyjścia a urzędem tranzytowym” zastępuje się słowami „pomiędzy urzędem celnym wyjścia a urzędem celnym tranzytu”;
 - b) w wierszu dziewiątym w kolumnie „Sytuacja” słowa „dodatku IV do załącznika I” zastępuje się słowami „dodatku I do załącznika I”;
 - c) w kolumnie „Inne informacje” w ostatnim tiret słowa „Urząd składania gwarancji” zastępuje się słowami „Urząd celny zabezpieczenia”;
- 6) w pkt 11 w ostatnim zdaniu słowa „Urzędy przeznaczenia” zastępuje się słowami „Urzędy celne przeznaczenia”.

Zmiany w dodatku A4 do załącznika III

W dodatku A4 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w akapicie pierwszym słowa „zielonego papieru” zastępuje się słowami „papieru koloru zielonego”;
- 2) akapit drugi wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Tranzytowy dokument towarzyszący drukowany jest na podstawie danych dostarczonych w zgłoszeniu tranzytowym i, o ile zaistnieje taka potrzeba, zmienionych przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury i/lub zweryfikowanych przez urząd celny wyjścia oraz uzupełnionych o:”

- 3) w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w nagłówku słowa „MRN (numer ewidencyjny procedury tranzytowej)” zastępuje się słowami „MRN (numer ewidencyjny)”;
- b) w akapicie trzecim słowa „właściwych organów” zastępuje się słowami „organów celnych”;

- 4) nie dotyczy polskiej wersji językowej;

- 5) w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany

- a) słowa „w przypadku gdy stosowana jest procedura awaryjna” zastępuje się słowami „w przypadku gdy stosowana jest procedura ciągłości działania dla tranzytu”;
- b) dodaje się jako ostatni akapit zdanie w brzmieniu:

„Wszelkie odniesienia do «głównego zobowiązanego» należy rozumieć jako odniesienia do osoby uprawnionej do korzystania z procedury.»;

- 6) w tiret pierwszym i drugim pkt 4 słowa „urzędu wyjścia” zastępuje się słowami „urzędu celnego wyjścia”;

- 7) w pkt 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia”, a słowa „urzędu przeznaczenia” słowami „urzędu celnego przeznaczenia”;

- b) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Organy celne urzędu celnego tranzytu lub urzędu celnego przeznaczenia, w zależności od przypadku, muszą wprowadzić do systemu dodatkowe dane naniesione na tranzytowy dokument towarzyszący. Dane te mogą także zostać wprowadzone przez upoważnionego odbiorcę.”;

- c) w akapicie piątym pod podtytułem „Pole 55: Przeładunki”, część druga otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy towary umieszczone są w kontenerach przewożonych za pomocą pojazdów drogowych, organy celne mogą jednak zezwolić, by osoba uprawniona do korzystania z procedury pozostawiła pole 18 puste, jeśli sytuacja logistyczna w punkcie wyjścia nie pozwala w chwili sporządzania zgłoszenia tranzytowego na dostarczenie znaków i przynależności państwowej środka transportu, a także w przypadku, gdy mogą one zapewnić, aby odpowiednia informacja na temat środka transportu została w późniejszym terminie wprowadzona w polu 55.”.

Zmiany w dodatku A6 do załącznika III

W dodatku A6 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 2 słowa „urzędu wyjścia” zastępuje się słowami „urzędu celnego wyjścia”;
- 2) w pkt 4 słowa „MRN – numer ewidencyjny procedury tranzytowej określony w dodatku A4.” zastępuje się słowami „MRN – numer ewidencyjny.”.

Zmiany w dodatku B1 do załącznika III

W dodatku B1 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

W polu 33 „Kod towaru”, „Pierwsza część pola” zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Niemniej jednak w Unii należy wpisać osiem cyfr Nomenklatury Scalonej, jeżeli prawodawstwo unijne tego wymaga.”.

Zmiany w dodatku B2 do załącznika III

W dodatku B2 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł dodatku B2 otrzymuje brzmienie:

„UWAGI WYJAŚNIAJĄCE DOTYCZĄCE WYPEŁNIANIA FORMULARZY UŻYWANYCH DO POTWIERDZENIA UNIJNEGO STATUSU CELNEGO TOWARÓW”;

2) w części A. „Postanowienia ogólne” wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 1 słowa „wspólnotowego statusu” zastępuje się słowami „unijnego statusu celnego towarów”;
- b) w pkt 4 słowa „złożenia nowego zgłoszenia” zastępuje się słowami „przedłożenia nowego formularza”;

3) w części B. „Dane dotyczące poszczególnych pól” wprowadza się następujące zmiany:

- a) w polu 33 słowa „kraju EFTA” zastępuje się słowami „kraju wspólnego tranzytu”;
- b) w polu 38 słowa „kraju EFTA” zastępuje się słowami „kraju wspólnego tranzytu”.

Zmiany w dodatku B3 do załącznika III

W dodatku B3 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł dodatku B3 otrzymuje brzmienie:

„KODY, KTÓRE NALEŻY STOSOWAĆ PRZY WYPEŁNIANIU FORMULARZY UŻYWANYCH DO POTWIERDZENIA UNIJNEGO STATUSU CELNEGO TOWARÓW”;

2) w części A. „Informacje dotyczące poszczególnych pól”, pole 33 „Kod towaru”, „Pierwsza część pola”, zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jednakże w Unii, jeżeli wymagają tego przepisy unijne, należy podawać osiem cyfr Nomenklatury Scalonej.”.

Zmiany w dodatku B5 do załącznika III

W dodatku B5 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule II pkt 1.1 część pierwsza słowa „główny zobowiązany musi umieścić” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury wprowadza”;

2) w tytule III wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 3 słowa „formularz, którego ona dotyczy” zastępuje się słowami „liczba egzemplarzy zgłoszenia tranzytowego, którego ona dotyczy”;
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„Przy rejestracji zgłoszenia tranzytowego wykaz załadunkowy musi otrzymać ten sam numer rejestracyjny co formularze zgłoszenia tranzytowego, do którego się odnosi. Numer taki zostaje umieszczony z wykorzystaniem stempla z nazwą urzędu celnego wyjścia lub też odręcznie. W tym drugim przypadku należy to potwierdzić pieczęcią urzędową urzędu celnego wyjścia.

Podpis urzędnika urzędu celnego wyjścia na formularzach nie jest obowiązkowy.”;

c) w pkt 5 słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”.

Zmiany w dodatku B6 do załącznika III

W dodatku B6 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule I wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie drugim słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- b) w akapicie trzecim słowa „głównego zobowiązanego” zastępuje się słowami „osobę uprawnioną do korzystania z procedury”;

2) w tytule II część I. „Formalności w kraju wyjścia” wprowadza się następujące zmiany:

a) w polu 1 „Zgłoszenie” wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt 3 słowa „art. 24” zastępuje się słowami „art. 28”;

(ii) po pkt 3 dodaje się co następuje:

„T1 Towary nieposiadające unijnego statusu celnego, które są objęte wspólną procedurą tranzytową.

T2 Towary posiadające unijny status celny, które są objęte wspólną procedurą tranzytową.

T2F Towary posiadające unijny status celny, które są przemieszczane pomiędzy częścią obszaru celnego Unii, do której nie stosuje się dyrektywy Rady 2006/112/WE (*) lub dyrektywy Rady 2008/118/WE (**), a krajem wspólnego tranzytu.

(*) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

(**) Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).”;

- b) w polu 18: „Znaki i przynależność państwowa środków transportu przy wyjściu”, w części pierwszej słowa „urzędzie wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia” oraz w części drugiej słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- c) w polu 19 „Kontener (Kont.)” słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia”;
- d) w polu 21 „Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę” w akapicie czwartym słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia”;
- e) w polu 25 „Rodzaj transportu na przejściu granicznym”, w części drugiej słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia”;
- f) w polu 27 „Miejsce załadunku”, w części drugiej słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia”;
- g) w polu 33 „Kod towaru”, część pierwsza tiret drugie otrzymuje brzmienie: „– w Konwencji określono, że jego użycie jest obowiązkowe.” oraz w części trzeciej słowa „kraj EFTA” zastępuje się słowami „kraj wspólnego tranzytu”;
- h) w polu 40 „Deklaracja skrócona/poprzedni dokument” słowa „poprzedniego przeznaczenia celnego” zastępuje się słowami „poprzedniej procedury celnej”;
- i) tekst w polu 44 „Dodatkowe informacje, załączone dokumenty, świadectwa i pozwolenia” otrzymuje brzmienie:

„Wpisać dane szczegółowe wymagane przez przepisy szczegółowe obowiązujące w kraju wysyłki/wywozu, wraz z numerami dokumentów pomocniczych, lub wszelkimi dodatkowymi danymi, które uznano za niezbędne w odniesieniu do zgłoszenia lub towarów objętych zgłoszeniem (np. numer pozwolenia na wywóz; dane wymagane na mocy przepisów weterynaryjnych i fitosanitarnych; numer konosamentu). Część pola (kod dodatkowych informacji) nie musi być wypełniana.”;

- j) w polu 50 „Główny zobowiązany i upoważniony przedstawiciel, miejsce, data i podpis” w akapicie pierwszym słowa „głównego zobowiązanego” zastępuje się słowami „osoby uprawnionej do korzystania z procedury” oraz w akapicie drugim słowa „systemów skomputeryzowanych” zastępuje się słowami „elektronicznych systemów tranzytowych”, a słowa „urzędzie wyjścia” słowami „urzędzie celnym wyjścia”;
 - k) w polu 51 „Przewidywane urzędy tranzytowe (i kraje)” słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia”, a słowa „Urzędy tranzytowe” słowami „Urzędy celne tranzytu”;
 - l) w polu 52 „Gwarancja”, w akapicie pierwszym słowa „urząd składania gwarancji” zastępuje się słowami „urząd celny zabezpieczenia”;
 - m) w polu 53 „Urząd przeznaczenia (i kraj)”, w akapicie pierwszym słowa „Urzędy przeznaczenia” zastępuje się słowami „Urzędy celne przeznaczenia”;
- 3) w tytule II, część II „Formalności podczas transportu” w akapicie pierwszym słowa „urząd wyjścia” zastępuje się słowami „urząd celny wyjścia”, a słowa „urzędu przeznaczenia” słowami „urzędu celnego przeznaczenia”;
- 4) w tytule III w tabeli skreśla się wpis „Zwolniony z wiążącej trasy przewozu – 99205” w kolumnie „Kody” wraz z wszystkimi wersjami językowymi w odpowiadającej mu kolumnie „Wpisy językowe”.

Zmiany w dodatku B11 do załącznika III

W dodatku B11 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

skreśla się słowa „Kolor: czarny na zielonym tle”.

Zmiany w dodatku C7 do załącznika III

W dodatku C7 do załącznika III do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1.2.2 słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- 2) w pkt 1.3 słowa „urząd składania gwarancji” zastępuje się słowami „urząd celny zabezpieczenia”;
- 3) pkt 2.1 otrzymuje brzmienie: „2.1. W chwili wydawania poświadczenia lub w każdej innej chwili w okresie ważności tego poświadczenia osoba uprawniona do korzystania z procedury musi wpisać na odwrotnej stronie imiona i nazwiska osób, które upoważniła do podpisywania w jej imieniu zgłoszeń tranzytowych. Każdy taki wpis musi zawierać imię i nazwisko upoważnionej osoby oraz wzór jej podpisu i musi być poświadczony podpisem osoby uprawnionej do korzystania z procedury. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może przekreślić pola, których nie będzie wykorzystywała.”;
- 4) w pkt 2.2 słowa „główny zobowiązany” zastępuje się słowami „osoba uprawniona do korzystania z procedury”;
- 5) w pkt 2.3 słowa „urzędzie wyjścia” zastępuje się słowami „urzędzie celnym wyjścia” oraz słowa „głównego zobowiązanego” zastępuje się słowami „osoby uprawnionej do korzystania z procedury”.

DODATEK F

Dodatki B7–B10 i C1–C6 do załącznika III do Konwencji zastępuje się poniższymi dodatkami:

„DODATEK B7

WZÓR STEPLI WYKORZYSTYWANYCH W PROCEDURZE CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA

1. Stempel nr 1

<p style="text-align: center;">PROCEDURA AWARYJNA NCTS</p> <p style="text-align: center;">TRANZYT UNIJNY/TRANZYT WSPÓLNOTOWY</p> <p style="text-align: center;">DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE</p> <p style="text-align: center;">OTWARTO W DNIU _____</p> <p style="text-align: center;">(Data/Godzina)</p>
--

(wymiary: 26 × 59 mm)

2. Stempel nr 2

<p style="text-align: center;">PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA</p> <p style="text-align: center;">TRANZYT UNIJNY/TRANZYT WSPÓLNOTOWY</p> <p style="text-align: center;">DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE</p> <p style="text-align: center;">OTWARTO W DNIU _____</p> <p style="text-align: center;">(Data/Godzina)</p>
--

(wymiary: 26 × 59 mm)

DODATEK B8

TC10 – ŚWIADECTWO PRZEKROCZENIA GRANICY

TC 10 – ŚWIADECTWO PRZEKROCZENIA GRANICY

Oznakowanie środka transportu

ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE		NUMER REFERENCYJNY PRZEWIDYWANEGO URZĘDU CELNEGO TRANZYTU
Rodzaj (T1, T2 lub T2F) i numer	Numer referencyjny urzędu celnego wyjścia	
		<div style="border: 2px dashed black; padding: 10px;"> <p>DO UŻYTKU URZĘDOWEGO</p> <p>Data tranzytu</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(Podpis)</p> <p>Pieczczę urzędowa</p> </div>

DODATEK B9

WZÓR SPECJALNEJ PIECZĘCI STOSOWANEJ PRZEZ UPOWAŻNIONEGO NADAWCĘ

1	2
3	4
5	6

(wymiary: 55 x 25 mm)

1. Godło lub inny symbol lub litera określające dany kraj
2. Numer referencyjny urzędu celnego wyjścia
3. Numer zgłoszenia
4. Data
5. Upoważniony nadawca
6. Numer pozwolenia

DODATEK B10

TC 11 – POŚWIADCZENIE ODBIORU

TC 11 – POŚWIADCZENIE ODBIORU

Urząd celny przeznaczenia w (miejsce, nazwa i numer referencyjny)
niniejszym poświadcza, że zgłoszenie tranzytowe T1, T2, T2F ⁽¹⁾
zarejestrowane w dniu (dd/mm/rr) pod numerem (MRN) ⁽²⁾
przez urząd celny wyjścia w (miejsce, nazwa i numer referencyjny)
zostało złożone.

Official
stamp

W, dnia (dd/mm/rr)

.....

(Podpis)

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić

⁽²⁾ W przypadku wystąpienia czasowej usterki elektronicznego systemu tranzytowego należy wprowadzić numer stosowany w procedurze ciągłości działania

DODATEK C1

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE POJEDYNCZE

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾.....

.....
zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

.....
niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia

.....
do maksymalnej kwoty

.....
na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Republikę Chorwacji, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej) oraz Republiki Islandii, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji ⁽³⁾, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽⁴⁾), na kwotę, którą osoba składająca niniejsze zabezpieczenie ⁽⁵⁾

.....
jest lub może być zobowiązana do zapłaty wymienionym krajom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat ⁽⁶⁾ dotyczących towarów opisanych poniżej objętych następującą operacją celną ⁽⁷⁾:

.....
Opis towarów:

.....
2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów krajów, o których mowa w pkt 1, chyba że one lub inna zainteresowana osoba udowodni organom celnym przed upływem tego terminu, że specjalna procedura inna niż procedura końcowego przeznaczenia została zakończona, prawidłowo zakończono nadzór celny towarów końcowego przeznaczenia lub czasowe składowanie bądź, w przypadku operacji innych niż procedury specjalne i czasowe składowanie, że uregulowano sytuację dotyczącą towarów.

Właściwe organy mogą, z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany powinien uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego przyjęcia przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku operacji celnej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wniosek o zapłatę został złożony po tej dacie.
4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń we wszystkich krajach, o których mowa w pkt 1, w następujący sposób ⁽⁸⁾

Kraj	Imiona i nazwisko, lub nazwa przedsiębiorstwa, i pełny adres

Niżej podpisany uznaje, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swoje adresy do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym poinformowaniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w w dniu

.....

(Podpis) ⁽⁹⁾

II. Przyjęcie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia

.....

.....

Zobowiązanie gwaranta przyjęte w dniu w celu objęcia operacji celnej wykonanej zgodnie ze zgłoszeniem celnym/deklaracją do czasowego składowania

nr z dnia ⁽¹⁰⁾

.....
(Pieczęć i podpis)

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa

⁽²⁾ Pełny adres

⁽³⁾ Skreślić nazwę/nazwy kraju/krajów, na którego/których terytorium nie można korzystać z zabezpieczenia.

⁽⁴⁾ Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

⁽⁵⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i pełny adres osoby składającej zabezpieczenie

⁽⁶⁾ Ma zastosowanie w odniesieniu do pozostałych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, w przypadku których stosowane jest zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego/wspólną procedurą tranzytową lub można takie zabezpieczenie zastosować w więcej niż jednym państwie członkowskim.

⁽⁷⁾ Wpisać jedną z następujących operacji celnych:

a) czasowe składowanie,

b) procedura tranzytu unijnego/wspólna procedura tranzytowa,

c) procedura składowania celnego,

d) procedura odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych,

e) procedura uszlachetniania czynnego,

f) procedura końcowego przeznaczenia,

g) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego bez odroczenia płatności,

h) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego z odroczeniem płatności,

i) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 166 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1),

j) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 182 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013,

k) procedura odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych,

l) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji.

⁽⁸⁾ Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznaczy w każdym z tych krajów pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszystkich przeznaczonych dla niego informacji. Należy odpowiednio dokonać potwierdzenia w akapicie drugim i zobowiązania w akapicie czwartym pkt 4. Dla decyzji w kwestiach spornych dotyczących tego zabezpieczenia właściwe są sądy w miejscu, w którym gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

⁽⁹⁾ Podpisujący dokument musi przed złożeniem podpisu wpisać odrębnie: »Zabezpieczenie na kwotę ...« (przy czym kwotę należy wpisać słownie).

⁽¹⁰⁾ Wypełnia urząd, w którym towary objęto procedurą lub w którym towary były czasowo składowane

DODATEK C2

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE POJEDYNCZE W FORMIE KARNETÓW

I. Zobowiązanie gwaranta

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾

.....
.....

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

.....
.....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia

.....

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Republikę Chorwacji, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej) oraz Republiki Islandii, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽³⁾, na kwotę, którą osoba uprawniona do korzystania z procedury może być lub może stać się zobowiązana do zapłaty wymienionym krajom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat związanych z przywozem lub wywozem towarów objętych procedurą tranzytu unijnego lub wspólną procedurą tranzytową, w odniesieniu do których niżej podpisany zobowiązał się do wystawienia karnetów pojedynczego zabezpieczenia do maksymalnej kwoty 10 000 EUR na każdy karnet.

- Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty, do kwoty 10 000 EUR na każdy karnet pojedynczego zabezpieczenia, w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów krajów, o których mowa w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni właściwym organom przed upływem tego terminu, że operacja została zakończona.

Właściwe organy mogą, z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany powinien uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.

- Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego przyjęcia przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku operacji tranzytu unijnego lub wspólnej operacji tranzytowej, które są objęte niniejszym zobowiązaniem, o ile operacje rozpoczęły się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wniosek o zapłatę został złożony po tej dacie.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń (*) we wszystkich krajach, o których mowa w pkt 1, w następujący sposób:

Kraj	Imiona i nazwisko, lub nazwa przedsiębiorstwa, i pełny adres

Niżej podpisany uznaje, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swoje adresy do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym poinformowaniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w

w dniu

.....

(Podpis) (5)

II. Przyjęcie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia

.....

.....

Zobowiązanie gwaranta przyjęto dnia

.....

.....

(Pieczęć i podpis)

(1) Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa

(2) Pełny adres

(3) Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

(4) Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznaczy w każdym z tych krajów pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszystkich przeznaczonych dla niego informacji. Należy odpowiednio dokonać potwierdzenia w akapicie drugim i zobowiązania w akapicie czwartym pkt 4. Dla decyzji w kwestiach spornych dotyczących tego zabezpieczenia właściwe są sądy w miejscu, w którym gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

(5) Podpisujący powinien przed złożeniem podpisu wpisać odrębnie: »Ważny jako karnet zabezpieczenia«.

DODATEK C3

KARNET ZABEZPIECZENIA POJEDYNCZEGO

(Przednia strona)

TC 32 – KARNET ZABEZPIECZENIA POJEDYŃCZEGO	A 000 000
Wydany przez	
.....	
(Nazwisko i imię lub nazwa firmy i adres)	
(Zobowiązanie gwaranta przyjęte dnia przez urząd celny zabazpieczenia)	
.....	
Niniejszy karnet, wystawiony dnia, jest ważny do kwoty 10 000 EUR dla operacji tranzytu unijnego / wspólnej operacji tranzytowej rozpoczętej nie później niż i w odniesieniu do której osobą uprawnioną do korzystania z procedury jest	
.....	
(Nazwisko i imię lub nazwa firmy i adres)	
.....
(Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*))	(Podpis i pieczęć gwaranta)
(*) Podpis fakultatywny	

(Odwrotna strona)

Wypełnia urząd celny wyjścia	
Operacja tranzytowa na mocy dokumentu T1, T2, T2F (*)	
Zarejestrowana w dniu pod numerem	
przez urząd celny	
.....	
.....
(Pieczęć urzędowa)	Podpis
(*) Niepotrzebne skreślić	

Wymogi techniczne dla karnetu

Karnet drukowany jest na papierze niezawierającym masy ściernej, zaklejonym do pisania, o gramaturze nie mniejszej niż 55 g/m². Ma on nadrukowany wzór giloszowy koloru czerwonego, pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych. Papier jest w kolorze białym.

Format ma wymiary 148 × 105 milimetrów.

Na karnecie podana jest nazwa i adres drukarni lub znak pozwalający na jej identyfikację oraz numer identyfikacyjny.

DODATEK C4

ZOBOWIĄZANIE GWARANTA – ZABEZPIECZENIE GENERALNE**I. Zobowiązanie gwaranta**1. Niżej podpisany ⁽¹⁾

.....

 zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

.....

 niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia

.....
 do maksymalnej kwoty

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Irlandię, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Chorwacji, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej) oraz na rzecz Republiki Islandii, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji ⁽³⁾, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ⁽⁴⁾,

na kwotę, którą osoba składająca niniejsze zabezpieczenie ⁽⁵⁾ może być lub może stać się zobowiązana do zapłaty wymienionym krajom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat ⁽⁶⁾, które mogły powstać lub powstały w odniesieniu do towarów objętych operacją celną wskazaną w pkt 1a lub 1b.

Maksymalna kwota zabezpieczenia obejmuje kwotę:

.....
 a) stanowiącą 100/50/30 % ⁽⁷⁾ części kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długów celnych i innych należności, które mogły powstać, równą sumie kwot wymienionych w pkt 1a,

.....
 oraz

.....
 b) stanowiącą 100/30 % ⁽⁷⁾ części kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długów celnych i innych należności, które mogły powstać, równą sumie kwot wymienionych w pkt 1b,

- 1a. Kwoty stanowiące część kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długów celnych i, w stosownych przypadkach, innych należności, które mogą powstać, wymieniono poniżej w odniesieniu do każdego z celów ⁽⁸⁾:
- a) czasowe składowanie – ...,
 - b) procedura tranzytu unijnego/wspólna procedura tranzytowa – ...,
 - c) procedura składowania celnego – ...,
 - d) procedura odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych – ...,
 - e) procedura uszlachetniania czynnego – ...,
 - f) procedura końcowego przeznaczenia – ...,
 - g) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji – ...
- 1b. Kwoty stanowiące część kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długów celnych i, w stosownych przypadkach, innych należności, które powstały, wymieniono poniżej w odniesieniu do każdego z celów ⁽²⁾:
- a) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego bez odroczenia płatności – ...,
 - b) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego z odroczeniem płatności – ...,
 - c) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 166 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny – ...,
 - d) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 182 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny – ...,
 - e) procedura odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych – ...,
 - f) procedura końcowego przeznaczenia – ... ⁽⁹⁾,
 - g) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji – ...

2. Niżej podpisany zobowiązuje się, w nieprzekraczalnym terminie 30 dni po pierwszym pisemnym wezwaniu właściwych organów krajów, o których mowa w pkt 1, bezzwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości wymienionej kwoty maksymalnej, o ile on lub inna zainteresowana osoba nie udowodni organom celnym przed upływem tego terminu, że specjalna procedura inna niż procedura końcowego przeznaczenia została zakończona, prawidłowo zakończono nadzór celny towarów końcowego przeznaczenia lub czasowe składowanie bądź, w przypadku operacji innych niż procedury specjalne, że uregulowano sytuację dotyczącą towarów.

Właściwe organy mogą, z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany powinien uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego kraju.

Kwota ta nie może zostać pomniejszona o kwoty, które na mocy niniejszego zobowiązania zostały już zapłacone, chyba że wystąpiono wobec niżej podpisanego o zapłatę długu powstałego w wyniku realizacji operacji celnej, która rozpoczęła się przed otrzymaniem danego wezwania do zapłaty lub w ciągu następujących 30 dni.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego przyjęcia przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku operacji celnej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wniosek o zapłatę został złożony po tej dacie.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ⁽¹⁰⁾ we wszystkich krajach, o których mowa w pkt 1, w następujący sposób:

Kraj	Imiona i nazwisko, lub nazwa przedsiębiorstwa, i pełny adres

Niżej podpisany uznaje, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swoje adresy do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym poinformowaniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w

w dniu

(Podpis) ⁽¹¹⁾

II. Przyjęcie przez urząd zabezpieczenia

Urząd zabezpieczenia

.....

Zobowiązanie gwaranta przyjęto dnia

.....

.....

(Pieczęć i podpis)

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa

⁽²⁾ Pełny adres

⁽³⁾ Skreślić nazwę/nazwy kraju/krajów, na którego/których terytorium nie można korzystać z zabezpieczenia.

⁽⁴⁾ Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

⁽⁵⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i pełny adres osoby składającej zabezpieczenie.

⁽⁶⁾ Ma zastosowanie w odniesieniu do pozostałych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, w przypadku których stosowane jest zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego/wspólną procedurą tranzytową lub można takie zabezpieczenie zastosować w więcej niż jednym państwie członkowskim lub jednej Umawiającej się Stronie.

⁽⁷⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽⁸⁾ Procedury inne niż wspólna procedura tranzytowa mają zastosowanie wyłącznie w Unii.

⁽⁹⁾ W przypadku kwot zgłoszonych w zgłoszeniu celnym z tytułu procedury końcowego przeznaczenia.

⁽¹⁰⁾ Jeżeli przepisy prawne danego kraju nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznaczy w tym kraju pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszystkich przeznaczonych dla niego informacji. Należy odpowiednio dokonać potwierdzenia w związku z akapitem drugim pkt 4 i zobowiązania wynikającego z akapitu czwartego pkt 4. Dla decyzji w kwestiach spornych dotyczących tego zabezpieczenia właściwe są sądy w miejscu, w którym gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

⁽¹¹⁾ Podpisujący dokument musi przed złożeniem podpisu wpisać odręcznie: »Zabezpieczenie na kwotę ...« (przy czym kwotę należy wpisać słownie).

DODATEK C5

POŚWIADCZENIE ZABEZPIECZENIA GENERALNEGO

TC31 POŚWIADCZENIE ZABEZPIECZENIA GENERALNEGO

Przednia strona

1. Ważne włącznie do	Dzień	Miesiąc	Rok	2. Numer
3. Osoba uprawniona do korzystania z procedury (nazwisko i imię lub nazwa przedsiębiorstwa, pełny adres i kraj)				
4. Gwarant (nazwisko i imię lub nazwa przedsiębiorstwa, pełny adres i kraj)				
5. Urząd celny zabezpieczenia (numer referencyjny)				
6. Kwota referencyjna Kod waluty	w cyfrach:	słownie:		
7. Urząd celny zabezpieczenia poświadcza niniejszym, że wyżej wymieniona osoba uprawniona do korzystania z procedury złożyła zabezpieczenie generalne ważne w odniesieniu do operacji tranzytu unijnego/wspólnej operacji tranzyto- wej przez wymienione poniżej obszary celne, które nie zostały skreślone: UNIA EUROPEJSKA, ISLANDIA – BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII – NORWEGIA – SERBIA – SZWAJCARIA – TURCJA – ANDORA (*) – SAN MARINO (*)				
8. Uwagi specjalne				
9. Okres ważności przedłużono włącznie do dd/mm/rr Sporządzono w dnia (miejsce) (data) (Podpis i pieczęć urzędu celnego zabezpieczenia)	Sporządzono w dnia (miejsce) (data) (Podpis i pieczęć urzędu celnego zabezpieczenia)			
(*) Tylko w przypadku operacji tranzytu unijnego				

Strona odwrotna

10. Osoby upoważnione do podpisywania unijnych/wspólnych zgłoszeń tranzytowych w imieniu osoby uprawnionej do korzystania z procedury:

11. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	12. Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*)	11. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	12. Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*)

(*) Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury jest osobą prawną, osoba podpisująca się w polu 12 musi również podać swoje nazwisko i imię ze wskazaniem, w jakim charakterze składa podpis.

DODATEK C6

POŚWIADCZENIE ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZKU SKŁADANIA ZABEZPIECZENIA

TC33 – POŚWIADCZENIE ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZKU SKŁADANIA ZABEZPIECZENIA

Przednia strona

1. Ważne włącznie do	Dzień	Miesiąc	Rok	2. Numer
3. Osoba uprawniona do korzystania z procedury (nazwisko i imię lub nazwa przedsiębiorstwa, pełny adres i kraj)				
4. Urząd celny zabezpieczenia (numer referencyjny)				
5. Kwota referencyjna Kod waluty	w cyfrach:	słownie:		
6. Urząd celny zabezpieczenia poświadcza niniejszym, że wyżej wymienionej osobie uprawnionej do korzystania z procedury przyznano zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia w odniesieniu do operacji tranzytu unijnego/wspólnej operacji tranzytowej przez wymienione poniżej obszary celne, które nie zostały skreślone: UNIA EUROPEJSKA, ISLANDIA, BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII, NORWEGIA, SERBIA, SZWAJCARIA, TURCJA, ANDORA (*), SAN MARINO (*)				
7. Uwagi specjalne				
8. Okres ważności przedłużono dd/mm/rr włącznie do Sporządzono w dnia (miejsce) (data)	Sporządzono w dnia (miejsce) (data)			
(Podpis i pieczęć urzędu celnego zabezpieczenia)	(Podpis i pieczęć urzędu celnego zabezpieczenia)			
(*) Tylko w przypadku operacji tranzytu unijnego				

Strona odwrotna

9. Osoby upoważnione do podpisywania unijnych/wspólnych zgłoszeń tranzytowych w imieniu osoby uprawnionej do korzystania z procedury

10. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	11. Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*)	10. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	11. Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*)

(*) Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury jest osobą prawną, osoba podpisująca się w polu 11 musi również podać swoje nazwisko i imię ze wskazaniem, w jakim charakterze składa podpis.”.

DODATEK G

W dodatku IV do Konwencji i w załącznikach do tego dodatku IV wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w dodatku IV wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w art. 3 lit. a) odniesienie do „art. 3 lit. l)” zastępuje się odniesieniem „art. 3 pkt 1)”;
 - b) art. 4 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o udzielenie informacji składa się z zastosowaniem formularza określonego w załączniku II do niniejszego dodatku.”;
 - c) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o powiadomienie składa się z zastosowaniem formularza określonego w załączniku III do niniejszego dodatku.”;
 - d) art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o środki ostrożności składa się z zastosowaniem formularza określonego w załączniku IV do niniejszego dodatku.”;
 - 2) w załączniku I do dodatku IV wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w art. 4 słowa „teleksem” zastępuje się słowami „za pomocą wiadomości e-mail”;
 - b) w art. 5 ust. 2 akapit trzeci słowa „faksem” zastępuje się słowami „za pomocą wiadomości e-mail”;
 - c) w art. 7 słowa „telexem” zastępuje się słowami „za pomocą wiadomości e-mail”;
 - d) w art. 8 akapit pierwszy słowa „zgodnie z wzorem zamieszczonym” zastępuje się słowami „z zastosowaniem formularza określonego”;
 - e) w art. 11 ust. 1 słowa „według wzoru określonego” zastępuje się słowami „z zastosowaniem formularza określonego”;
 - f) w art. 14 słowa „teleksem” zastępuje się słowami „za pomocą wiadomości e-mail”;
 - g) w art. 15 akapit trzeci słowa „faksem lub teleksem” zastępuje się słowami „za pomocą wiadomości e-mail lub faksem”;
 - h) w art. 16 słowa „teleksem” zastępuje się słowami „za pomocą wiadomości e-mail”;
 - i) w art. 17 ust. 1 i 2 słowa „teleksem” zastępuje się słowami „za pomocą wiadomości e-mail”;
 - 3) w załączniku II, III i IV do dodatku IV słowo „teleks” po tekście „(Opis organu wnioskującego, adres, numery telefonu, telexu i konta bankowego itd.)” zastępuje się słowem „wiadomość e-mail”;
-

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do decyzji wykonawczej Rady 2014/234/UE z dnia 23 kwietnia 2014 r. zmieniającej decyzję wykonawczą 2011/344/UE w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 125 z dnia 26 kwietnia 2014 r.)

1. Strona 77, motyw 15:

- zamiast:* „(15) Rząd Portugalii wprowadził nową opłatę dla podmiotów gospodarczych w sektorze energetycznym, która musi być ściśle monitorowana, by uniknąć sytuacji, w której odbijałaby się ona na cenach dla odbiorców końcowych. Środki zmniejszające rentę ekonomiczną i mające na celu wyeliminowanie do 2020 r. długu taryfowego związanego z energią oraz zagwarantowanie trwałości systemu wydają się niewystarczające. Rząd przedstawi konkretne środki, aby stawić czoło nadmiernej rencie ekonomicznej i dalej zmniejszyć koszty energii dla gospodarki.”
- powinno być:* „(15) Rząd Portugalii wprowadził nową opłatę dla podmiotów gospodarczych w sektorze energetycznym, która musi być ściśle monitorowana, by uniknąć sytuacji, w której odbijałaby się ona na cenach dla odbiorców końcowych. Rząd przedstawi konkretne środki, aby stawić czoło nadmiernej rencie ekonomicznej i dalej zmniejszyć koszty energii dla gospodarki.”

2. Strona 77, motyw 16, zdanie drugie i trzecie:

- zamiast:* „Po dokonaniu prezentacji dotyczącej ustaleniu ważności projektów dotyczących infrastruktury spodziewana jest jasna, długoterminowa wizja systemu transportowego przed końcem dwunastego przeglądu. W międzyczasie zatwierdzono ramy prawne dla organu regulacyjnego transportu (AMT).”
- powinno być:* „Po dokonaniu prezentacji dotyczącej ustalenia ważności projektów dotyczących infrastruktury spodziewana jest jasna, długoterminowa wizja systemu transportowego przed końcem dwunastego przeglądu. W międzyczasie zatwierdzono w marcu 2014 r. ramy prawne dla organu regulacyjnego transportu (AMT).”

3. Strona 82, przypis do art. 1 pkt 2 lit. gg):

- zamiast:* „(*) Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).”
- powinno być:* „(*) Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).”
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL